

การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “เมืองผี”

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “GHOST IN THE CITY”

นางสาวพิชามณูษ์ ศักดา

Miss PICHAMON SAKDA

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชานิตศิลป์ ภาควิชานิตศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

๑/๗

พ 646 ๗

๒๕๔๗

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 61136
วัน,เดือน,ปี.1.2.๐.ค. 2549

b. 11591181
i.....

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “ผีเมือง”

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “GHOST IN THE CITY”

นางสาวพิชามณูย์ สักดา

Miss PICHAMON SAKDA

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ พิชิต อมรพัฒนกุล วันที่ 24 ธันวาคม 2548
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา Adorn S. วันที่ 12 เม.ย. 48
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “เมืองผี”
ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “GHOST IN THE CITY”
ชื่อ นางสาวพิจามณัฐ ศักดา
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2547
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล

บทคัดย่อ

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ว่าด้วยเรื่องของการออกแบบหนังสือภาพ ที่สะท้อนพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เป็นปัญหาในสังคมไทย โดยแปลงผู้สร้างปัญหาทางสังคมเป็นภูตผี เพื่อเปรียบเทียบถึงความชั่วร้าย มีการค้นคว้าคัดเลือกเอาปัญหาสังคมที่เจอกันอยู่ในทุกวันนี้ มาตีแผ่เป็นภาพและเรื่องราว ในแง่มุมของการเสียดสีสังคม ภาพที่ออกมาจะมีรูปแบบที่มาจากกระบวนการคิด การศึกษา ข้อมูลแวดล้อม ของประเด็นปัญหานั้นๆ รวบรวมและวิเคราะห์หาจุดเด่นของพฤติกรรม และนำจุดเด่นนั้นมาใช้สร้างภาพ จากมโนภาพออกมาเป็นภาพลักษณะของผีแต่ละตัว นำองค์ประกอบของปัญหาที่เป็นสิ่งไม่น่ากลัวรังสรรค์ปรุงแต่ง โดยการใช้สีและแสงตัดกันอย่างรุนแรงของสีคู่ตรงกันข้าม และหลักจิตวิทยาที่ว่าด้วยเรื่องของความกลัว จนเกิดภาพที่ทำให้สะท้อนอารมณ์ สื่อถึงความลึกลับ น่ากลัว น่าขยะแขยง รู้สึกถึงพฤติกรรมนั้นว่าเป็นสิ่งที่ผิด ควรแก่การหลีกเลี่ยง หนังสือภาพนี้มีข้อความประกอบที่กล่าวในเชิงประชดประชันเพื่อเสริมความหมายให้เด่นชัดขึ้น หนังสือเล่มนี้ได้หยิบยกประเด็นที่เป็นปัญหาสังคมออกมา 12 ประเด็น จัดวางภาพและข้อความ 1 หน้าคู่ต่อ 1 ประเด็น รวม 39 หน้ารวมปก ผลสรุปจากการศึกษาและทำศิลปนิพนธ์ ทำให้เข้าใจถึงการสร้างภาพประกอบแนวสยองขวัญ และกระบวนการทางความคิด ของการทำงานภาพประกอบ การที่จะทำภาพประกอบหนังสือที่ดีได้นั้นจากต้องมาจากการศึกษาข้อมูลนั้นๆ ให้เข้าใจแตกฉานจึงจะดีออกมาเป็นภาพที่สมบูรณ์และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้ที่ช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความร่วมมือและให้กำลังใจ
เรื่อยมา จนทำให้งานศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ดังนี้
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล, ประธานสอบศิลปนิพนธ์ อาจารย์เสาวภา
พงษ์คุณากร และคณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ อาจารย์ทรงศิริ พันธุเสวี, อาจารย์นิลวรรณ
สมบุญบุรณะ, อาจารย์อาทิตย์ อักษรอักษร, อาจารย์ไพบุลย์ ตระกูลใจดี, ขอบคุณญาติๆ คุณแม่
เตือนใจ สักดา, คุณยายละออ สักดา, คุณตาเคลื่อน สักดา, คุณน้ำศิริวราภรณ์ มุกดา, คุณน้ำวสันต์
สักดา เหล่าเพื่อนๆ ดวงพร ถาวร, ปิ่นเกษ นิยมศิริ, ผกามาศ ธีรานุสนธิ์, พรรณีภา จรัสเศรษฐ์,
ยุพา เสียงจากสาย, ณัฐพงษ์ ศรีไชยกิจ, รัชฎากร ชัยเรืองรัชต์, อรวรรณ นิมิตรัญญ

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	1
1.3 ประเด็นที่ต้องการศึกษาและขอบเขต	2
1.4 แนวทางบรรลุมุ่งวัตถุประสงค์	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 ข้อมูลเกี่ยวกับฝึในตำนานและปัญหาสังคมไทย	
2.1 ฝึในตำนานของไทย	3
2.1.1 ตำนาน สมิงพราย	3
2.1.2 ฝึเปรต	4
2.1.3 ฝึพราย ฝึนางไม้	7
2.1.4 ฝึปอบ	8
2.2 ปัญหาสังคมไทย	9
2.2.1 พฤติกรรมที่สร้างปัญหาเกิดจากสภาวะจิตใจของคนในสังคม	9
2.2.2 ภาวะโรคทางจิต	9
2.2.3 ข้อมูลการเจ็บป่วยทางจิตที่สำคัญ	13
2.2.4 ปัญหาสารเสพติด	17
2.2.5 ปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่น	20
2.2.6 โสเภณี อาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก	22
2.2.7 การล่วงละเมิดทางเพศ	26
2.2.8 สื่อลามก	28

2.2.9	การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	31
2.2.10	สถาบันสังคมเสื่อมทราม	31
2.2.11	สถาบันการศึกษาล้มเหลว	32
2.2.12	สถาบันครอบครัวแตกแยก	33
2.2.13	ความรุนแรง	33
3	ทฤษฎีและข้อมูลทางการออกแบบ	
3.1	หลักเกณฑ์การออกแบบหนังสือ	34
3.2	การออกแบบภาพประกอบ.....	36
3.3.1	ความหมายของภาพประกอบ	36
3.3.2	ประวัติความเป็นมา	37
3.4	ภาพประกอบเรื่องในหนังสือ	38
3.5	ภาพโฆษณาและภาพโปสเตอร์	40
3.6	ความสำคัญของภาพประกอบ	41
3.7	หน้าที่ของภาพประกอบ	41
3.8	รูปแบบภาพประกอบ	42
3.9	ความแตกต่างระหว่างภาพประกอบ (Illustration) กับวิจิตรศิลป์ (Fine Art)	43
3.10	ประเภทของภาพประกอบ	43
3.11	โครงสร้างระบบกริด	46
3.12	แบบจำลอง(Dummy)	46
3.13	หลักในการออกแบบ	47
3.13.1	องค์ประกอบ	47
3.13.2	รูปทรง (Form)	48
3.13.3	สี (Colour)	49
3.14	ทฤษฎีสี	49
3.16	น้ำหนักโทนสี	49
3.17	ภาพสะท้อนสังคม	51
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	ผีในตำนาน	52
4.2	การดำเนินเรื่อง	54
4.3	หลักการสร้างภาพ	55

4.4 วิเคราะห์การสร้างฝูจากข้อมูล	55
5 แบบร่าง	53
6 ผลงานสำเร็จ	70
สรุปผลงาน	82
บรรณานุกรม	83

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือภาพ เรื่อง “เมืองผี”

ILLUSTRATED BOOK DESIGN TITLED “GHOST IN THE CITY”

ความสำคัญของโครงการ

มาจากการตั้งคำถามที่ว่า “ถ้าเราสามารถมองเห็นตัวตนของจิตใจมนุษย์ ที่แท้จริงสิ่งนั้น จะมีหน้าตาเช่นไร” มนุษย์แต่ละคนนั้นล้วนมี “กิเลส” ที่เกาะกุมจิตใจแล้วแต่ว่าใครจะมากจะน้อย กิเลสเหล่านี้เป็นบ่อเกิดแห่งพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคม เพื่อสะท้อนพฤติกรรมเหล่านี้ ข้าพเจ้าใช้การออกแบบหนังสือภาพ เพื่อเสนอพฤติกรรมที่มีกำเนิดจาก กิเลสพื้นฐาน 4 ประการของมนุษย์ คือ รัก โลภ โกรธ หลง ในการดำเนินให้เป็นหลักอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งเล่ม โดยหลักการสร้างภาพคือ ประมวลว่าพฤติกรรมนั้น คือผีร้ายที่สิงอยู่ในกายของเรา เพื่อส่งเสริมให้ผู้คนหันมาทำความดี ลด ละ เลิก อบายมุขและพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อตนเองและสังคม

วัตถุประสงค์หลัก

- เพื่อส่งเสริมสังคม ในด้านจริยธรรม ส่งเสริมให้กระทำความดี ลด ละ เลิก อบายมุข และพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคมและตนเอง
- ผลิตหนังสือภาพ ที่มีประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย
- ศึกษากระบวนการคิดผลิตภาพประกอบ

ประเด็นที่ต้องการศึกษา

- ศึกษารูปแบบการออกแบบภาพประกอบประเภท สยองขวัญ ทำให้รู้สึกกลัว
- เพื่อศึกษาถึงความหมาย ลักษณะ และประโยชน์ของภาพประกอบ
- เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การใช้สัญลักษณ์ ในการสื่อความหมาย

ขอบเขตการทำงาน

หนังสือภาพที่ให้ความรู้ในเรื่องปัญหาสังคมที่ควร ลด ละ เลิก และหลีกเลี่ยง เนื้อหา 13 บทขนาด 19 ซม. x 21 ซม. จำนวน 1 เล่ม สำหรับกลุ่มอายุ 13 – 25 ปี และผู้สนใจ

แนวทางบรรลุดัตถุประสงค์

- รวบรวมข้อมูล
 - เกี่ยวกับภาพประกอบแนวสยองขวัญ
 - พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย
 - จิตวิทยา ของสี การใช้แสง
- วิเคราะห์ข้อมูล
 - เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้ มาจำแนกลักษณะพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของ
 - กลุ่มเป้าหมาย
- สรุปเพื่อให้ทราบขอบเขตของโครงการ และลักษณะของงาน โดยรวม
- วางแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบให้งานเป็นไปในทิศทางที่ตั้งไว้ และ
- กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งเล่ม
- ออกแบบโดยทำตามแนวคิด หลักที่วางไว้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น เข้าใจในด้านจริยธรรม กระทบความดี ลด ละ เลิก
- อบายมุขและพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคมและตนเอง
- เข้าใจหลักการสร้างภาพแนวสยองขวัญ ทำให้รู้ลึกถนัด

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับผีในตำนานของไทยและปัญหาสังคมไทย

ผีในตำนานของไทย

ผี ลิงชั่วร้าย และ นำหวาดกลัว เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน ผีลึงค์อยู่ในวัฒนธรรมหยั่งรากลึกอยู่ในการทำางชีวิต จนเป็นตำนานที่เล่าสืบต่อกัน

ตำนาน สมิงพราย

เรื่องเล่านี้เป็นตำนานของจังหวัดแห่งหนึ่งใน ค.เขาสมิง ปู่กับหลานคู่หนึ่งเดิมเป็นคนพื้นเพในละแวกนี้ เดินทางเข้าไปในป่า เพื่อตัดไม้มาเผาถ่านขาย หนทางเต็มไปด้วยเถาวัลย์และกิ่งไม้ระโยงระยางค์เดินไปพลางก็พ่นกิ่งไม้ไปพลาง อากาศเริ่มเย็นขึ้นๆ เพราะตอนนี้สองคนปู่หลานเข้าป่ามาลึกมากแล้ว ซึ่งโดยทั่วไปจะไม่ค่อยมีคนเดินเข้ามาถึงที่นี่ "แกลึบๆ" เสียงเหยียบใบไม้แห้งดังมาจากที่ใดสักแห่งในป่า ปู่กับหลานหยุดเดิน แล้วเงี่ยหูฟัง แต่ก็ไม่ได้ยินอะไร ทั้งสองก็ไม่ได้คิดอะไร เดินตัดไม้ต่อไป จนพระอาทิตย์ลับขอบฟ้า ปู่กับหลานก็หลงป่า เพราะมองไม่เห็นทาง หาทางออกจากป่าไม่เจอ จึงพยายามหาต้นไม้ที่สูงและกว้างพอที่จะนอนพักเอาแรงได้ เพื่อเดินทางกลับบ้านในวันรุ่งขึ้น คึนนั้นปู่กับหลานนอน อยู่บนกิ่งไม้ใหญ่ เพราะปู่รู้ว่าในกลางป่าอย่างนี้ต้องมีอันตรายแน่นอน เวลาประมาณตีหนึ่งกว่าๆ อากาศเย็นขึ้นกว่าเดิม วังเวงผิดปกติหลานก็หลับสนิท ปู่ก็ครึ่งหลับครึ่งตื่น ได้ยินเสียงเหยียบใบไม้ เหมือนเมื่อตอนกลางวัน ปู่ก็สะดุ้งตื่นขึ้นแล้วปลุกหลาน หลานเหลือบไปเห็นหญิงคนหนึ่งหน้าตาคล้ายแม่ของตนเองมาก แล้วพูดว่า "แม่มาตามหนูกลับบ้านหรือ" "จ๊ะลูก" เสียงตอบจากหญิงคนนั้น "ลงมาหาแม่เร็ว" ขณะที่เด็กคนนั้นกำลังจะลงไปหาหญิงคนนั้น ปู่ก็คว้ามือของเด็กเอาไว้ ห้ามไม่ให้ไป แล้วพูดว่า "นั่นไม่ใช่แม่แกหรอก" เด็กก็ยังอยากจะไปหาแม่ จึงร้องให้เสียงดัง หญิง คนนั้นก็ เดิน ไปเดินมาแล้วเรียกเด็กคนนั้นต่อไป ปู่จึงหันไปกำใบไม้ข้างๆตัว แล้วเสกคาถาขว้างไปยังหญิงที่อยู่ข้างล่าง หญิงคนนั้นร้องเสียงดังอย่างโหยหวน แล้วพยายามปีนขึ้นไปหาปู่กับหลานสองคน แต่ปู่ก็เสกใบไม้แล้วขว้างลงไปอีก หญิงคนนั้นกลับกลายเป็นเสื้อตัวเมีย ร้องคำรามด้วยความเจ็บปวดแล้ววิ่งหนีหายไป ในป่า ตำนานนี้จึงเกิดมาเป็น ค.เขาสมิง ของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก

ผีเปรต

ผีเปรตในตำนานผีไทยกล่าวไว้ว่า มีอยู่ 12 ตระกูลใหญ่ๆ ศึกษารายละเอียดได้จากนิรยกลา อันเป็นคัมภีร์ว่าด้วยเรื่องเปรต โดยเฉพาะ หรือดูจากจารึกการเปรียญ ณ วัดพระเชตุพนฯและหาอ่านได้จากประชุมศิลาจารึกวัดพระเชตุพนฯ เล่ม 1 ซึ่งคัดลอกและถ่ายทอมาโดยย่อ ดังนี้

หิมวตปปเทเส วิชาติเปโต นาม เปตวิสโย กาลครั้งหนึ่งยังมี ประเทศแห่งหนึ่งในป่าหิมพานต์ ชื่อว่าวิชาติประเทศ ตั้งอยู่เบื้องบนแห่งนรกขึ้นมา อันเป็นที่อยู่แห่งเปรตทั้งหลายมีมหิททกาเปรตเป็นอธิบดีแก่เปรตทั้งปวง และตระกูลเปรตนั้นมีอยู่ 12 ตระกูล คือ

1. วันตาสาเปรตตระกูล
2. ภูมปาทาเปรตตระกูล
3. อุกขาทาเปรตตระกูล
4. อัคคิชาลมุขเปรตตระกูล
5. สุจิมุขเปรตตระกูล
6. คัณหาชิตาเปรตตระกูล
7. นิชฌามกเปรตตระกูล
8. สัตตังคาเปรตตระกูล
9. ปัพพัตตคาเปรตตระกูล
10. อัชฌรังคาเปรตตระกูล
11. เวมานิกเปรตตระกูล
12. มหิททิกาเปรตตระกูล

นอกจากเปรต 12 ตระกูลนี้ ยังมีเปรตอีก 19 จำพวก ได้แก่

1. สุจิโลมา คือ เปรตผู้มีขนเป็นเข็ม
2. ชูรโลมา คือ เปรตผู้มีขนเป็นกรด
3. เอกปาทา คือ เปรตผู้มีเท้าข้างเดียว
4. อเนกปาทา คือ เปรตผู้เท้ามาก
5. เอกหตถา คือเปรตผู้มีมือข้างเดียว
6. อเนกหตถา คือ เปรตผู้มีมือมาก
7. เอกเจตตา คือ เปรตผู้มีจักขุข้างเดียว
8. อเนกเนตตา คือ เปรตผู้มีจักขุมาก
9. ได้แก่ เปรตจำพวกที่กินมลทินกรรมเป็นอาหาร

10. เปรตจำพวกขนหัดกเขือทูลศิระไว้เป็นนิตย์
11. เปรตจำพวกกายยาว 25 เส้น นอนกลิ้งอยู่คจแผ่นศิลา
12. เปรตจำพวกตัวจมอยู่บนภูเขาเพียง สะเอน ไฟไหม้อยู่
13. เปรตพวกไถนาอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน
14. เปรตจำพวกมีกายสูง มีกลิ่นตัวเหม็นยิ่งนัก
15. เปรตจำพวกมีพีชเป็นหลักเป็นเปลวเพลิงรัศศิระอยู่
16. เปรตจำพวกมีร่างกายหอม และเปลือยกายอยู่ตลอดเวลา
17. เปรตจำพวกรูปชั่วตัวหอม สะพรั่งไปด้วยเส้นเอ็น ศิระะกลัวไปด้วยฝุ่น
18. เปรตจำพวกคำจูดไฟไหม้ และ
19. เปรตจำพวกสูงเท่าลำตาล มีแต่หนังหุ้มกระดูก

เปรตไม่สมประกอบ 4 ชนิด

1. เปรตชนิดที่มีรูปร่างไม่สมประกอบ ร่างกายชুবคมอดโซ
2. เปรตชนิดที่มีรูปร่างพิการ เช่น ความเป็นอย่างร่างของมนุษย์ แต่ศิระะ เป็นอย่างสัตว์
คิริจฉาน เช่น ตัวเป็นคนหัวเป็นนกกาบ้าง...เป็นสุกรบ้าง...เป็นสุนัขบ้าง
3. ได้แก่ เปรตชนิดที่มีรูปร่างพิกล เสวยกรรมกรรม (รับกรรม รับอาญา) อยู่ตามลำพังด้วย
อำนาจบาปกรรมที่ได้กระทำเอาไว้สมัยเมื่อยังมีชีวิตอยู่บน โลกมนุษย์
4. เปรตชนิดที่มีรูปร่างอย่างมนุษย์ปกติ แม้เป็นผู้เสวยก็มีวิมานอยู่ แต่ใน ราตรีต้องออก
จากวิมานไปเสวยกรรมจนกว่าจะรุ่งเช้า เรียกว่าวิมานนิกเปรต

เปรตเป็นผีจำพวกหนึ่ง ซึ่งเคยทำบาปสร้างกรรมเอาไว้สมัยเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ครั้นเมื่อตายลง
แล้วก็ต้องมารับผลกรรมตามที่ได้สร้างไว้ทำให้ต้องมีความเป็นอยู่อย่างอดอยาก หอมโซ ชอบส่ง
เสียงร้องหรือปรากฏตัวให้ชาวบ้านเห็นเพื่อขอส่วนบุญให้ช่วยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้บ้าง
เพราะอดอยากหิวโหย

โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่เข้าใจว่า เปรตเป็นผีชนิดหนึ่งที่มีลำตัวสูง บ้างว่าสูงเท่าลำตาล สูง
เท่าต้นตาลหรือยอดตาล บ้างว่าสูงเท่าเสาชิงช้าวัดสุทัศน์ บ้างว่าสูงเท่ายอดธง เนื่องจากกรรมหรือ
การกระทำในทางที่ชั่วร้ายมีแตกต่างกันไป เมื่อตายแล้วจึงได้เกิดเป็นเปรตชนิดต่างๆกัน เช่น คนที่
ชอบดูค่าตบตีพ่อแม่ผู้มีพระคุณ จะต้องไปเกิดเป็นเปรตจำพวกที่มีปากเท่ารูเข็ม มือโตเท่าใบพาย
หรือใบตาล อดอยากและหิวโหยอยู่เป็นนิตย์ ลองคิดดูว่าหากใครเกิดมามีปากเท่ารูเข็ม เวลาจะกิน
ข้าวต้องเอาขี้เข้าปากไปที่ละเมล็ดมันจะทรมาน เป็นคำขู่หรือเตือนสติของคนโบราณ ให้ลูกหลาน

มีความสำคัญ ให้การเลี้ยงดูพ่อแม่ยามแก่ชราและไม่ทำร้ายทั้งร่างกายจิตใจใครขึ้นเป็นอย่างที่ว่า รวมทั้งพวกเกกมะเหรกเกเร ชาวบ้านก็จะพากันตำหนิว่า...ไอ้เปรต คนที่ชอบฆ่าเป็ดฆ่าไก่ ตีตีไก่ เชือดหมู เชือดวัว อยู่เป็นอาจิม เวลาตายไปแล้วอาจต้องไปเกิดเป็นเปรตประเภท ตัวเป็นคนหัวเป็นไก่ หรือหัวเป็นหมู ตามแต่ผลกรรม ใครทำกรรมเอาไว้อย่างไรก็จะได้ผลกรรมอันนั้น ตอบสนอง ฉะนั้นเปรตอาจมีอยู่หลายชนิดหลายจำพวก ใครอยากเห็นก็ลองดูรูปปั้นเปรตชนิดต่างๆ ได้ที่วัดไร่โรงวัว จังหวัดสุพรรณบุรี

เปรตมีที่อยู่อาศัยแตกต่างกันไปตามประเภทและเผ่าพันธุ์รวมทั้งคติความเชื่อที่บอกต่อหรือสืบทอดกันมาบางตำราว่าอาศัยอยู่ตามวัดคอยปรากฏตัวหลอกหลอนหรือแสดงร่างให้เห็นเพื่อขอส่วนบุญ บ้างว่าอยู่ตามท้องทุ่งตามทางเปลี่ยวใครไปเที่ยวตึกๆ กลับบ้านคนเดียวเดินผ่านศาลา วัด หรือตามทางแยก อาจเจอเปรตเดินตามหลังมาส่งถึงบ้าน หรือเดินเป็นเพื่อนมาตลอดทาง ซึ่งหากเจอเปรตก็ไม่ต้องตกอกตกใจอะไร วิ่งลูกเดียว หรือหากว่ามีเปรตและผีชนิดใดก็ตามขวางหน้าเรา อยู่ โบราณว่าอย่าวิ่งหันหลังกลับ เพราะจะ โคนมันดักหน้า ให้วิ่งไปข้างหน้าหรือวิ่งฝ่าไปเลย แต่ถ้าจะให้ดีกลางค้ำกลางคืน นอนอยู่บ้านสบายที่สุด

มีความเชื่อกันว่า เวลาทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว พวกเปรตก็จะมารับ ส่วนบุญจากลูกหลาน ได้กินอิ่มหมีพีมัน ไปมือหนึ่งคราวหนึ่ง ไม่อย่างนั้นก็คอยขโมยหิวโหย นอกจากพวกอาหารคาวหวานแล้ว บางทีลูกหลานจะถวายเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มแก่พระสงฆ์ด้วย เพื่อให้ผีญาติๆ ของตน ไม่ต้องเปียหรือเปลือยกาย หากไม่มีญาติหรือ ลูกหลานคอยทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้พวกเปรตเหล่านี้จะหิวโหย ร้องโหยหวน เสียงร้องของเปรต ไม่มีใครยืนยันได้ นอกจากในบางตำรา บอกไว้ว่า มันส่งเสียงร้องดังกรี้ๆ เป็นเสียงหวีหวีดฟังแล้วชวนวังเวง วิเวกวิโวหะ ว่ากันว่าที่เสียงมันดังกรี้ๆ ก็เพราะเกิดจากแรงดันของลมจากท้องผ่านช่องปากที่เล็กเท่า รูเข็ม เลยกลายเป็นเสียงอย่างที่ยก ถ้าใครทำบุญหากจะอุทิศก็ขอให้กล่าวหรือออกนามพวกผีไม่มีญาติ หรือบรรดาผีทั้งหลายรวมทั้งผีเปรตด้วย เพื่อที่จะได้ไม่หิวโหยร่างกายผอมโซจนน่าสงสาร

ผีพราย ผีนางไม้

ผีพรายนั้น ไม่มีประวัติความเป็นมาอะไรมากนัก นอกจากเป็นผีประเภทนางไม้ อย่างที่บอกไว้แต่แรก และชอบอาศัยอยู่ในน้ำ ทำไม่ถึงชอบไปอยู่ที่นั่นก็ไม่กล้าดำลงไปถามเหมือนกัน เดี่ยวจะไม่ได้กลับขึ้นมาบนบกอีกก็เลยปล่อยให้ความสงสัยยืนยงมาจนตราบเท่าทุกวันนี้ อย่าไปยุ่งกับเขาเลยจะดีกว่า รู้แค่พอหอมปากหอมคอก็พอแล้ว ในวรรณคดีไทยเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ก็มีเรื่องราวเกี่ยวกับผีพรายอยู่ด้วยเหมือนกัน แต่ไม่ใช่ผีสาวกลับเป็นผีหนุ่มหรือน่าจะเป็นผีผู้พราย

(หมายถึงพรายตัวผู้หรือผีพรายผู้ชาย) คือตอนที่หมื่นหาญนายโจร สั่งให้นางบัวคลีลูกสาวของตนวางยาพิษหมายจะให้เป็นเครื่องมือสังหารลูกเขยคือพรายแก้วหรือขุนแผน แต่เจ้าโหงพรายผีที่ขุนแผนเลี้ยงไว้รู้เข้า จึงแอบกระซิบบอกกับขุนแผนผู้เป็นนายของตนขุนแผนเรียนวิชาเลี้ยงผีรวมทั้งคาถาอาคมเครื่องรางของขลังมาจากอาจารย์สมัยที่บวชเป็นเณรอยู่วัดแคสำหรับเจ้าโหงพรายนั้นพลายแก้วเคยใช้จี๊เป็นพาหนะเหาะไปหานางพิมพิลาโลยที่สุพรรณบุรี

ลักษณะของผีพราย ตามที่เคยมีการบอกเล่าไว้แต่แรกว่าเป็นผีประเภทนางไม้สาวสวย และชอบอาศัยอยู่ในน้ำแต่ตัวที่เจ้าพลายแก้วจี๊ไปบ้านนางพิมนี้ เป็นผีพรายที่อยู่บนบกและไม่แน่ใจว่าเป็นเพศใดกันแน่ หากเป็นผีพรายเพศหญิงมักจะ ไร้ผมยาว มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม

อาหารและวิธีการออกหากิน ผีพรายนั้นน่าจะกินพวกเครื่องเช่นเหมือนกับผีธรรมดาทั่วไป แบบเดียวกับพวกผีนางไม้ทั้งหลาย อันได้แก่ ผีนางตานี ผีนางตะเคียนเป็นต้น แต่ไม่เคยได้ข่าวว่าผีพรายหารายได้พิเศษในทางให้ห่วยบอกเลขงนมมีคนตั้งศาลยกให้เป็นเจ้าแม่เหมือนผีสองชนิดที่กล่าวนามมาแล้วนั้น เลยไม่รู้ว่าจะได้เครื่องเช่นมาด้วยวิธีไหน เพราะคนเราลองไม่ได้ ผลประโยชน์และไม่ใช่เป็นเครื่องญาติกันด้วยแล้ว เรื่องจะเอาอาหารหวานคาวไปเช่นสังเวดด้วยความเสน่หานั้นคงเป็นไปได้ยาก

วิธีป้องกันและจัดการกับผีพรายผู้สันตกระณีบอก ว่า ผีพรายผู้หญิงนั้นชอบอาศัยอยู่ในน้ำเวลาใครลงไปเล่นน้ำคนเดียว โดยเฉพาะในที่ลึกๆ อาจจะ โคนผีพรายเอาผมพันขาลากจมหายไปก็ได้ ทั้งนี้เพราะต้องการจะเอาตัวไปเป็นบริวารหรือไม่ก็ให้มารับตำแหน่งหน้าที่ผีพรายน้ำแทนแล้วตัวเองจะได้ไปผูกไปเกิด เวลาที่มีข่าวคนจมน้ำตายมักจะเชื่อกันว่าเพราะถูกผีพันขาเอาไว้มากกว่า จึงทำให้จมน้ำตาย ซึ่งเป็นเพียงข้อสันนิษฐานเพราะไม่มีใครยอมเป็นอาสาสมัครไปทดสอบเลยสักรายเดียว วิธีป้องกันก็คืออย่าไปเล่นน้ำคนเดียว โดยเฉพาะที่ลึกๆ และในเวลากลางคืนส่วนวิธีจัดการกับผีพรายนั้นคงต้องพึ่งหมอมผีผู้เรืองวิทยาการทางด้านคาถาอาคม

ข้อมูลอื่นๆที่น่าสนใจเกี่ยวกับผีพราย เวลาที่ใครตื่นนอนขึ้นมาแล้วพบว่า ตามเนื้อตามตัวและแขนขา มีรอยข้ำเป็นจ้ำๆ โดยไม่ทราบสาเหตุเพราะเมื่อคืนก็ไม่ได้เมาหรือเดินสะดุดคนักเลงที่ไหนด่านผู้รู้ บอกว่าอาการช้ำนั้นอาจเกิดจากการถูกพรายยั๊ก็ก็ได้ แต่ถ้าขนาดถึงขั้นขอบดาเขียวหรือฟันโยกไปทั้งปากสงสัยต้องลองให้นึกทบทวนดูดีๆ ว่าเมื่อคืนนี้ไปฝ่าด่านอะไรมาบ้างหรือเปล่า นอกจากผีพรายน้ำจืดที่เราู้จักกันคืออยู่แล้ว ยังมีผีพรายอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าพรายทะเล ซึ่งเวลาอาละวาดจะก่อให้เกิดคลื่นหรือลมพายุทำให้ท้องทะเลปั่นป่วน ชาวเรือมีวิธีแก้ โดยการสร้างรูปแม่ย่านางไว้ที่หัวเรือ เพื่อป้องกันไม่ให้ผีพรายทะเลมารบกวน ขอบปิดท้ายเรื่องราวเกี่ยวกับผี

พรายด้วยบ ทกวีที่สมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยาทรงนิพนธ์ค้างไว้ 2 บท ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับพรายย่าและศรีปราชญ์ยอดกวีเอกคนหนึ่งของไทยได้แต่งต่อจนจบ ดังนี้

อัน ไคย้าแก้ม	แม่หมองหมาย
ยุงเหลือบถารีนพราย	ลอบกล้า
พิวชนแต่จักกราย	ยังยาก
ใครจักอาจให้ช้า	ชอกเนื้อเรียมสงวน

ผีปอบ

เป็นผีไม่มีตัวตน ชอบสิงอยู่ในร่างคน กินคับไตไส้พุงของคนนั้นจนหมด จึงจะออกไปจากร่างคนที่ถูกผีปอบสิง ต่อหน้าคนมากๆ มักจะทำเป็นเจ็บป่วยหมดเรี่ยวแรง แต่เวลากลางคืน จะแอบมากินเบ็ดไก่ หรือเนื้อสดๆ ทั้งคิบๆ ตะกตะ ไม่รู้จักอึดจักพอ

ปัญหาสังคมไทย

ปัจจุบันสังคมไทยจากต้องเผชิญกับปัญหาใหม่ๆที่เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ทุกวัน เราจะพบเห็นได้ทางสื่อต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือบางครั้งแม้แต่ตัวเราเองก็สามารถประสบพบเจอเหตุการณ์เหล่านี้ได้ไม่ยาก

พฤติกรรมที่สร้างปัญหาเกิดจากสภาวะจิตใจของคนในสังคม

สถานการณ์และแนวโน้มความเจ็บป่วยทางจิตของคนไทย

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เป็นต้นมา สังคมไทยตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาสุขภาพจิตสูงมากขึ้น อย่างไรก็ตามระบบข้อมูลทางสุขภาพที่มีอยู่ยังเป็นข้อมูลการเกิดและการตายเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านสุขภาพจิตซึ่งมีค่อนข้างจำกัด ส่วนมากจะเป็นข้อมูลในระบบบริการทำให้ยากต่อการคาดการณ์แนวโน้มความเจ็บป่วยทางจิตในภาพรวม ในการนำเสนอสถานการณ์และแนวโน้มความเจ็บป่วยทางจิตของคนไทยในบทนี้จึงขอเสนอหัวข้อ คือ ไปนี้

- ภาวะโรคทางจิต
- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพจิต : การฆ่าตัวตาย
- ข้อมูลการเจ็บป่วยทางจิตที่สำคัญ
- ปัญหาสารเสพติด
- ปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่น

ภาวะโรคทางจิต

ปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นในประชากรทุกๆ ไป นอกจากทำให้สูญเสียชีวิตแล้วบางโรคยังก่อให้เกิดความพิการ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนทำให้ต้องทนอยู่กับความทุกข์ทรมานจากโรคนั้นๆ การประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมของปัญหาสาธารณสุขดังกล่าว องค์การอนามัยโลกและธนาคารโลกได้ร่วมกันพัฒนาดัชนีชี้วัดปัญหาสุขภาพแบบใหม่ เรียกหน่วยวัดนี้ว่า "การสูญเสียปีสุขภาวะ" หรือ DALYs (Disability Adjusted Life Years) โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะเปรียบเทียบความรุนแรงของโรคทั้งที่ทำให้เสียชีวิตก่อนถึงวัยอันควรและทำให้ต้องทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยหรือพิการอยู่ในดัชนีชี้วัดตัวเดียวกัน ซึ่งเดิมจะศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง เช่น อัตราตาย (Mortality rate) หรืออัตราป่วย (Morbidty rate) ทำให้ปัญหาทางสุขภาพจิตและจิตเวชไม่ถูกจัดอยู่ในลำดับความสำคัญของปัญหาสาธารณสุข เนื่องจากอัตราการตายจากโรคทางจิตค่อนข้างต่ำ

จากการศึกษาภาระโรคและการบาดเจ็บในประเทศไทย ปี 2542 พบว่า มีปัญหาทางสุขภาพจิตและจิตเวชอยู่ใน 20 อันดับของโรคที่เป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสีย เมื่อพิจารณาในกลุ่มเพศชาย พบว่า การฆ่าตัวตาย/ทำร้ายตนเอง มีค่า DALYs เป็นลำดับที่ 9 การใช้ยาเสพติดอยู่ในลำดับที่ 10 การติดสุรา พิษสุราเรื้อรังอยู่ในลำดับที่ 11 และโรคซึมเศร้าอยู่ในลำดับที่ 15 ขณะที่ในกลุ่มเพศหญิง โรคซึมเศร้าอยู่ในลำดับที่ 4 โรควิตกกังวลอยู่ในลำดับที่ 16 และโรคจิตเภทอยู่ในลำดับที่ 17

ตารางแสดง โรคที่เป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสียปีสุขภาวะ (DALYs) ในประเทศไทยปี พ.ศ. 2542 จำแนกตามเพศ

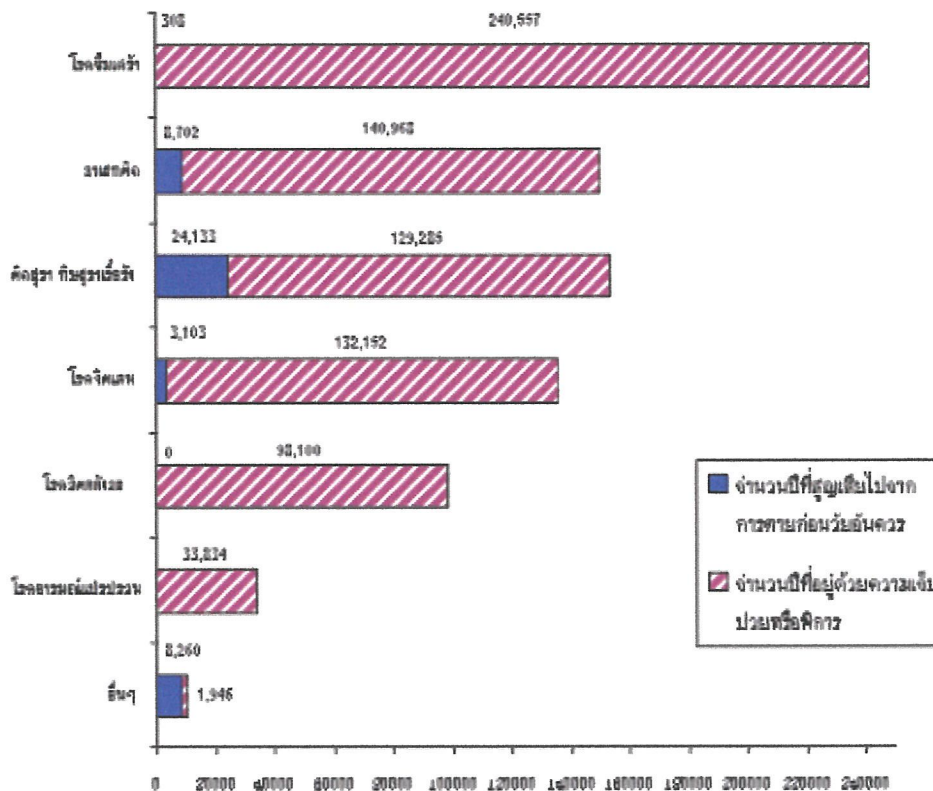
ลำดับที่	เพศชาย	DALYs	ร้อยละ	เพศหญิง	DALYs	ร้อยละ
1	เอดส์	960,087	17	เอดส์	372,947	9
2	อุบัติเหตุจราจร	510,907	9	หลอดเลือดสมอง	280,673	7
3	หลอดเลือดสมอง	267,587	5	เบาหวาน	267,158	7
4	มะเร็งตับ	248,083	4	โรคซึมเศร้า	145,336	4
5	เบาหวาน	168,372	3	มะเร็งตับ	118,384	3
6	กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด	164,094	3	ข้อเข่าเสื่อม	117,994	3
7	ถุงลมปอดโป่งพอง	156,861	3	อุบัติเหตุจราจร	114,963	3
8	ถูกฆาตกรรม ถูกทำร้าย	156,371	3	โลหิตจาง (ขาดธาตุเหล็ก)	109,592	3
9	ฆ่าตัวตาย ทำร้ายตนเอง	147,988	3	กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด	109,592	3
10	ยาเสพติด	137,703	2	ต่อกระจก	96,091	2
11	ติดสุรา พิษสุราเรื้อรัง	130,654	2	ถุงลมปอดโป่งพอง	93,387	2
12	ตับแข็ง	117,527	2	หูหนวก	87,612	2
13	มะเร็งปอด	106,120	2	ปวดบวม	84,819	2

14	จมน้ำตาย	98,464	2	ทารกคลอดน้ำหนักน้อย	83,879	2
15	โรคซึมเศร้า	95,530	2	สมองเสื่อม	70,191	2
16	ข้อเข่าเสื่อม	93,749	2	โรควิตกกังวล	66,992	2
16	ข้อเข่าเสื่อม	93,749	2	โรควิตกกังวล	66,992	2
17	วัณโรค	93,695	2	โรคจิตเภท	60,800	2
18	หูหนวก	93,497	2	วัณโรค	60,643	2
19	ทารกคลอดน้ำหนักน้อย	91,934	2	ทารกแรกคลอดขาดออกซิเจน	57,488	1
20	โลหิตจาง (ขาดธาตุเหล็ก)	87,610	2	ไตวายเรื้อรัง	55,258	1

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

ผลการศึกษาภาระโรคและการบาดเจ็บในประเทศไทยปี 2542 เฉพาะกลุ่มโรคทางสุขภาพจิตและจิตเวชพบว่า โรคซึมเศร้ามีค่าสูงที่สุด แต่เป็นค่าจำนวนปีที่อยู่ด้วยความเจ็บป่วยหรือพิการทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยโรคซึมเศร้าแม้จะไม่มี การสูญเสียชีวิตก่อนวัยอันควรแต่ก็ต้องทนอยู่กับอาการเจ็บป่วยด้วยโรคนี้นานกว่าโรคทางจิตอื่นๆ รองลงมาจะพบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดและพิษสุราเรื้อรัง จะมีความใกล้เคียงกัน แต่เมื่อพิจารณาจำนวนปีที่สูญเสียไปจากการตายก่อนวัยอันควรแล้ว พบว่ากลุ่มผู้ป่วยด้วยโรคพิษสุราเรื้อรัง มีค่าสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทำให้ต้องมีการดำเนินการ เพื่อเฝ้าระวังติดตามกลุ่มโรคดังกล่าว และโรคอื่นๆที่เป็นผลตามมา เช่น ฆ่าตัวตายจากภาวะซึมเศร้า ปัญหาสุขภาพจากการใช้สารเสพติด และการบาดเจ็บพิการทางสมองจากอุบัติเหตุของผู้เสพยา

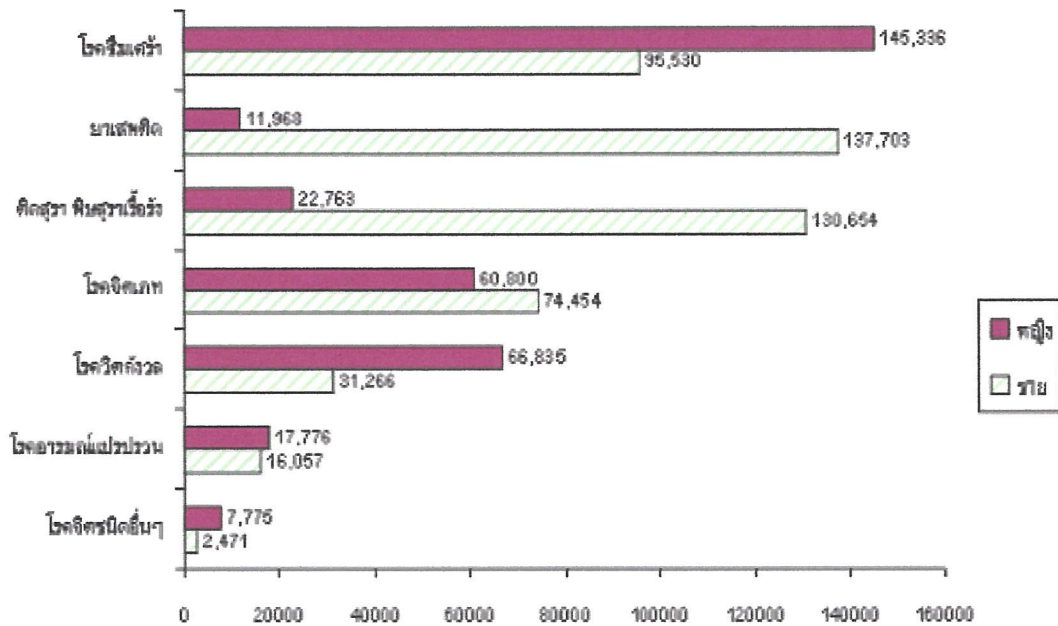
ภาพแสดงการเปรียบเทียบภาระโรคทางจิต ปี พ.ศ. 2542

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข 2542

เมื่อพิจารณาแบ่งแยกตามเพศ พบว่าเพศหญิงจะมีโอกาสเป็น โรคซึมเศร้าสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ โรควิตกกังวล และ โรคจิตเภท ขณะที่เพศชายพบว่าปัญหาการติดยาเสพติดและพิษสุราเรื้อรังมีค่าสูงใกล้เคียงกัน รองลงมาได้แก่ โรคซึมเศร้าและ โรคจิตเภท แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นกลุ่มเสี่ยงกับการเจ็บป่วยด้วยโรคซึมเศร้ามากที่สุดขณะที่เพศชาย เป็นกลุ่มเสี่ยงกับการเจ็บป่วยด้วยโรคติดยาเสพติดและพิษสุราเรื้อรังมากที่สุด การที่เพศหญิงต้องตกอยู่ในภาวะซึมเศร้าและวิตกกังวล จะทำให้มีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน ความสัมพันธ์ในครอบครัว และเด็กในครอบครัวจะได้รับถ่ายทอด โรคดังกล่าวจากมารดาด้วย ขณะที่ผลจากติดยาเสพติดและพิษสุราเรื้อรัง ทำให้เพศชายมีปัญหามาจากเกิดอุบัติเหตุ พิกัด หรือว่างงาน รัฐต้องสูญเสียวัยแรงงานก่อนเวลาอันสมควร ครอบครัวขาดผู้นำ และบางกรณีกลับเป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม จำเป็นต้องมีการตรวจสอบ เพื่อหาสาเหตุและกลวิธีในการลดความรุนแรงของโรคดังกล่าว

ภาพแสดงการเปรียบเทียบภาระโรคทางจิต ปี พ.ศ. 2542 จำแนกตามเพศ

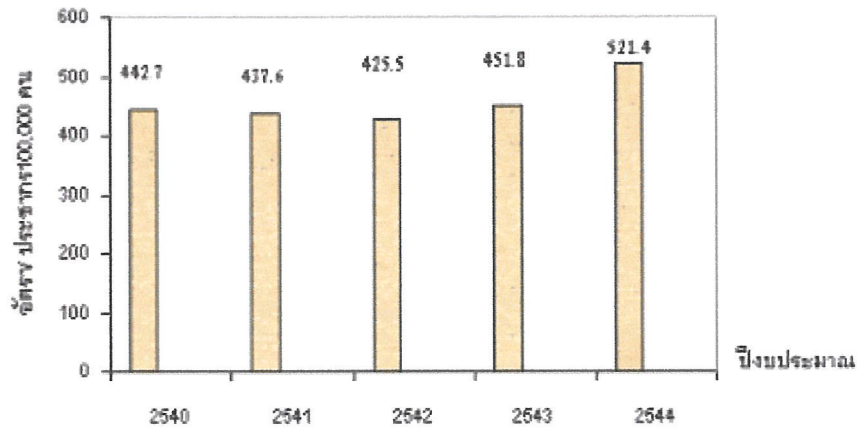

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข 2542

โรคจิต

จากรายงานแสดงจำนวนและอัตราผู้ป่วยทางจิตของประเทศไทยต่อประชากร 100,000 คน ในปีงบประมาณ 2540 - 2544 พบอัตราผู้ป่วยโรคจิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อจำแนกตามการใช้บริการ ณ สถานบริการสาธารณสุข พบว่า สถานบริการสาธารณสุขทั่วไปอัตราผู้ป่วยโรคจิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปีงบประมาณ 2540 พบอัตรา 144.0 ต่อประชากร 100,000 คน เพิ่มขึ้นเป็นอัตรา 293.2 ต่อประชากร 100,000 คนในปีงบประมาณ 2544 สำหรับสถานบริการสาธารณสุขในสังกัดกรมสุขภาพจิต อัตราผู้ป่วยโรคจิตมีแนวโน้มลดลง โดยในปีงบประมาณ 2540 พบว่ามีอัตราผู้ป่วยโรคจิตเท่ากับ 298.70 ต่อประชากร 100,000 คน แต่ในปีงบประมาณ 2544 ลดลงเหลือเพียง 228.2 ต่อประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องจากการขยายการจัดบริการจิตเวชในสถานบริการสาธารณสุขทั่วไปมากขึ้น ทำให้ประชาชนได้รับบริการและการเข้าถึงบริการสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านมากขึ้น

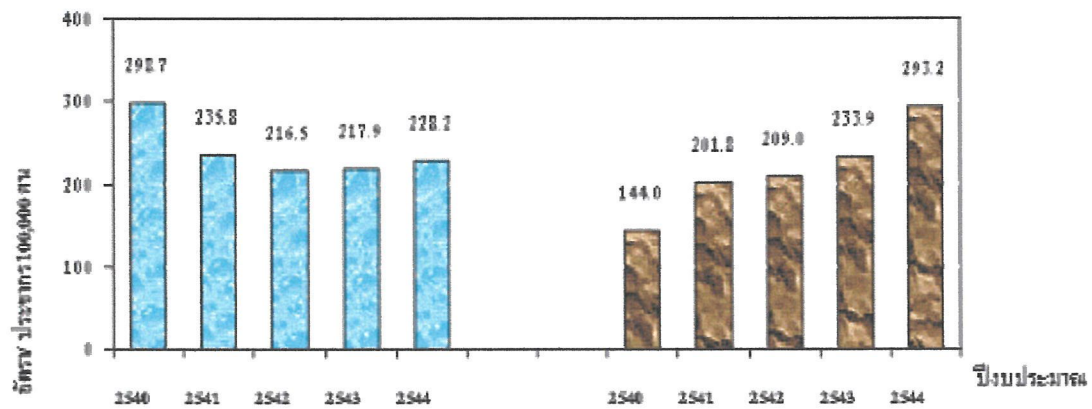
ภาพแสดงอัตราผู้ป่วยโรคจิตของประเทศไทยต่อประชากร 100,000 คน ปีงบประมาณ
2540 - 2544

หมายเหตุ : ข้อมูลยกเว้นกรุงเทพมหานคร

ที่มา : สำนักนโยบายและแผน กระทรวงสาธารณสุข

ภาพแสดงอัตราผู้ป่วยโรคจิตของประเทศไทยต่อประชากร 100,000 คน ปีงบประมาณ 2540 -
2544 จำแนกตามการใช้บริการ ณ สถานบริการสาธารณสุข

หมายเหตุ : ข้อมูลยกเว้นกรุงเทพมหานคร

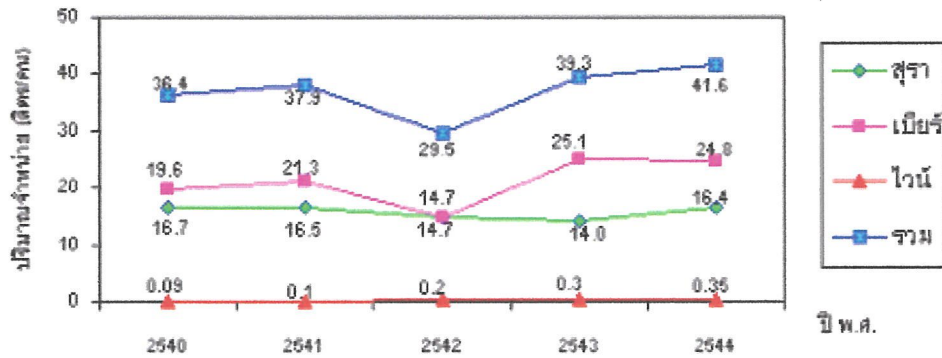
ที่มา : สำนักนโยบายและแผน กระทรวงสาธารณสุข

ผู้คิดสูตร

ในปีงบประมาณ 2540 – 2544 คนไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น โดยพบว่าในปี พ.ศ. 2540 บริโภคเฉลี่ย 36.4 ลิตรต่อคนและเพิ่มเป็น 41.6 ลิตรต่อคนในปี พ.ศ. 2544 เมื่อจำแนกตามประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า การบริโภคสุราโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เบียร์มีแนวโน้มไม่คงที่ โดยมีการเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกัน สำหรับไวน์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นเรื่องที่น่าตระหนกอย่างยิ่งว่าจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของประชากรไทยที่เพิ่มขึ้นในปีงบประมาณ 2540 – 2544 มีผลกระทบต่อสุขภาพ โดยพบว่าผู้คิดสูตรเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานบริการสาธารณสุขทั่วประเทศ พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อจำแนกเป็นผู้ป่วยเก่าและผู้ป่วยใหม่ จะเห็นว่าร้อยละของผู้คิดสูตรที่เข้ารับการบำบัดรักษาเป็นผู้ป่วยเก่ามีแนวโน้มคงที่ ส่วนผู้ป่วยใหม่มีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้คิดสูตรทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.9 - 92.9 ส่วนเพศหญิงมีร้อยละ 7.1 - 9.1 และในเพศหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ผู้คิดสูตรส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุที่เป็นวัยทำงาน (30 – 44 ปี) และเป็นที่น่าสังเกตว่าร้อยละ 0.1 - 1.2 เป็นเยาวชนที่เข้ามารับการบำบัดรักษาการคิดสูตร

หมายเหตุ ผู้คิดสูตร หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัดในเรื่องการเสพสุราเป็นหลักในระยะ 30 วัน ก่อนเข้ารับการรักษา

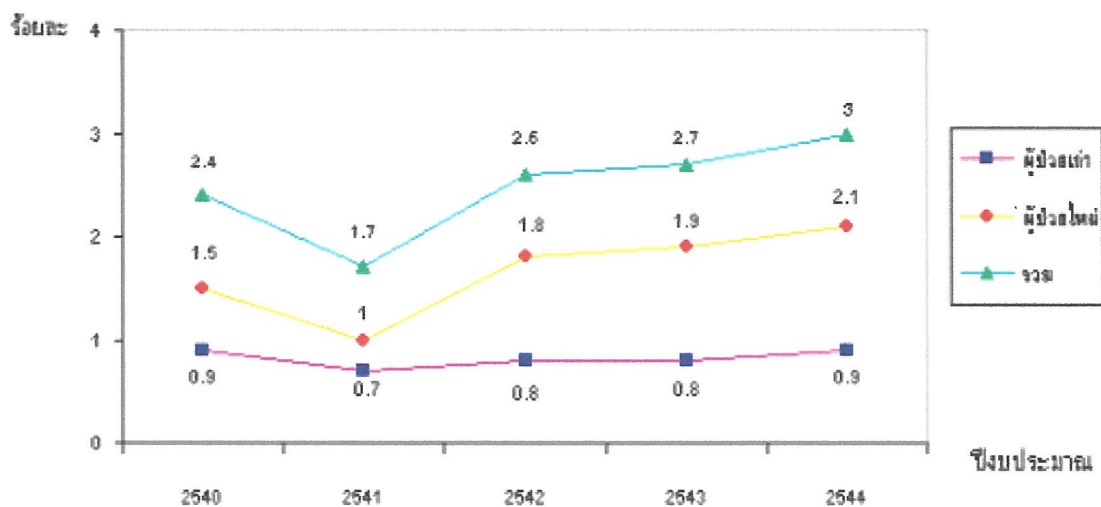
ภาพแสดงปริมาณการจำหน่ายสุรา เบียร์ ไวน์ ต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2540 – 2544

หมายเหตุ : การบริโภคเฉลี่ยต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

ที่มา : กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง

ภาพแสดงร้อยละของผู้ติดสุราที่เข้ารับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ จำแนกเป็นผู้ป่วยรายใหม่และผู้ป่วยเก่า ปีงบประมาณ 2540 - 2544

ที่มา : กองประสานและปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ปัญหาสารเสพติด

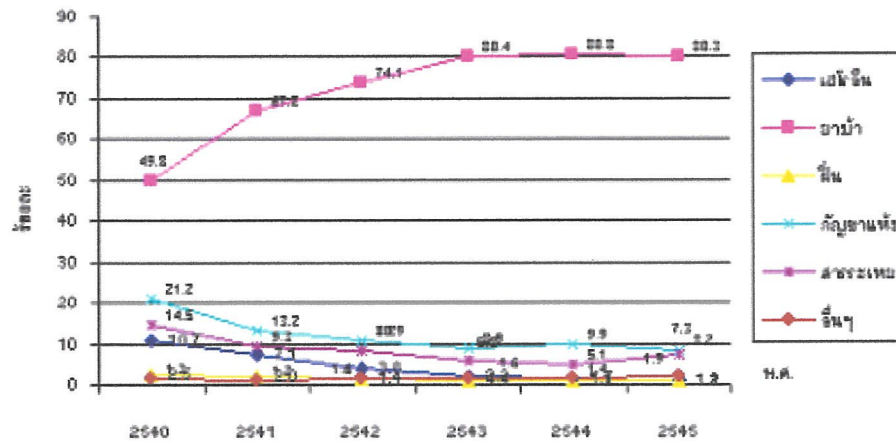
จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของสารเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยจากสถิติการจับกุมยาเสพติดทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 - 2545 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่จากนโยบายการดำเนินงานเกี่ยวกับปัญหาเสพติดของรัฐบาล เปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่ปี 2545 จึงมีการจับกุมผู้ค้ารายใหญ่มากยิ่งขึ้นทำให้เกิดการตัดตอนการค้าของผู้ค้ารายย่อย ดังนั้นสถิติการจับกุมยาเสพติดในปี 2545 จึงลดลง แต่จำนวนผู้เข้ารับการรักษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสถิติการเข้ารับการรักษาของผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการเสพยาบ้าของกรมสุขภาพจิต ปี พ.ศ. 2545 พบมีแนวโน้มสูงขึ้น

ตารางสถิติแสดงการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ ปี 2540 - 2545

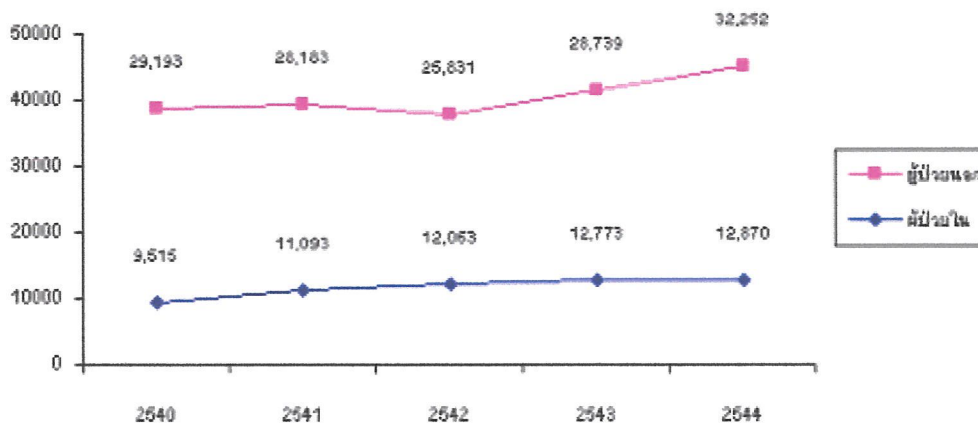
ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา
2540	158,062	171,629
2541	192,668	211,946
2542	206,170	223,294
2543	222,498	238,153
2544	205,375	218,166
2545	176,480	186,545

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี

ภาพแสดงการจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติด จำแนกตามชนิดสารเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2545

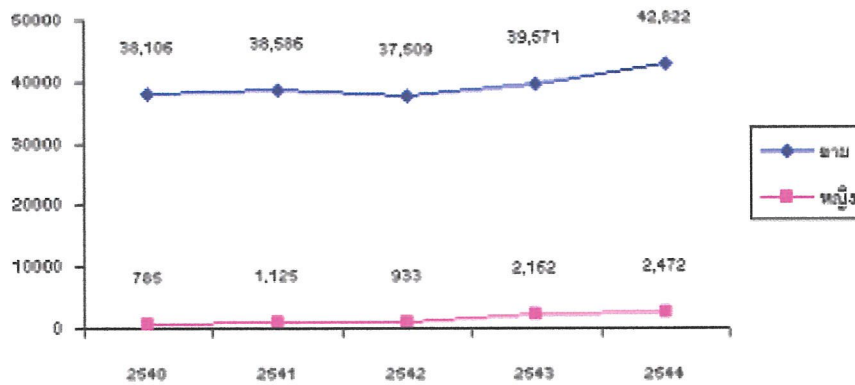

ภาพแสดงจำนวนผู้เข้ารับการรักษา ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2544

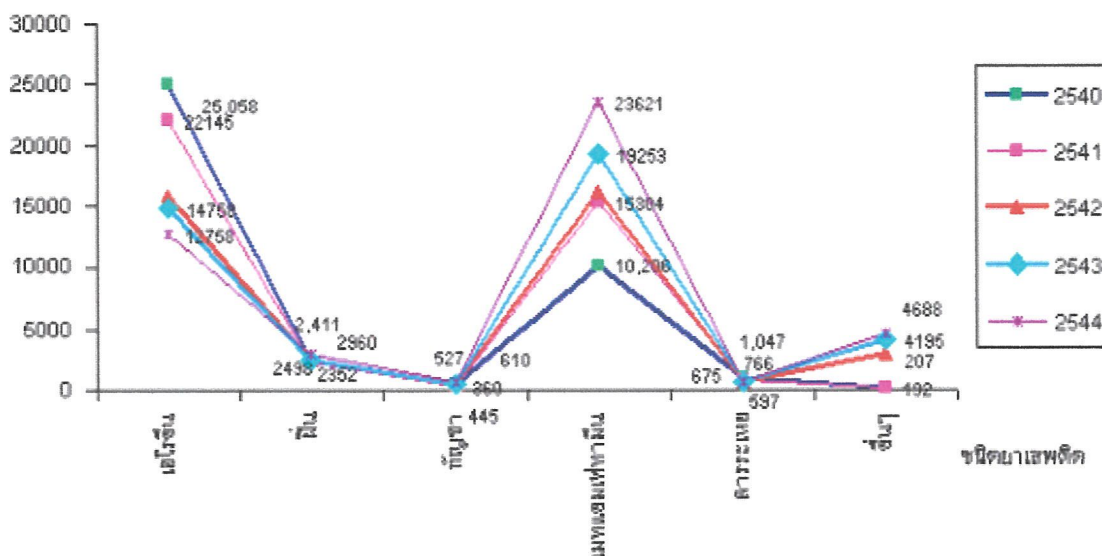
ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ 2544 ของ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานรัฐมนตรี

ภาพแสดงจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษา จำแนกตามเพศ ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2544

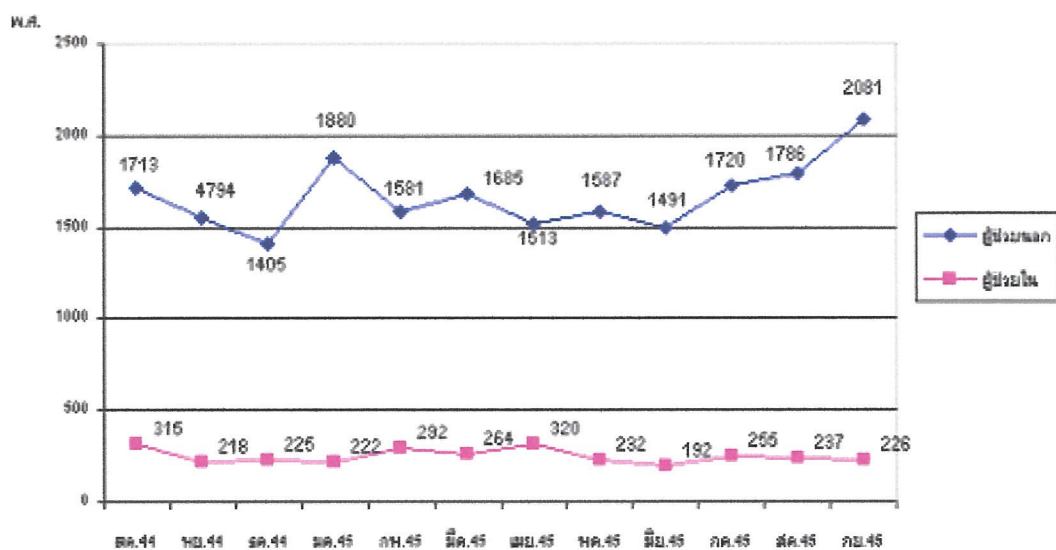
ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ประจำปีงบประมาณ 2544 ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานรัฐมนตรี

ภาพแสดงจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาระบบสมัครใจทั่วประเทศ จำแนกตามชนิดยาเสพติด ปี พ.ศ. 2540 - 2544

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ประจำปีงบประมาณ 2544 ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานรัฐมนตรี

ภาพแสดงจำนวนผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตจากการเสพยาบ้าของหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต
ปีงบประมาณ 2545

ที่มา : กองแผนงาน กรมสุขภาพจิต

ปัญหาสุขภาพจิตในเด็กและวัยรุ่น

จากสถิติผู้มารับบริการในหน่วยงานของกรมสุขภาพจิตกลุ่มเด็กและวัยรุ่น พบว่าโรคทางจิตเวช และปัญหาที่พบบ่อย ได้แก่ ความผิดปกติของการพัฒนาการทางจิตใจ ร้อยละ 36.8 รองลงมา คือ ปัญญาอ่อน ร้อยละ 21.5 ความผิดปกติทางพฤติกรรมและอารมณ์ที่เริ่มต้นในเด็กและวัยรุ่น ร้อยละ 14.9 พฤติกรรมแบบจิตเภทและความหลงผิดร้อยละ 9.9 และความผิดปกติทางอารมณ์ ร้อยละ 7.4

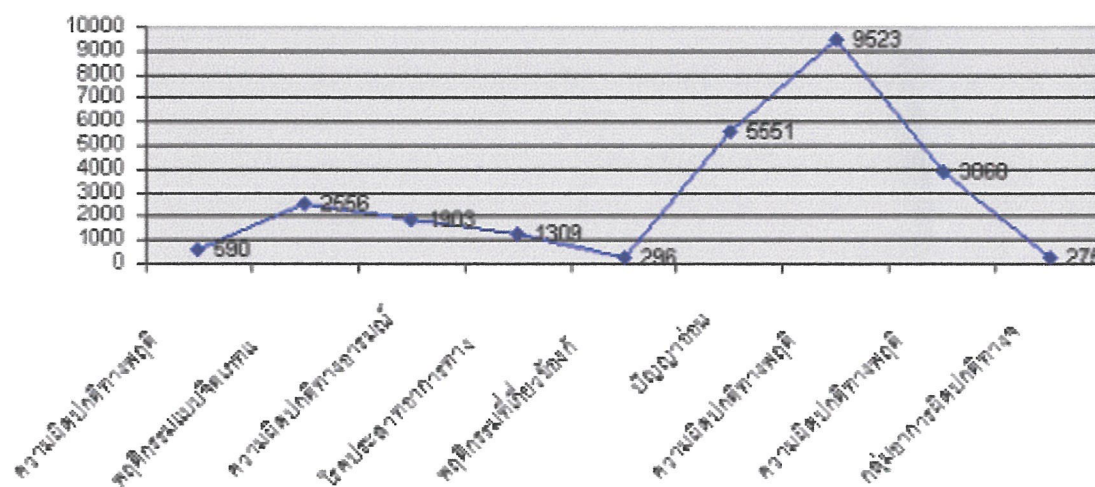
ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเด็กและวัยรุ่น (0 - 15 ปี) ที่มารับบริการในหน่วยงานกรมสุขภาพจิต จำแนกตามโรคและปัญหาสุขภาพจิต ปีงบประมาณ 2545

โรคทางจิตเวชและปัญหาสุขภาพจิต	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความผิดปกติทางพฤติกรรมจิตประสาทจากการเสพยาบ้าออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท	590	2.2
พฤติกรรมแบบจิตเภทและความหลงผิด	2,556	.9
ความผิดปกติทางอารมณ์	1,903	7.4
โรคประสาทอาการทางกายที่เกิดจากจิตใจและความเครียด	1,309	5.1
พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางสรีรวิทยาและปัจจัยทางร่างกาย	296	1.1

ปัญหาอ่อน	5,551	21.5
ความผิดปกติทางพฤติกรรมของการพัฒนาทางจิตใจ	9,523	36.8
ความผิดปกติทางพฤติกรรมและอารมณ์ที่เริ่มต้นในวัยเด็กและวัยรุ่น	3,868	14.9
กลุ่มอาการผิดปกติทางจิตใจอื่นๆ	275	1.1
รวม	25,871	100

ที่มา : กองแผนงาน กรมสุขภาพจิต

ภาพแสดงจำนวนเด็กและวัยรุ่นที่มารับบริการในหน่วยงานกรมสุขภาพจิต จำแนกตาม โรคและปัญหาสุขภาพจิต ปีงบประมาณ 2545

ที่มา : กองแผนงาน กรมสุขภาพจิต

โสเภณีและการค้าประเวณี

โสเภณีอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลกว่ากันว่ามีมาตั้งแต่ยุค เมโสโมคาเมีย อารยธรรมต้น ๆ ของมนุษยชาติ ซึ่งอยู่ในดินแดนของประเทศอิรักในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม มีนักมนุษยวิทยาบางท่านเชื่อว่า น่าจะมีมาตั้งแต่สมัยมนุษย์ถ้ำด้วยซ้ำไป หากแต่ไม่สามารถจะหาหลักฐานทางวัตถุใด ๆ มาพิสูจน์ได้เท่า่นั้น

เรื่องของอาชีพนี้ในประเทศไทย นักเขียนหญิง ได้ค้นคว้าชะตากรรมของผู้หญิงที่ด้อยโอกาสเหล่านี้ในสังคม และถูกสังคมย่ำยีอย่างน่าสงสาร หนังสือ 2 เล่มของคนเก่งและขยันท่านนี้ ที่ผมรู้จักคือ “ชีวิตจากเงาเวลา” และ “สนิมดอกไม้ ชีวิตจริงในมุมมืดของหญิงไทย” โดยสำนักพิมพ์สารคดี กล่าวไว้ถึง

กำเนิด “โคมเขียว”

อดีตของหญิงนครโสเภณี

“มาตราหนึ่ง ชายใดคู่ขอเอาหญิงคนจับคนรำเที่ยวขอทานเลี้ยงชีวิต แลหญิงนครโสเภณีมาเลี้ยงเป็นเมีย ทำชั่วเหนือผัวก็ดี...ผู้รู้ด้วยประการใด ๆ พิจารณาเป็นสังข์ไซ้ ท่านให้ผจางหญิงชายนั้น ค้วยไถนา ส่วนหญิงอันร้ายให้เอาเฉลวปะหน้าตัดดอกบาทั้งสองหู ร้อยดอกกบาลเป็นมาลัยใส่ศีรษะ ใส่คอ แล้วให้เอาหญิงนั้นเข้าเทียมแอกข้างหนึ่ง ชายจู้เข้าเทียมแอกข้างหนึ่ง ผจางด้วยไถนาสามวัน ถ้าแลชายผัวมันยังรักเมียมันอยู่มิให้ผจางไซ้ ท่านให้เอาชายผู้ผัวนั้นเข้าเทียมแอกข้างหนึ่ง หญิงอยู่ข้างหนึ่ง อย่าให้ปรับไหมชายจู้มันเลย”

นี่คือบางตอนจากกฎหมายสมัยพระเจ้าอู่ทอง ปฐมกษัตริย์กรุงศรีอยุธยาที่ทรงตราไว้เมื่อ พ.ศ. 1904 ที่กล่าวถึงนครโสเภณีไว้ ถือเป็นเอกสารหลักฐานเก่าแก่ที่สุดที่มีอยู่ แสดงให้เห็นว่าหญิงนครโสเภณีได้มีมาแล้วอย่างน้อยก็ในสมัยต้นกรุงศรีอยุธยา คือเมื่อ 628 ปีที่ผ่านมา ตามความเป็นจริงของสังคมไทยนั้น โสเภณีอาจมีมาก่อนหน้านี้แล้วก็ได้ เพียงแต่ยังไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด

และต่อมา จากคำให้การของขุนหลวงวัดประดู่ทรงธรรม เอกสารจากหอหลวงได้กล่าวถึงหญิงนครโสเภณีสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา ก่อนกรุงแตกเมื่อ พ.ศ. 2310 มีว่า

“...มีตลาดบนนอกกำแพงพระนครตามชานพระนครบ้าง ตามฝั่งปากกรุงบ้าง ติดแต่ในขอบบริเวณขนอนใหญ่ทั้ง 4 ทิศ รอบกรุงเข้ามาจนปากฝั่งแม่น้ำตามกรุง แลชานกำแพงกรุงนั้นด้วยรวมเป็น 30 ตลาดคือ...ตลาดบ้านจันทน์ปากคลองขุนละครไชย มีหญิงนครโสเภณีตั้งโรงอยู่ท้าย

ตลาด 4 โรงรับจ้างทำชำเราแก่บุรุษ ตลาดนี้เป็นตลาดใหญ่ใกล้ทางเรือแลทางบก มีตึกกว้างร้านจีนมาก ขายของจีนมากกว่าของไทย มีศาลเจ้าจีนศาลหนึ่งอยู่ท้ายตลาด “

เนื่องจากตลาดบ้านจีนเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของคนจีน จึงสันนิษฐานว่า นอกจากหญิงนครโสเภณีที่เป็นคนไทยแล้ว คงจะมีหญิงโสเภณีคนจีนด้วย

ยุครัตนโกสินทร์ ปลายรัชกาลที่ 5 มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค รัตนโกสินทร์ศก 127 (พ.ศ.2451) ตอนหนึ่งมีความว่า “ต้องมีการ โคมแขวน ไว้หน้าโรงเป็นเครื่องหมาย...” ทั้งนี้ไม่ได้บังคับว่าจะต้องเป็น โคมสีอะไร แต่สันนิษฐานว่าที่ใช้โคมสีเขียวคงเป็นในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ คือทำโคมใช้กระจกสีเขียวเป็นตัวอย่าง โคมดังกล่าวจึงเป็นสีเขียวเหมือนกันหมด กฎหมายฉบับนี้ จัดเป็นฉบับแรกที่ตราใช้บังคับหญิงนครโสเภณีให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ดังเหตุผลที่ตรากฎหมายฉบับนี้มีความตอนหนึ่งว่า

“ทุกวันนี้หญิงบางจำพวกประพฤติตนอย่างที่เราเรียกว่าหญิงนครโสเภณี มีหัวหน้ารวบรวมกันตั้งเงิน โรงหาเงินขึ้นหลายตำบล แต่ก่อนมาการตั้ง โรงนครโสเภณี นายโรงช่วยไล่หญิงมาเป็นทาส รับตัวจากเจ้าภาษี แล้วตั้งเป็น โรงขึ้น ครั้นต่อมา ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลิกทาสเสียแล้ว หญิงบางจำพวกที่สมัครเข้าเป็นหญิงนครโสเภณี ก็รับตัวจากเจ้าภาษี แล้วมีหัวหน้ารวบรวมกันตั้งขึ้นในท้องที่โรงอันควรบ้างมิควรบ้าง กระทำให้มีเหตุเกิดการวิวาทขึ้นเนื่อง ๆ อีกประการหนึ่ง หญิงบางคนป่วยเป็นโรค ซึ่งอาจจะติดต่อเนื่องไปถึงผู้ชายที่คบหาสมาคมได้ ก็มีได้มีแพทย์ตรวจตรารักษา โรคร้ายนั้นอาจจะติดเนื่องกัน ไปจนเป็นอันตรายแก่ร่างกายและชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก”

กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นนายโรงหญิงนครโสเภณีได้ ต้องเป็นผู้หญิงและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน นายโรงต้องมีบัญชีหญิงนครโสเภณีที่มีอยู่ประจำแลที่เข้ามาอยู่ใหม่ ห้ามนายโรงรับหญิงนครโสเภณีที่ไม่มีใบอนุญาต ห้ามนายโรงรับเด็กหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มาไว้ในโรง ห้ามนายโรงกักขังและทำสัญญาผูกมัดหญิงนครโสเภณี ตลอดจนห้ามไม่ให้ผู้หนึ่งผู้ใด บังคับหรือล่อลวงผู้หญิงผู้ใดที่ไม่สมัครใจเป็นหญิงนครโสเภณี

ชาวบ้านเรียกโรงหญิงนครโสเภณีในสมัยนั้นว่า “โรงโคมเขียว” และเรียกหญิงนครโสเภณีว่า “หญิงโคมเขียว” ตามลักษณะ โคมที่แขวน

ประวัติความเป็นมาของย่านโคมเจียว

ลำเพ็ญเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชาวจีนมาแต่ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ นอกจากเป็นย่านการค้าแล้วยังเป็นย่านของโสเภณีด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมีคำคำหาหญิงโสเภณีหรือหญิงที่ประพฤติชั่วไม่ว่า “อีลำเพ็ญ” ส่วนคนจีนจะเรียกหญิงโสเภณีที่เป็นคนจีนว่า “หย่าฉ่า” คำเรียกนี้ แม้ปัจจุบันจะได้พัฒนามาใช้คำอื่นแทนแล้วก็ตาม เช่น ออหรี ซ้อกการี อีตัว ผู้หญิงหาเงิน ผู้หญิงขายตัว ผู้หญิงอาชีพพิเศษ คุณโส ฯลฯ แล้วแต่จะสารพัดสรรกันมาเรียก แต่คำว่าหญิงหย่าฉ่า หรือแม่ลำเพ็ญก็ยังเป็นที่รับรู้ในความหมายของคนยุคนี้เป็นอันดี

โรงหญิงนครโสเภณีสมัยรัชกาลที่ 4 ถึงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 มีทั่วไปแทบทุกตรอกซอกซอย แต่ที่มันักเที่ยวไปใช้บริการกันคับคั่งคือที่ ตรอกเต้า โรงยายแพง โรงแม่กลีบ โรงแม่เต้า ยายแพงเป็นแม่เต้าใจบุญ ได้นำเงินไปสร้างวัดใหม่ขึ้นวัดหนึ่งที่ตรอกวัดโลก ชาวบ้านเรียก วัดใหม่ ยายแพง หรือ วัดคณิกาผล ส่วนแม่กลีบได้สร้างวัดที่ปากตรอกเต้า เรียก วัดกันมาคุดาราม

สถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันคืออีกแห่งหนึ่งคือในตรอกเต้านี้ เป็นห้องแถวยาวติดต่อกันไปตลอดตรอก ทุกห้องแขวนโคมเจียวไว้หน้าห้องเป็นแถว และเวลาก่อนค่ำ จะเห็นพวกโสเภณีเขาจูดรูปราวกำมือหนึ่ง (ราวสัก 20 ดอก) มาลนที่ได้โคมเจียวหน้าห้อง ข้าพเจ้าเคยถามเขาว่าลนทำไม เขาบอกว่าลนให้มีแขกเข้ามามาก ๆ พวกนี้ราคาอยู่ใน 6 สลึงหรือสองบาท ส่วนที่ตึกใหญ่ตรงกันข้ามกับตรอกนี้ก็มียาชีพเช่นเดียวกัน แต่เขาแขวนโคมเจียวไว้ให้ลับเข้าไปมองไม่เห็น นอกจากคนเคยแล้ว ก็รู้จักมีนามว่า “ยี่สุนเหลือง” เป็นชั้นสูงหน่อย ไม่จู้จี้จ้านเหมือนพวกตรอกเต้า ราคาราว 3 บาทถึง 5 บาท ข้าพเจ้าเคยเข้าไปหลายครั้ง ออกจะสภาพเรียบร้อยดี ห้องแต่ละห้องในตึกก็ตกแต่งดี แปลว่ารับแขกชั้นสูง ไม่สัพเพเหระเหมือนตรอกเต้า

นอกจากแถวตรอกเต้า ยังมีย่านลำเพ็ญ ตรอกส้วเนียม ตรอกเว็จจี้หรือตรอกอาจม มีแม่ทิมเป็นเอเยนต์ใหญ่ ตรอกโรงโคมมีแม่อิมขาวเป็นเจ้าของชื่อ หลังวัดสามจีนมีโรงแม่สุดเป็นโรงเค้น ตรอกโพธิ์ ตรอกญวน มีโสเภณีชาวญวนเบะเขมรทั้งตรอก หน้าโรงหอยมี “อีใบ้” เป็นคารายอดนิยม สะพานเหล็ก หลังลหุ สะพานถ่าน ถนนดินสอ ตรอกหม้อ วรจักร วงเวียน 22 กรกฎาคม ตรอกแขก ถนนรองเมือง สี่แยกมหานาค โป้เบ๊ สะพานขาว นางเลิ้ง บางลำพู นอกจากนี้ ยังมีหญิงโสเภณีตามโฮเต็ลต่าง ๆ ไม่ผิดกับสมัยนี้ โดยเฉพาะตามโฮเต็ลใหญ่ละแวกที่พระยาและสุรวง มีทั้งโสเภณีจีน ฝรั่งเศส และญี่ปุ่นชั้นสูง

จากสถิติเมื่อสมัยรัชกาลที่ 6 ของกรมสุขาภิบาล กระทรวงมหาดไทย พบว่าผู้ชายในพระนคร เป็นกามโรคกันถึงร้อยละ 75 เปอร์เซนต์ เพราะสมัยนั้นยัง ไม่มียารักษา ใครเป็นต้องกินยาไทยด้ม เป็นหม้อ ๆ หายก็มี เรือรั้งก็มาก

ค่าจ้างกระทำชำเราในยุคเมื่อ 60 - 70 ปี ราคาชั่วคราวคือครั้งเดียวคิดเพียง 2 สลึง แต่ถ้าเป็น ชั้นสูง รูปร่างหน้าตาดี บริการที่ดี ห้องและที่นอนสะอาดสะอาดอัน ราคาประมาณ 1 บาท ถ้าเป็นหญิง ญี่ปุ่นหรือฝรั่ง ราคาแพงขึ้นมาหน่อย ครั้งละ 2 บาท เหมาะตลอดคืน 4 บาท ยุคนั้นราคาข้าวสารถึงละ 2 สลึงถึง 1 บาท

ก่อนปี พ.ศ. 2500 มีช่องโสเภณีเกิดขึ้นมากมาย ที่ดัง ๆ เป็นที่รู้จัก มีแถว แพร่งสรรพศาสตร์ แถวโบสถ์พรหมณ์ เสาชิงช้า ช่องตรอกไข่ ช่องหน้าโรงหอย ช่องสะพานถ่าน ช่องป่าหิบบ ช่องป่า ออบ ช่องแถวบางลำพู ช่องคาเพิ่มศรีย่าน ช่องสะพานยาวนางเล็ง ช่องชอยกลางสุขุมวิท นอกนี้ยังมี บังกะ โบพักแรมละแวกชอยร่วมฤดี ซึ่งเป็นแถวที่เงียบเชียบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน เหมาะสำหรับชาย หญิงมาหาความสำราญเพียงสองต่อสอง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องราวของ โสเภณีเรือแจว แถวสะพานเฉลิมโลก ประตูน้ำ การที่คุณธรรม ไม่ได้เจริญทัดเทียมกับทางวัตถุในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ผู้หญิงจำนวนหนึ่งที่มาจาก ครอบครัวยากจนในชนบท และบ้ำความฟุ้งเฟ้อสำหรับบางครอบครัว จะทำให้เด็กสาวจำนวนหนึ่ง ต้องพบกับชะตากรรมจากมนุษย์ด้วยกันเองทำได้ถึงเพียงนี้ และมาถึง พ.ศ. นี้ อาจยังมีเกิดขึ้นอยู่ เบื้องหลังความเจริญของบ้านเมือง ที่ค่านิยมของสังคม ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงให้มันถูกต้อง มี มนุษยธรรม

“สนิมคอกไม้ฯ” ได้เผยให้เห็นถึงความจริงอันโหดร้ายในสังคมเรา อ่านแล้วเครียด หดหู่ เมื่อ พุดถึง ช่องป่าหิบบ แถวราชดำเนิน โดยเฉพาะ ช่องคาเพิ่มที่ศรีย่าน คุณอรสมได้รวบรวมไว้ ก็แฝง ไว้ด้วยอารมณ์จำนนน่ารักหลายอย่างของ โลกผู้ชาย กับความเป็นนักผวนคำของคนไทย ทำให้มี อยู่หลายตอน เรื่องอย่างนี้ แม้ สุนทรภู่ มหากวีโลกของเรา ท่านยังได้ลิขิตไว้ใน “นิราศเมืองแกลง” ตอนนั่งเรือผ่านบริเวณลำเพ็ญว่า

ถึงลำเพ็ญแก่งตั้งริมฝั่งน้ำ

แพประจำจอดเรียงเคียงขนาน

มีซุ้มชอกตรอกนางจ้างประจัน

ยังสำราญร้องขับไม่หลับลง

ไ้อัธยานีศรีอยุธยาเอ๋ย

นี่ก็จะเซยกก็ได้ชมสมประสงค์

จะถ้าปากยากแค้นไปแดนคง

เอาพุ่มพงเฟิงเขาเป็นเหย้าเรือน

และผู้ใหญ่นักเขียนผู้สูงศักดิ์เช่น พระองค์เจ้ารัชนี้แจ่มจรัส หรือ น.ม.ส. ที่นักอ่านในอดีตส่วนใหญ่จะรู้จัก ได้ทรง เห็นสังขรณ์ของความอนิจจังในสังขาร หญิงสาวที่สวยงามหยาดยิ้มที่สุดในยามราตรี แต่กลับซุบซิดเมื่อเห็นชัดในตอนกลางวัน จึงได้ทรงประพันธ์ขึ้นในหนังสือของท่าน และเหล่าผู้ชายทั้งหลายนำไปท่องในสังคมตลอดมาคือ

พอลิ้นแสงเทียนส่องห้องสว่าง	นางทูกนางสวยสมอุดมศรี
เพราะความมืดอำนวยความสวยคิ	ทูกนาริงามสรรพเมื่อดับเทียน

การล่วงละเมิดทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศ หรือ Sexual Harassment ในความหมายภาษาอังกฤษแล้วหมายถึงรูปแบบกีดกันและแบ่งแยกทางเพศต่อบุคคลอื่นทั้งหญิงและชาย การเรียกร้องความพึงพอใจทางเพศทั้งทางร่างกายและวาจา หรือเข้าแทรกแซงสภาพแวดล้อมอันดีในการทำงานของบุคคลอื่นอย่างไร้เหตุผล

เห็น ได้ชัดว่ากินความทั้งกว้างกว่าและครอบคลุมกว่าคำว่า “กระทำอนาจาร” ในกฎหมายอาญาของไทย ซึ่งระบุเพียงประเด็นการขู่ข่มขู่ หรือ ใช้กำลังประทุษร้าย เพราะเป็นที่รู้กันดีว่า การกระทำบางอย่าง อาจฟังดู ไร้สาระเกินกว่าจะฟ้องเอาความผิดทางกฎหมายได้ แต่ก็รู้้อยู่แก่ใจว่ากำลังถูกล่วงละเมิดทางเพศอยู่ หากกรณีเหล่านี้ไปเกิดที่อเมริกา ฟ้องได้ที่องค์กร EEOC หรือ The U.S. Equal Employment Opportunity Commission ประเทศที่การเรียกร้องสิทธิสตรียังจำกัดอยู่เพียงกลุ่มปัญญาชนเช่นประเทศไทย กรณีเช่นนี้จึงมักเกิดขึ้นบ่อยครั้งกว่าเพราะ ไม่ได้รับการใส่ใจเท่าที่ควร แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่หากใคร ได้เจอกับตัวคงไม่อาจฝืนใจอยู่อย่างมีความสุขได้ต่อไป เป็นแน่ ในเมื่อบ้านเรายังไม่มีองค์กรอิสระเพื่อรองรับปัญหาที่แสนละเอียดอ่อนนี้

มีความเป็นไปได้สูงว่าผู้ชายหลายคนที่ทำพฤติกรรมเลวเล็กน้อย ๆ น้อย ๆ เหล่านั้นไม่เคยรู้ตัวเลยว่าเขากำลังล่วงละเมิดทางเพศอยู่ “การล่วงละเมิดทางเพศ” ในรูปแบบต่างๆ ในภาวะปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น “การหลอกลวง” “การกักขัง/หน่วงเหนี่ยว” “การบังคับข่มขู่ชายประเวณี” จนถึง “การข่มขืน” ทั้งที่ปรากฏเป็นข่าว ตามสื่อมวลชนและไม่ปรากฏเป็นข่าว ทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง “สวนดุสิตโพล” สถาบันราชภัฏสวนดุสิต จึงได้สอบถามความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพ ที่มีประสบการณ์ (ทั้งด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร/มีญาติผู้ใกล้ชิดเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ ฯลฯ) จำนวน 1,167 คน (ชาย 503 คน 43.10 % หญิง 664 คน 56.90 %) ซึ่งพักอาศัยในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ดำรวจระหว่างวันที่ 20 - 27 มกราคม 2546 ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. สาเหตุความรุนแรงใน “การล้วงละเมิดทางเพศ” ในภาวะปัจจุบันที่เพิ่มขึ้น

อันดับที่ 1	ศีลธรรมตกต่ำ / จริยธรรม / การยั่วทางเพศ	42.42%
อันดับที่ 2	ความเสื่อมของสังคม / สภาพครอบครัวที่แตกแยก	26.56%
อันดับที่ 3	แหล่งอบายมุข / ยาเสพติด	12.34%
อันดับที่ 4	การไม่กวดขันเอาจริงของเจ้าหน้าที่, ไม่เข้มงวดทางกฎหมาย	10.88%
อันดับที่ 5	สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ	5.83%
* อื่นๆ	ขาดความอดกลั้น/อคตชน, แก้ไขแบบไฟไหม้ฟาง ฯลฯ	1.97%

2. “สิ่ง” ที่ช่วยทำให้เกิดการล้วงละเมิดทางเพศ

อันดับที่ 1	การแต่งกายที่ยั่ว / ล่อแหลม / ปลุกใจ	33.08%
อันดับที่ 2	สภาพของการติดยาเสพติด / อบายมุข	23.39%
อันดับที่ 3	แหล่งบันเทิง / แหล่งมั่วสุม	18.34%
อันดับที่ 4	สื่อต่างๆ ทั้งสิ่งพิมพ์ ทีวี อินเทอร์เน็ต	16.71%
* อื่นๆ	เช่น สภาพของสังคมที่ทำให้ยากหลง ฯลฯ	8.48%

3. “สื่อ” ที่ช่วยทำให้เกิดการล้วงละเมิดทางเพศ

อันดับที่ 1	สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือลามก, การ์ตูนลามก, วารสารเซ็กซี่ ฯลฯ)	47.39%
อันดับที่ 2	ทีวี อินเทอร์เน็ต	27.16%
อันดับที่ 3	เกม/ซีดี การ์ตูนลามก	17.99%
อันดับที่ 4	เว็บไซต์ลามก / อนุจาร	7.46%

4. ทำอย่างไร ? การแก้ไขปัญหา “การล้วงละเมิดทางเพศ” จึงจะสำเร็จ

อันดับที่ 1	ต้องมีการแก้ไขอย่างจริงจัง/ต่อเนื่อง	44.39%
อันดับที่ 2	ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง	26.14%
อันดับที่ 3	ควรเข้มงวดทั้งเจ้าหน้าที่ การดำเนินตามกฎหมายอย่างเข้มงวด	18.25%
อันดับที่ 4	ควรใช้วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุ/ไม่แต่งกายล่อแหลม	7.28%
* อื่นๆ	เช่น การสอดส่อง/ดูแลทั้งผู้ปกครอง, ครู/อาจารย์ ฯลฯ	3.94%

5. ความคาดหวัง “หน่วยงาน/บุคคล” ที่จะช่วยแก้ปัญหา “การล่วงละเมิดทางเพศ” ให้สำเร็จในทัศนะ
ของประชาชน

(1) หน่วยงาน

อันดับที่ 1	เอ็นจีโอ/องค์กรสตรี/อาสาสมัครผู้หญิง	35.22%
อันดับที่ 2	มูลนิธิเด็กของครูหยุด	34.45%
อันดับที่ 3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ (กองปราบ)	25.11%
*อื่นๆ	เช่น หน่วยงานราชการร่วมมือกับเอกชน ฯลฯ	5.22%

(2) บุคคล

อันดับที่ 1	นางปวีณา หงสกุล	27.25%
อันดับที่ 2	นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (ครูหยุด)	26.22%
อันดับที่ 3	พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร	18.34%
อันดับที่ 4	ร.ศ.อ. ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	9.85%
อันดับที่ 5	นายประชา มาลินนท์	9.68%
*อื่นๆ	เช่น นายวันนอร์, น.ส.กัญญา ศิลปอาชา ฯลฯ	8.66%

ที่มา: สวนคดีโปล

สื่อลามก

เป็นที่ยอมรับกันว่าสื่อมีอิทธิพลต่อสังคมในปัจจุบันมาก การดำเนินชีวิตตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าจนกระทั่งเข้านอนตอนกลางคืน จะมีสื่อแบบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเกือบตลอดเวลา ดังนั้นสื่อจึงมีส่วนชักจูง ชี้นำ หรือเปลี่ยนแปลงสังคม ถ้าสื่อดี มีความสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ ก็จะนำประโยชน์มาสู่สังคม แต่ถ้าสื่อขาดคุณธรรมก็ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมและความหายนะของสังคมได้

ดังนั้นจึงมีคำถามว่า สื่อลามกมีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร และเหตุใดจนคนจึงนิยมบริโภคสื่อดังกล่าว มีความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อทางเพศต่อพฤติกรรมของคนในสังคม และปัจจุบันก็ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าความเห็นใดถูกต้อง

ที่สหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ.1968 ประธานาธิบดีลินคอล์น บี. จอห์นสัน ได้ตั้ง คณะกรรมการการศึกษาผลกระทบของสื่อทางเพศ พบว่า เมื่อบุคคลบริโภคสื่อทางเพศ บางคนสำเร็จ ความใคร่หรือมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น บางคนน้อยลง แต่ส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลง และการเพิ่ม กิจกรรมทางเพศจะเกิดเพียงระยะเวลาสั้นๆ ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากบริโภคสื่อเท่านั้น

ในประเทศเคนมาร์ก หลังจากสื่อทางเพศสามารถแสดงความลามกได้อย่างเต็มที่ (Hard-Core Pornography) และถูกกฎหมาย ปรากฏว่าอาชญากรรมทางเพศหลายอย่างลดลงอย่างเห็นได้ ชัด ในสหรัฐอเมริกา การศึกษาหลายชิ้นพบว่า ชายที่ข่มขืนผู้หญิง ลวนลามเด็ก และกระทำความผิด ทางเพศแบบอื่น ๆ กลับบริโภคสื่อทางเพศน้อยกว่าคนทั่วไปในช่วงวัยรุ่น และการบริโภคสื่อทาง เพศบ่อย ๆ กลับทำให้เบื่อบ่อยเรื่องเพศ

จึงสรุปว่า บริโภคสื่อลามก ไม่ว่าจะป็นหนังสือหรือภาพยนตร์ ไม่ทำให้คนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมทางเพศ ยิ่งกว่านั้น การศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ยังพบว่า หนังสือปลุกอารมณ์ประเภทที่ไม่ แสดงความรุนแรงทางเพศ ไม่ทำให้เจตคติต่อผู้หญิงเสียไป

อย่างไรก็ดี มีการศึกษาที่ได้ผลแตกต่างจากที่กล่าว คือ พบว่าผู้ที่ข่มขืน ลวนลามเด็ก หรือ กระทำความผิดทางเพศ บริโภคสื่อลามกในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่มากกว่าคนทั่วไปอย่างมี นัยสำคัญ

อีกประการหนึ่ง มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ในระยะยี่สิบปีที่ผ่านมาสื่อทางเพศมักจะแสดงความ รุนแรง การศึกษาของสถาบัน คณะกรรมการของประธานาธิบดีในปี ค.ศ.1968-1970 และสถาบัน สุขภาพจิตแห่งชาติ (NIMH) ของสหรัฐฯ เมื่อไม่นานมานี้ พบความเกี่ยวข้องระหว่างความรุนแรง ทางเพศที่ปรากฏในสื่อกับพฤติกรรมก้าวร้าวทางเพศของผู้บริโภคเหล่านั้น จึงทำให้เชื่อว่าความ รุนแรงที่ปรากฏในสื่อทางเพศต่างจากที่เกิดผลต่อพฤติกรรมในทางลบ ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่ปรากฏในสื่อ ยังแสดงถึงการกดขี่ผู้หญิง หรือเห็นผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ การบริโภคสื่อที่มีลักษณะเช่นนี้ บ่อย ๆ อาจเกิดการซึมซับเจตคติที่ไม่ดีต่อผู้หญิง และแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้หญิงได้ในที่สุด

ยังมีข้อถกเถียงอีกมากมายเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อทางเพศ เช่น มีการศึกษายืนยันว่าสื่อ เหล่านี้ช่วยลดความแค้นทางเพศและช่วยแก้ปัญหาทางเพศบางอย่างได้ แต่ขณะเดียวกันก็ โดยเฉพาะเมื่อผู้บริโภคเอาตัวเข้าไปเปรียบเทียบกับนักแสดงในสื่อ เพราะตัวแสดงดังกล่าวมีทั้ง รูปร่างและหน้าตาที่เร้าอารมณ์ และมีบทบาท ตลอดจนความสามารถทางเพศที่นำมหัศจรรย์ยิ่ง ทำ ให้ผู้บริโภคอาจรู้สึกเป็นปมด้อย หรือขาดความมั่นใจในตนเอง และเกิดปัญหาเพศได้เช่นกัน

สาเหตุสำคัญที่นิยมบริโภคสื่อทางเพศ

ในอดีต ผู้ที่บริโภคสื่อทางเพศจะเป็นผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีประสบการณ์ทางเพศแล้ว และมักเป็นผู้ชาย แต่ปัจจุบันเด็กและเยาวชนทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่เคยบริโภคสื่อเหล่านี้ไม่มากก็น้อย ในสหรัฐอเมริกาเด็กนักเรียนมัธยมปลายแทบไม่มีใครเลยที่ไม่เคยบริโภคสื่อทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพราะสื่อมีหลากหลายชนิด และบางชนิดเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

คนที่นิยมบริโภคสื่อทางเพศอาจกระทำเพื่อความบันเทิง เพื่อระบายอารมณ์เพศ และเป็นการหาความรู้เรื่องเพศ ซึ่งหาได้ยากจากแหล่งอื่น นอกจากนั้นคนบางคนยังเชื่อว่าสื่อดังกล่าวช่วยให้คู่สมรสสามารถสื่อสารเรื่องเพศกันได้ดีขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศราบรื่น รวมทั้งยังเป็นการปลดปล่อยความต้องการซึ่งเป็นสิ่งต้องห้าม โดยผ่านทางจินตนาการหรือทางภาพที่ได้เห็น

สำหรับแต่ละบุคคล วิธีกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศอาจแตกต่างกัน บางคนถูกกระตุ้นโดยจินตนาการตามข้อความที่บรรยาย หรือสร้างจินตนาการเพิ่มเติมจากภาพที่เห็น แต่บางคนอาจต้องกระตุ้นด้วยภาพที่ชัดเจนเหมือน ได้เห็นของจริงจากวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์

นักวิจัยหลายคนพบว่า เมื่อผู้บริโภคสื่อทางเพศเกิดอารมณ์เพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของร่างกาย คือ ผู้ชายอวัยวะเพศจะแข็งตัว และผู้หญิงก็จะเกิดน้ำหล่อลื่นในช่องคลอด ในอดีตเชื่อว่าผู้ชายจะตอบสนองต่อการกระตุ้นด้วยสื่อดังกล่าวบ่อยและรุนแรงกว่าผู้หญิง แต่ปัจจุบันมีหลักฐานจากการวิจัยสนับสนุนว่าทั้งสองเพศตอบสนองต่อสื่อทางเพศคล้ายๆ กัน

นอกจากนั้นในอดีตยังเชื่อว่า ผู้ชายจะตอบสนองต่อการกระทำที่หยาบและโจ่งครึม ขณะที่ผู้หญิงจะพอใจกับความสุนทรีย์และอารมณ์โรแมนติกมากกว่า แต่จากการศึกษาในปัจจุบันพบว่า หญิงและชายถูกกระตุ้นอารมณ์เพศด้วยสิ่งกระตุ้นที่คล้าย ๆ กัน

เหตุที่สังคมไทยยังไม่เปิดรับสื่อลามก

จากการสำรวจทัศนคติต่อสื่อลามกของชายและหญิงกลุ่มละ 200 คน โดยนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาเพศศึกษาภาคฤดูร้อน พบว่า กลุ่มผู้ชายมีเจตคติทั้งในเชิงบวกและเชิงลบพอ ๆ กัน แต่กลุ่มผู้หญิงส่วนใหญ่จะมีเจตคติในทางลบ กลุ่มที่เห็นด้วยกับการบริโภคสื่อเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ และเป็นวิธีระบายอารมณ์เพศอย่างหนึ่ง และทำให้

คล้ายเครียด บางคนมองว่าเป็นศิลปะและเป็นวิธีเรียนรู้เรื่องเพศ ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยเชื่อว่า สิ่งเหล่านี้ทำลายขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย รวมทั้งทำให้คุณค่าทางจิตใจของมนุษย์ตกต่ำลง จึงอาจนำไปสู่ปัญหาทางสังคมและอาชญากรรมทางเพศได้

สำหรับประเทศไทย แม้จะไม่มีการศึกษาที่ยืนยันชัดเจนว่าสื่อเหล่านี้มีผลทำให้ผู้บริโภคประพฤติดังกล่าว แต่ก็น่าเป็นห่วงว่าเด็กและเยาวชนที่บริโภคสื่อ โดยไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน อาจเกิดเจตคติในทางลบต่อเรื่องเพศ ต่อสตรีเพศ หรืออยากทดลองกระทำ และผลที่จะเกิดตามมาคือความรุนแรงทางเพศ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ปัจจุบัน แม้รัฐบาลไทยจะพยายามออกกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อลามกประเภทต่าง ๆ แต่ผลก็คือ สื่อดังกล่าวยังเจริญงอกงามและแทรกซึมอยู่ทั่วไปในรูปแบบที่เอื้อต่อการบริโภคของคนทุกระดับและทุกวัย

การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

เมื่อธุรกิจเพลงทั่วโลกโดนมรสุม โหมกระหน่ำ มิหรือที่ค่ายเพลงในเมืองไทย จะยื่นหยัดยิ้ม ร่าอยู่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกวันนี้ธุรกิจเพลงไม่ได้มีเฉพาะเทปกับซีดี แต่ยังมีวีซีดีคาราโอเกะ วีซีดีคอนเสิร์ต และอีกมากมาย ดังนั้นการลงทุน จึงมากมายมหาศาลตามไปด้วย ในเมื่อลงทุนมากขึ้น กว่าเดิม แต่ยอดขายย่ำแย่ บรรดาค่ายเพลงต่างๆก็ต้องเร่งปรับตัวเป็นการใหญ่ มรสุมลูกโตของวงการเพลงก็คือ เทปซีดีเถื่อน ตามด้วย แผ่นMP3 และล่าสุดการ คัดลอกซีดีด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่ใครก็สามารถคัดลอกเพลงจากแผ่นซีดีได้เอง ค่ายเพลงใหญ่ๆ เจอเข้าไปลูกเดียว ก็ทำให้สะอึกได้เหมือนกัน ส่วนค่ายเพลงเล็กๆ อาจจะไม่ถึงกับสาหัส เพราะต้นทุนน้อยกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในการสนับสนุนการขยัน ไม่มากมายเท่าค่ายใหญ่ จึงสามารถประคองตัวไปได้ ไม่ลำบากลำบากเท่าใดนัก

สถาบันสังคมเสื่อมทราม

ปัญหาการล่มสลายของสถาบัน คือ สถาบันสังคม สถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัว ไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ สำหรับความรุนแรงที่เกิดขึ้น สังคมไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ว่าศีลธรรมจรรยาโดยรวมนั้นเสื่อมทราม

การศึกษามีอาจปฏิเสธความจริงที่ว่าไม่สามารถพัฒนาจิตใจนักเรียนได้ ครอบครัวอาจจะอ้างว่าตนเองให้เวลาลูกๆ มากแล้ว แต่ที่จริงแล้วไม่พอ

สังคมบริโภคนิยมกลายเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้คุณพ่อคุณแม่เอาแต่ทำงานหาเงินจนกระทั่งละเลยลูกๆ ของตนเอง สังคมบีบบังคับให้คุณพ่อคุณแม่ต้องรวยมากกว่าที่เป็นอยู่ หากมีน้อยต้องมีมากขึ้น หากมีแล้วต้องมีมากกว่า หากมีมากต้องมากกว่าคนอื่น เงินที่หามาได้ก็นำไปซื้อความสุขเฉพาะหน้าที่ คนรุ่นปู่ย่าตายายไม่มีวันเข้าใจ

มีรถก็ ต้องมีน้ำยาล้างรถ น้ำยาซักผ้า ยาล้างยางมะตอย น้ำยาทำความสะอาด มีหนึ่งคันไม่พอต้องมีสองคัน ขับเคลื่อนสองล้อไม่พอต้องขับเคลื่อนสี่ล้อ ฯลฯ มีโทรทัศน์ไม่พอต้องมีเครื่องเล่นวีซีดี ดีวีดี มีโฮมเธียเตอร์ มีเคเบิลทีวีไม่พอต้องซื้อหนังมาดูเพิ่มเติม มีซีดีเพลงไม่พอต้องมีเครื่องเล่นMP3 และคาราโอเกะ ฯลฯ

นอกจากนี้สังคมยังบ่มเพาะค่านิยม ไม่เหมาะสมบางประการให้แก่เด็กๆ อ้างจากงานวิจัยที่ทำร่วมกับผู้ป่วนซึ่งปรากฏในข้อเขียนของ พัชรินทร์ ธีรสุนทร ในหนังสือพิมพ์มติชนฉบับวันพฤหัสบดีที่ 12 มิถุนายน 2546 หน้า 6 ว่า... “ความไม่ตรงต่อเวลาของขนส่งมวลชน ความสกปรกของห้องน้ำสาธารณะ ข่าวดุริตของข้าราชการหรือนักการเมือง...สามกรณีนี้เป็นเรื่องที่เด็กไทยพบเห็นทุกวันตั้งแต่เล็กจนโต

ชวนให้นึกถึงความรุนแรงที่ปรากฏในข่าวและในสื่อบันเทิงทุกชนิดว่าจะปลูกฝังค่านิยมแก้ปัญหาคด้วยความรุนแรงเช่นกันในข่าว ได้แก่ กรณีฆ่าหรือฆ่าข่มขืนซึ่งปรากฏเนืองๆ ว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับมักลงภาพอุจาดและเขียนข่าวปลุกเร้าความรุนแรงในจิตใจของผู้อ่าน รวมทั้งข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับการแก้ปัญหาคด้วยความรุนแรงที่รัฐบาลกระทำกับผู้ประท้วงในหลายกรณี ในสื่อบันเทิง ได้แก่ หนังสือที่มักเซ็นเซอร์เฉพาะฉากโป๊แต่ปล่อยฉากที่แสดงออกถึงความรุนแรงให้เด็กๆ ดูกัน รวมถึงความรุนแรงที่ปรากฏในมิวสิกวิดีโอและในการ์ตูนด้วย

สถาบันการศึกษาล้มเหลว

สถาบันการศึกษาได้สร้างพ่อแม่ที่ไร้ประสิทธิภาพพอๆ กับสร้างความกดดันให้แก่เด็กทั่วประเทศโดยไม่จำเป็น

คุณพ่อคุณแม่ทุกวันนี้เป็นผลผลิตของการศึกษาเมื่อสามสี่สิบปีก่อนซึ่งไม่ต่างอะไรจากที่เป็นอยู่ทุกวันนี้มากนัก นั่นคือ สอนให้ออกมาทำมาหากินเป็นหลัก ซึ่งก็สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เอาเงินเป็นใหญ่ คุณพ่อคุณแม่ไร้คุณภาพ ไม่รู้ว่าตนเองมีหน้าที่หลักคือเลี้ยงลูก รวมทั้งไม่รู้วิธีเลี้ยงลูก พอสังคมปุ๋ยคอกตายล้มสลายลงไป หนังสือคู่มือเลี้ยงลูกทดแทนปุ๋ยคอกตายไม่ทันการณ์ เราจึงได้พ่อแม่ไม่มีคุณภาพมากมายเต็มบ้านเต็มเมือง

สถาบันการศึกษาคัดคนเด็กทุกคนถ้วนหน้าไม่ว่าจะเรียนเก่งหรือเรียนไม่เก่ง เด็กเรียนเก่งจะไม่มีความรู้มีคติอื่นเลยนอกจากเรียนให้เก่ง ทำให้ไม่รู้เรื่องความเอื้อเพื่อพ่อแม่ ไม่รู้จักวินัยทั้งของตนเองและของสังคม ไม่รู้ว่าทุกคนมีหน้าที่ช่วยเหลือสังคมและไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นหนักที่สุดคือ ไม่รู้จักแม้กระทั่งสืลห้า

สำหรับเด็กเรียนไม่เก่งซึ่งมีจำนวนมากกว่าจะเป็นส่วนเกินของสังคม พร้อมทั้งจะใช้เหล้าและยาเสพติด หมกมุ่นทางเพศ เล่นการพนัน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และก่อความรุนแรง

สถาบันครอบครัวแตกแยก

ความแตกแยกของครอบครัวเกิดขึ้นหลายรูปแบบ รูปแบบที่คุ้นเคยกันอยู่แล้วคือปุ๋ยคอกตาย ไม่มีโอกาสสอนคุณพ่อคุณแม่เลี้ยงลูก อัตราการหย่าร้างสูงขึ้นในเมืองใหญ่และชนบท กรณีเหล่านี้ล้วนทำให้เด็กซึ่งเป็นผลผลิตของคุณพ่อคุณแม่ที่ครั้งหนึ่งเคยรักกันต้องเคืองคว้าง ลอยไปมาไร้จุดหมาย และสิ้นแล้วซึ่งพัฒนาการที่เหมาะสม

ยังมีความแตกแยกที่เกิดขึ้นในครอบครัวปกติอีก ได้แก่ ครอบครัวที่พ่อแม่เอาแต่เรียน พ่อแม่เอาแต่ทำงาน และพ่อแม่เอาแต่บังคับลูกเรียนเก่ง กรณีพ่อแม่เอาแต่เรียนปริญญาโท ปริญญาเอกจนกระทั่งไม่มีเวลาเลี้ยงลูกเล็ก ปล่อยให้ลูกอยู่กับพี่เลี้ยง เป็นกรณีที่พบบ่อยขึ้นทุกปี

กรณีที่พ่อแม่ทำแต่งงานจนไม่มีเวลาให้ลูกมิได้พบเฉพาะในครอบครัวที่เศรษฐกิจต่ำเท่านั้น แต่พบมากในครอบครัวชั้นกลางทั่วๆ ไปอีกด้วย ระหว่างที่ตัวออกไปทำงาน ปากก็ทำหน้าที่บังคับให้ลูกเรียนเก่ง

ความรุนแรง

หนึ่งในพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วงคือความหุนหันพลันแล่นของเด็กวัยรุ่น หากพบว่าลูกๆ ใจร้อน ใจเร็วควั่นได้ หุนหันพลันแล่น ขาดความยับยั้งชั่งใจ คุณพ่อคุณแม่ยิ่งควรสรรหาเวลาให้แก่เขาหลายๆ เพื่อที่จะได้มีโอกาสแสดงเป็นแบบอย่างให้เขาได้เห็น ได้เลียนแบบว่าอะไรต่ออะไรมากมายในโลกนี้ล้วนต้องรอ

การสอนเด็กด้วยปากเป็นวิธีที่ไร้ผล การสอน โดยทำให้ดูเป็นตัวอย่างจึงเป็นการสอนที่ได้ผล หากพ่อแม่ร้อนเด็กย่อมร้อนด้วย หากพ่อแม่เย็นเด็กสามารถเย็นตามได้ ในกรณีที่ความหุนหันพลันแล่นของลูกฝังลึกจนเป็นนิสัยหรือบุคลิกภาพไปแล้ว ก็ต้องสอนให้เขารู้จักวิธีระบาย รวมทั้งวิธีป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากความใจร้อนของตนเอง หากใจร้อนแต่ยังไม่เป็นยอมยงใครไม่ได้ หากใจร้อนแต่หาปิ่นไม่เจอยอมยงใครไม่ได้เช่นกัน ความหุนหันพลันแล่นจึงเป็นเรื่องหนึ่ง... แต่โอกาสที่จะได้ยงคนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

บทที่ 3

ทฤษฎีและข้อมูลทางการออกแบบ

ข้อมูลด้านการออกแบบ

หลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ควรทราบในการออกแบบหนังสือ ทฤษฎีที่ความปฏิบัติตามหลักการออกแบบเพื่อให้ในหนังสือที่สมบูรณ์ทางการออกแบบ

หลักเกณฑ์การออกแบบหนังสือ

ส่วนสัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นแรกของการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ คือ การกำหนดสัดส่วนของรูปแบบของงานที่จะออกแบบเพื่อเป็นแนวทางในการใส่องค์ประกอบลงไปให้เหมาะสม การกำหนดกรอบ ขอบเขต หรือขนาดไว้ ก็เป็นการกำหนดสัดส่วนอย่างหนึ่ง

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพให้มีน้ำหนักเท่ากัน ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่าองค์ประกอบของภาพนั้นหนักไปทางใดทางหนึ่งน้ำหนักของภาพนั้นขึ้นอยู่กับขนาดรูปร่าง ความเข้ม และสี

- ความสมดุลชนิดซ้าย – ขวาเหมือนกัน (Symmetrical Balance) ได้แก่การจัดวางองค์ประกอบของภาพไว้กับตำแหน่งที่ซีกซ้ายและซีกขวามีภาพที่มีลักษณะเหมือนกัน
- ความสมดุลชนิดซ้าย – ไม่เหมือนกัน (Aymmetrical Balance) เป็นการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่ใช้วิธีจัดให้องค์ประกอบที่มีน้ำหนักต่าง ๆ กัน ไว้ในตำแหน่งซ้ายขวาที่เมื่อมองรวมกันแล้วจะให้ค่าน้ำหนักของภาพเท่ากันรอบจุดกึ่งกลางของสายตา (Optical center)

ความแตกต่าง (Contrast)

การสื่อข้อความจะต้องมีการเน้นให้เห็นความสำคัญของข้อความนั้นๆ มากกว่าข้อความอื่น เพื่อแสดงจุดสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้ขนาด รูปร่าง สี และทิศทางที่แตกต่างไปจากองค์ประกอบอื่น ๆ ที่อยู่โดยรอบเพื่อให้เกิดความโดดเด่น

จังหวะ (Rhythm)

จังหวะในการออกแบบสามารถกำหนดได้ 2 วิธี คือ

- การกำหนดให้องค์ประกอบที่มีรูปแบบเดียวกันเรียงกันซ้อน
- การใช้เส้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงทิศทางของภาพว่ามีทิศทาง หรือทิศทางของการเคลื่อนไหวขององค์ประกอบ ไปทางทิศใด

ความมีเอกภาพ (Unit)

องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่นำมาใช้ในการออกแบบอาจมีความแตกต่างออกไป แต่เมื่อนำมาประกอบกันเข้าเป็นภาพรวมแล้ว จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันจุดประสงค์ร่วมของการออกแบบทั้งหมดเพื่อมุ่งให้เกิดผลอย่างเดียวกันหรือเกิดเอกภาพขึ้นในการออกแบบ

ความผสมผสานกลมกลืน (Harmony)

การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นั้นผู้ออกแบบจะต้องจัดให้องค์ประกอบของภาพมีความกลมกลืนกัน และได้ผลตามความต้องการหลัก 2 ประการ คือ

- รูปแบบที่ออกมาจะต้องสะอาดดูผู้ชม
- ในขณะเดียวกันภาพรวมทั้งหมดจะต้องสื่อความหมายหรือให้ผลในการมองเป็นสิ่งเดียว

การจัดวางรูปร่าง (Lay-Out Shape)

การจัดวางองค์ประกอบของภาพหากจัดให้เป็นบล็อกสี่เหลี่ยมหรือเป็นรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งที่ชัดเจนเกินไปจะทำให้เป็นที่น่าสนใจน้อยกว่าการจัดให้อยู่ในรูปแบบที่ไม่แน่นอนแต่อย่างไรก็ตามรูปแบบที่ไม่มีขอบเขตแน่นอนนั้นจะต้องมี 1 จุด ที่สัมผัสกับกรอบของภาพแต่ละด้าน (4 ด้าน) เพื่อให้อยู่ในขนาดและขอบเขตที่เป็นไปได้ ตามข้อกำหนดของแผ่นภาพนั้นความต่อเนื่องของหนังสือ

ความต่อเนื่อง คือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงเรื่องราวหรือภาพที่จะเปลี่ยนไปให้ดำเนินไปอย่างนิ่มนวลไม่สะดุดความรู้สึก โดยใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความเกี่ยวเนื่องกันเป็นตัวสร้างความสัมพันธ์

การสร้างความต่อเนื่องเชิงกราฟฟิกให้กับหนังสือ คือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงแต่ละหน้าด้วยลักษณะองค์ประกอบต่าง ๆ คือ จุด เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว โครงสร้างของกริด Motif การสร้างมิติของหนังสือโดยการนำไปใช้ด้วยวิธีการออกแบบซ้ำกัน (Repetitive) การออกแบบสลับไปมา (Alternative) การออกแบบเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (Progressive) การออกแบบให้ลื่นไหล (Flowing) การสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องของหนังสือเพื่อควบคุมรูปแบบที่ กระจายกระจายบนหน้ากระดาษแต่ละหน้าให้คงความเป็นเอกภาพ

การออกแบบภาพประกอบ

หลักเกณฑ์ควรทราบที่ใช้ในออกแบบภาพประกอบ ความหมายที่มา รวมทั้งประเภทของภาพประกอบ

ความหมายของภาพประกอบ

ภาพประกอบ (Illustration) ความหมายของภาพประกอบตามพจนานุกรม พจนานุกรม อังกฤษ – ไทย (ฉบับใหม่) A New English –Thai Dictionary Illustrate

1. (การใช้ภาพหรือตัวอย่าง) ให้อธิบาย : Illustrate a lesson with pictures ใช้ภาพมาอธิบายบทเรียนบทหนึ่ง Illustrated by charts and diagrams ใช้ภาพมาอธิบาย
2. ใช้ภาพแทรกเป็นอาทิมาประดับ (หนังสือหรือหนังสือพิมพ์) an illustrated magazine นิตยสารที่มีภาพแทรก Illustration การอธิบาย, การใช้ภาพอธิบายภาพประกอบ

ขอบข่ายของงานและคำจำกัดความของภาพประกอบนี้เป็นสิ่งไม่ชัดเจน ไม่มีข้อจำกัดสามารถเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนหนึ่งของคำจำกัดความ สามารถที่จะแบ่งแยกภาพประกอบออกจากจุดอื่น ซึ่งคำจำกัดความที่มีความชัดเจนที่สุดของคำว่าภาพประกอบ (ถึงแม้ว่ามันจะไม่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างและมีข้อสังเกตว่าได้รวมงานที่มีได้เป็นภาพประกอบไว้ด้วย) คือเป็นผลผลิตของการสร้างจินตภาพ ในหลากหลายรูปแบบมาจนถึงปัจจุบันซึ่งได้มีการใช้ระบบการพิมพ์โดยปกติขั้นตอนนี้จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับช่องทางเศรษฐกิจในด้านจินตภาพของนักเขียนภาพประกอบนั้น ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ให้แนวคิดในค่านองค์ประกอบของจินตภาพหลักง่าย ๆ เริ่มจากการแยกภาพประกอบ ออกจากการวาดภาพหรือการระบายสี ซึ่งเป็นพื้นฐานในเบื้องต้นของการสร้าง

ภาพประกอบ ในการแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับปัญหาของลูกค้าและการดำเนินการในสิ่งที่ได้รับมอบหมายมา ซึ่งนักเขียนภาพประกอบจะต้องผลิตงานที่มีการเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนทั่วไป สิ่งเหล่านี้พบได้ในงานออกแบบเลขคณิตศิลป์ (Graphic Design), พาณิชยศิลป์ (Commercial Art), จิตรกรรม (Drawing), ภาพเขียนสี (Painting), ภาพประกอบ (Illustration), วิจิตรศิลป์ (Fine Art) ฯลฯ

สรุป ภาพประกอบ หมายถึง ภาพประกอบที่ใช้กับงานประเภทสิ่งพิมพ์ (Publication) ชนิดต่าง ๆ แทบทุกประเภท เช่น

- โปสเตอร์, หนังสือ
- งานโฆษณาต่างๆ เช่น Bill Board , Bus side , Bus back , Magazine

ประวัติความเป็นมาของภาพประกอบ

จุดมุ่งหมายของทัศนศิลป์ทุกสาขา ก็เพื่อที่จะสร้างภาพ แต่หากภาพที่สร้างขึ้นนั้นใช้เพื่อบอกกล่าวข้อมูลข่าวสาร ภาพศิลปะนั้นโดยปกติเรียกกันว่า “ภาพประกอบ” ศิลปะกับภาพประกอบเรื่องแยกออกจากกันไม่ได้ การเขียนภาพประกอบเรื่องต้องอาศัยทักษะทางศิลปะเป็นอันมาก ภาพประกอบเรื่องจัดเป็นศิลปะเพื่อการพาณิชย์ เพราะเหตุนี้ลักษณะและเนื้อหาของภาพประกอบเรื่องจึงขึ้นอยู่กับความต้องการทางสังคมและเศรษฐกิจ

ภาพประกอบเรื่องใช้เป็นเครื่องมือในการบรรยายประกอบสมุดบันทึก และหนังสือมาตั้งแต่โบราณ หนังสือม้วน (ม้วนแทบที่จะเย็บเป็นเล่ม) ของอียิปต์ เช่น บุค ออฟ เคอะ เคค (Book of the Dead) และรามอสซัม พาไพรัส (Ramessum Papyrus) เข้าใจกันว่าเขียนขึ้น 1,900 ปีก่อนคริสตกาล ศิลปะที่ใช้บรรยายเนื้อความในสมุดบันทึกถือเป็นต้นตำรับของภาพประกอบเรื่องของหนังสือปัจจุบัน แต่เดิมการตกแต่งและบรรยายเนื้อความของหนังสือมักจะเป็นเรื่องราวทางศาสนา เขียนกันในสำนักสงฆ์ หนังสือบทสวดและสมุดบันทึก ที่เด่นชัดจะเห็นได้แก่ ชื่อ เทร-ริช-เฮอรัส (Tres Riches Heures) ของ ดุค เดอ เบอริ (Duc de Berry) ซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความชำนาญในการสร้างชีวิตชีวาของภาพประกอบเรื่อง โดยปกตินิยมเขียนบทหลังลูกวัว โดยใช้สีฝุ่น (Tempera)

ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องโดยปกติแล้ว มักพยายามหาโอกาสที่จะใช้เครื่องมือเครื่องกลไกเข้าช่วยเพื่อเสริมทักษะและขยายขอบเขตของงาน เหตุผลข้อหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าภาพประกอบเรื่องมักเป็นภาพเชิงวิเคราะห์หรือภาพบรรยาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ แพทยศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศิลปินชาวกรีกและชาวโรมันได้เห็นความจำเป็นของเทคนิคในการเขียนภาพประกอบเรื่อง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพทัศนศิลป์ (Perspective) แต่

อย่างไรก็ตามตราบจนกระทั่งถึงสมัยเรเนอรัซซองซ์ กว่าที่หลักการถ่ายภาพทัศนศิลป์จะได้เข้าใจกัน ถูกต้องอย่างแท้จริง ทฤษฎีของฟิลิปโป บรูเนลเลสซี (Filippo Brunelleschi) ช่วยปฏิรูปศิลปะและแนวทางการเขียนภาพประกอบเรื่องทางข้างตติพิน และช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง เช่น ลีโอนาโด-ดา-วินชี (Leonardo Da Vinci) และ อัลเบรชท์ ดูร์ (Albrecht Durer) เป็นผู้วางมาตรฐานอย่าง กวขันในการสังเกต และความกระจำงัดของรายละเอียดสำหรับการเขียนแบบทางช่าง และสถาปัตยกรรม ความต้องการช่างเขียนภาพประกอบเรื่องทางช่าง ซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อนได้ ขยายตัวออกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่มีวิวัฒนาการทาง อุตสาหกรรม ในศตวรรษที่ 18 แม้กระทั่งทุกวันนี้ยังเป็นยุคของอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องทางช่างยังต้องอาศัยความสันทัดที่เคยใช้กันมาตั้งแต่สมัยโรมัน ความสามารถที่จะสังเกตแล้วถ่ายทอด สิ่งให้เห็นเป็นสามมิติออกมาเป็นภาพสองมิติที่แม่นยำ

ภาพประกอบเรื่องในหนังสือ

การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือ เริ่มขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 15 ด้วยการพิมพ์บล็อก ในสมัยนี้ภาพประกอบเรื่องและเนื้อความ เกาะด้วยมือบนไม้อยู่บนหน้าเดียวกันแม่พิมพ์แกะไม้สมัยแรก ๆ ที่หลงเหลืออยู่คือ วัชรสูตร (Diamond Sutra) ของจีน ทำขึ้น 686 ปี หลังคริสตกาล การคิดแทนพิมพ์แบบเคลื่อนไหวได้ในปลายศตวรรษที่สิบห้า แม้จะเป็นเพียงรุ่นแรก ๆ ไม่สะดวกกับการใช้งานมากนักก็ช่วยให้การเขียนภาพประกอบเรื่องได้ขยายตัวออกไปอีก การใช้แม่พิมพ์แกะไม้ค่อย ๆ ลดความนิยมไปจนถึงศตวรรษที่ 16 - 17 เมื่อการกัดแม่พิมพ์ด้วยกรด (etching) และการขุดบนแผ่นทองเหลืองเริ่มเข้ามามีบทบาท แต่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องในสมัยแรก ๆ เช่น โฮลเบน (Holbein) และดูร์ (Durer) ยังคงใช้เทคนิคทั้งสองควบกันไป ในช่วงศตวรรษที่ 16 - 18 นี้ ศิลปะการทำภาพประกอบเรื่องเริ่มแพร่กระจายไปทั่วทวีปยุโรป ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่มีฝีมือที่มีอิทธิพลมาก ในยุคนั้นคือชาวฝรั่งเศส ชื่อ กีโอฟ ฟรอย ทอรี (Geof froy Tory) ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับส่วนต่าง ๆ ของหน้าหนังสือ ภาพประกอบเรื่อง เนื้อความและกรอบนอก โดยพยายามทำให้เป็นงานศิลปะไปทั้งหน้า ในระยะเดียวกัน ในประเทศญี่ปุ่น หมู่ช่างยูคิโอะ อี (Ukiyo C School) ได้คิดเทคนิคในการถ่ายทำภาพพิมพ์ไม้สอดสีขึ้น

การเขียนภาพประกอบเรื่องในหนังสือ เพิ่มความหรูหรามากขึ้นในศตวรรษที่ 17 ภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือจะเป็นภาพขนาดใหญ่ของสถาปัตยกรรมและโครงสร้างงานที่ติดอยู่ในแนวหน้าในศตวรรษที่ 18 เป็นงานของศิลปินฝรั่งเศส เช่น ฟรังซัว บูเชร์ (Francois Boucher) และฌอน แบบติส โอเดร (Jean Bapiste Oudry)

การแก้ปัญหาทางเทคนิคบรรลุผลสำเร็จเมื่อปี 1796 เมื่อชาวเยอรมัน ชื่อ อลัวส์ เซเนเฟลเดอร์ (Alois Senefelder) ได้คิดวิธีพิมพ์ลิขินได้ ก่อนหน้านั้นการพิมพ์ทำได้โดยการยกผิวหน้าแม่พิมพ์ให้สูงขึ้น อาบด้วยหมึก แล้วกดบนกระดาษทำให้เกิดรอยพิมพ์ การพิมพ์ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่ว่าน้ำไม่ปนกับน้ำมัน วิธีนี้เป็นวิธีแรกในการพิมพ์ภาพบนแผ่นราบซึ่งหมายถึง เราพิมพ์ภาพจากแผ่นเรียบ แทนที่จะพิมพ์จากรอยนูนเหมือนก่อน หนังสือเล่มแรกที่มีชื่อเสียงโดยใช้วิธีนี้คือหนังสือ ชื่อ เฟาสท์ (Faust) ฉบับของ เดลาครอว์ส์ (Delacroix) ซึ่งพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1828

ในประเทศอังกฤษ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องที่ใช้แม่พิมพ์ที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 19 คือ วิลเลียม เบลค (William Blake) อาศัยหลายวิธีและลักษณะชวนฝันทำให้เด่นในวงการเขียนภาพประกอบเรื่อง เขายังได้คิดวิธีการของเขาเองโดยการใช้กรรไกรตัดผิวหน้าออก ซึ่งวิธีนี้ไม่เป็นที่นิยมหลังจากเขาตาย อย่างไรก็ตามการแกะแม่พิมพ์ด้วยไม้ยังคงเป็นหลักในวงการช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการผลิตหนังสือนิตยสารซึ่งกำลังเป็นที่นิยมแพร่หลายในระหว่างช่วงปี ค.ศ. 1830 และ 1840 มีข้อที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งว่า นักเขียนที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น เช่น ชาร์ล ดิคкенส์ (Charles Dickens) และภายหลัง อีมิล โซลา (Emile Zola) ในฝรั่งเศสตีพิมพ์ผลงานในนิตยสาร โดยมีภาพประกอบเรื่องเป็นตอน ๆ

ในปี ค.ศ. 1851 มีการคิดวิธีพิมพ์ภาพสอกลีขึ้น หนังสือของ เอคมันด์ อีแวนส์ (Edmund Evans) ใช้ช่างเขียนภาพประกอบในหนังสือ อย่างไรก็ตามวิธีนี้ใช้เวลานานและราคาสูง การเขียนภาพประกอบเรื่องสีชาวดำ ยังคงทำกันอยู่เป็นส่วนใหญ่ในหมู่ช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง หนังสือ นิตยสาร เช่น อิลลัสเตรต ลอนดอนนิวส์ (Illustrated London News) ซึ่งเป็นหนังสือแนวหน้า แสดงภาพประกอบเรื่องที่แสดงถึงความพยายามของช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง ในอันที่จะใช้ภาพชาวดำเพื่อแสดงถึงภาพที่เหมือนจริง

ในศตวรรษที่ 20 ภาพถ่ายเริ่มบุกเข้ามาในอาณาจักรของการเขียนภาพประกอบเรื่องและมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการทำภาพประกอบเรื่อง ภาพประกอบเรื่องด้วยรูปถ่ายในหนังสือตีพิมพ์เป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1880 ภาพถ่ายชี้ให้เห็นถึงวิธีการในการสร้างภาพให้เหมือนจริง และก่อให้เกิดการแยกตัวทางศิลปะ ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องกลุ่มหนึ่งพยายามสร้างภาพให้เหมือนภาพถ่าย และพยายามให้เหมือนของจริงมากขึ้นทุก ๆ ที กับอีกกลุ่มหนึ่งที่พยายามหลีกเลี่ยงความจริงไปสู่ความฝัน

ในตอนศตวรรษที่ 19 ได้มีการหันกลับไปสู่การแกะไม้ซึ่งจะเห็นได้จากงานของ เอคมันด์ เบริน โจนส์ (Edmund Burns Jones) และภายหลังในงานของ โอเบอ เบียร์คสตี (Aubrey Beardsley) ศิลปะอาร์ท โนโว (Art Nouveau) ก็ได้เข้ามามีบทบาทในการเขียนภาพประกอบเรื่อง

ในตอนนี เช่น ในงานของชาลส์ เรนนี่ แมคคินทอสซ์ (Charles Rennie Mackintosh) และยังสามารถเข้ามา มีบทบาทในการทำภาพ โปสเตอร์โฆษณา

ในด้านเทคนิค ช่วงศตวรรษที่ 19 ได้มีการคิดค้นเรื่องกลและกระบวนการพิมพ์และมีการ คิดค้นสีสำหรับการพิมพ์ภาพประกอบเรื่อง เช่น การผลิต โลบอลลด์ และแคดเมียม สีที่คิดค้นใหม่เข้าไป เพิ่มสเปกตรัมของสี สีเหล่านี้เกิดจากการสร้างเม็ดสีหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม สิ่งทีรุคหน้าไปก็คือเทคนิคในการแยกสี ช่วยให้พิมพ์ภาพได้แม่นยำตามภาพเดิมการแยกสีออกเป็น แผ่นสกรีนแล้วพิมพ์ทับกัน ทำให้สีมีเงา ช่างเขียนภาพประกอบเรื่อง 2 คน ที่มีชื่อเสียงโดยอาศัย เทคนิคการแยกสีคือ อาเธอร์ แรคแมน (Arthur Rackman) และเอคมอนด์ คูเลค ทั้งสองอาศัยสี น้ำเป็นหลัก ภายหลังจากที่มีการนำเทคนิคใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการแยกสี จึงมีการพิมพ์ภาพสีเกิดขึ้น ช่วยให้ช่างสีภาพใช้สีอย่างอื่นเข้ามาในการแยกสี นิตยสารช่วยขยายตัวการเขียนภาพประกอบ เรื่องให้แพร่หลายขึ้นในอเมริกา นอร์แมน รอคเวล (Norman Rockwell) ใช้สีน้ำมันเป็นหลักในการเขียนภาพประกอบเรื่องในนิตยสาร Saturday Evening Post

ระหว่างปี ค.ศ. 1920 และ ค.ศ. 1930 รอคเวล เขียนภาพประกอบเหมือนจริง มีช่างเขียน ภาพประกอบเรื่องอีกหลายคนที่เดินตามแนวทางของรอกเวล สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของ ภาพถ่ายที่มีต่อการเขียนภาพประกอบเรื่อง

ภาพโฆษณาและภาพโปสเตอร์

การเขียนภาพโฆษณา เป็นอีกด้านหนึ่งที่ขยายงานของช่างเขียนภาพประกอบออกไป แม้ว่าหนังสือ ลอนดอน กาเซ็ทท์ (London Gazette) จะพิมพ์ใบแทรกโฆษณาตั้งแต่ปี ค.ศ.1666 นานจนกระทั่งกลางศตวรรษที่ 19 การ โฆษณาโดยเฉพาะในนิตยสารหนังสือพิมพ์รายวัน และภาพ โปสเตอร์ จะเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน การ โฆษณาเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวของ งานพาณิชย์ และอุตสาหกรรม ซึ่งมีแรงกระตุ้นมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม อันเป็นผลทำให้เกิด การแข่งขันทางการค้า ในปัจจุบันภาพยนตร์ ทีวี ได้ช่วยขยายงานเขียนภาพประกอบเรื่องให้ ขยายกว้างไกลออกไปอีก

ประสิทธิภาพของภาพเขียน และโอกาสที่จะใช้ภาพเป็นสื่อของโปสเตอร์กลายเป็น เครื่องมืออันสำคัญในการ โฆษณา งานโปสเตอร์สมัยแรก ๆ เป็น ใบปลิว มีตัวอักษรลวดลาย กลายเป็นที่นิยมแพร่หลายเมื่อมีการคิดวิธีพิมพ์ลึกขึ้น ได้ อองรี เดอ ทูลูส เลอเทรค (Henri De Toulouse-Lautrec) จัดเป็นช่างเขียนโปสเตอร์ใหญ่คนแรกของงานเขียนโปสเตอร์แนวสมัยใหม่ งานโปสเตอร์ของเลคเทรค เช่น Ambassador on Paris ได้ชี้ให้เห็นถึงความชำนาญเกี่ยวกับเทคนิค

การพิมพ์ลึกลับ และความเป็นผู้มีสายตาแหลม นอกจากนี้ยังได้กลายเป็นเทคนิคในการโฆษณา เช่น พยายามทำให้เกิดภาพมีตัวอักษรน้อย และพยายามให้ตัวอักษรสอดโยงคล้องจองกับภาพ

ภาพโปสเตอร์ถูกใช้ได้หลายทาง นอกจากในการโฆษณาการค้าแล้ว ก็ยังใช้สำหรับ โฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองด้วย ภาพโปสเตอร์ทางการเมืองติดเต็มฝาผนังกำแพงทั่วเมืองปารีส ในสมัยปฏิวัติฝรั่งเศสและภาพของ เช กุวารานา (Che Guevara) เป็นภาพที่แสดงออกถึงความไม่พอใจ ของคนกลุ่มหนุ่ม ๆ ในยุค ค.ศ. 1960

ในกว่า 30 กว่าปีที่ล่วงมา ภาพโปสเตอร์ได้ขยายตัวออกไปอีกกว้างขวาง โดยช่างเขียน ภาพประกอบ เช่น แอนดี วอร์โฮล (Andy Warhol) และมิลตัน กราเซอร์ (Milton Glaser) ทั้งสอง ได้นำแนวคิดและทักษะในการออกแบบ และความเข้าใจถึงผลกระทบของภาพ ถึงปัจจุบันนี้ การ โฆษณาส่งผลกระทบต่อแทบทุกองศาของชีวิต ในขณะที่ความต้องการขยายตัวออก เทคโนโลยี ช่วยทำให้ปัญหาที่อยู่ยากซับซ้อนง่ายเข้า ช่วยในการพิมพ์ การแยกสีครบทุกสี ซึ่งทุกวันนี้ไม่แพง มาก จนกระทั่งหนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสารพิมพ์แพร่ไปทั่ว และถือเป็นเรื่องธรรมดา กราฟิคหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนิตยสาร เป็นอีกทางหนึ่งของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องใน ปัจจุบัน ซึ่งขยายตัวออกไปมากขึ้น ควบคู่ไปกับการแพร่หลายของโทรทัศน์

ในสมัยแรก ๆ ของการเขียนภาพประกอบเรื่อง งานวิจิตรศิลป์และงานเขียนภาพประกอบ เรื่องแยกออกจากกันไม่ได้ เช่น งานของ คุร์ เป็นที่น่าสนใจที่ว่าภาพโปสเตอร์ทุกวันนี้ไม่ได้เป็น เพียงภาพประกอบที่ไม่ได้ข้อมูลข่าวสาร หรือโฆษณาสินค้า เท่านั้น แต่กลายเป็นศิลปะในตัวเอง ภาพโปสเตอร์ที่ไม่ได้โฆษณาสินค้า ทุกวันนี้แพร่หลายราคาไม่แพง และกลายเป็นของใช้สอย เพื่อตกแต่งอาคารที่อยู่อาศัย

แม้ว่าจะมีการขยายตัวของการเขียนภาพประกอบเรื่องและความรุดหน้าด้านเทคโนโลยีของ วัสดุ รวมทั้งกระบวนการทำกราฟิค บทบาทของช่างเขียนภาพประกอบเรื่องหาได้เปลี่ยนไปจาก เดิมไม่ คือส่วนหนึ่ง ช่างเขียนภาพประกอบเรื่องยังคงเป็นเครื่องมือของนักธุรกิจที่ทำงานเพื่อเก็ง กำไร แต่เรื่องนี้ก็ไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ ตราใบที่ศิลปินยังได้สร้างสรรค์งานที่ตนรักด้วยใจอันเป็น อิสระ

ในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมามีรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ได้เป็นสำคัญของวิชาชีพนี้มา ตั้งแต่ตอนปลายของทศวรรษที่ 1890 รูปแบบของ Illustration ที่มีมากมายหลายแบบ เป็นผลมาจาก การรวบรวมรูปแบบต่าง ๆ ของ Illustration ในยุคแรกเริ่ม รวมกับการทดลองเทคนิค Reproduction แบบเก่าและการศึกษาผลงานในอดีต

การพัฒนาเทคนิคส่วนบุคคลและการค้นพบวิธีใหม่ ๆ จากการวาดรวมกับการนำสื่อจากหลาย ๆ แห่งมาผสมผสานกัน จึงเปรียบได้เป็นหลักสำคัญของ Illustration ในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่ทิ้งเทคนิควิธีดั้งเดิมไปเสียทีเดียว

ความสำคัญของภาพประกอบ

ภาพประกอบที่หลายคนพอจะนึกออก คือ ภาพประกอบตามนิตยสารบันเทิงเป็นส่วนใหญ่จริงๆ แล้วภาพประกอบไม่ได้เฉพาะเจาะจงใช้ในนิตยสาร หรือหนังสือเท่านั้น ยังไม่รวมถึงงาน Commercial

หน้าที่ของภาพประกอบ

บางคนอาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับภาพประกอบมากนัก เพราะคิดว่ามีเพียงตัวอักษร ก็สามารถเล่าเรื่องได้ทั้งหมด (การมีความหมายในตัวของมันเอง) ที่จริงแล้ว ภาพประกอบมีประโยชน์หลายอย่างคือ ภาพประกอบสามารถเปลี่ยนจากสิ่งที่ เป็น Realistic หรือภาพที่ตรงกับเนื้อเรื่องให้ตรงกับความต้องการได้ และช่วยในการถ่ายทอดความรู้สึกอารมณ์ รวมถึงบรรยากาศได้ ภาพประกอบนี้มีทั้งภาพเหมือนจริง เหนือจริง การ์ตูน ฯลฯ จึงไม่มีคำว่าภาพประกอบเป็นลักษณะใด แต่การจะเลือกใช้ลักษณะไหน ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์เป็นสำคัญ หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของภาพประกอบ คือ เพื่อสร้างหรือดึงดูดความสนใจ และนับเป็นตัวสร้าง บรรยากาศทั้งหมดด้วย โดยปกติภาพประกอบจะมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. เพื่อแสดงประกอบกับเรื่องราว ข่าวสารต่างๆ ที่นำเสนอให้เกิดความรู้สึกความเข้าใจ คล้อยตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่มุ่งหวังไว้ คือ

- เพื่อประกอบการอธิบายความรู้
- เพื่ออธิบายความคิดรวบยอด
- เพื่อการอ้างอิงแทนสิ่งที่ปรากฏจริง

เพื่อประกอบข้อมูลทางสถิติ

2. เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ
3. สื่อความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาและผลที่อาจเกิดขึ้นได้
4. ช่วยให้สินค้า, หนังสือมีสีสันขึ้น เป็นการประชาสัมพันธ์ตัวสินค้า
5. กระตุ้นความสนใจของผู้อ่านต่อเนื้อหานั้น ๆ
6. ช่วยอธิบายในสิ่งที่ เป็นความคิด ความรู้สึก และสิ่งที่เป็นนามธรรม

รูปแบบภาพประกอบ

ภาพประกอบ Illustration ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ (Concept) และกลุ่มเป้าหมายหลัก แต่ งาน Illustration นี้จะหลากหลาย ในด้านเทคนิค และวิธีการซึ่งจะใช้หลักองค์ประกอบ (Composition) เข้าช่วยเป็นอย่างมาก ส่วนแนวความคิดได้มาจาก การผสมผสานและดัดแปลงจาก สิ่งต่าง ๆ ที่เราเคยพบเห็น เคยได้ยินจากผลงานต่าง ๆ และสิ่งที่อยู่รอบตัว

ภาพประกอบสร้างสรรค์ (Creative Illustration)

ถ้าในงานออกแบบสิ่งพิมพ์ , หนังสือประเภทต่าง ๆ มีเพียงตัวอักษรที่ปราศจาก ภาพประกอบ การสื่อสารต่าง ๆ คงไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ภาพ ประกอบอาจหมายถึง ภาพวาด ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพแอนิเมชันก็ได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาทั้งลักษณะและรูปแบบให้ เหมาะสมกับการสื่อสาร ตัวสื่อ การพิมพ์ และกลุ่มเป้าหมาย

ความแตกต่างระหว่างภาพประกอบ (Illustration) กับวิจิตรศิลป์ (Fine Art)

ภาพประกอบ ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยมีวัตถุ (Subject) เป็น ตัวกำหนดมีเนื้อหาก่อนแล้วจึงเขียนภาพประกอบเนื้อหานั้นภายหลังทำขึ้นเพื่อเป็นการ โฆษณา ดึงดูดให้ผู้อ่าน ผู้ดู สนใจในคำสั่ง

วิจิตรศิลป์ Idea เป็นตัวกำหนด มีกรอบความคิดมวิจิตรศิลป์สร้างสรรค์ด้วยความอิสระ ไม่เป็นการลอกเลียน ไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้ากำหนด ตัวศิลปินจะสร้างจินตนาการ (Image) ขึ้นมา

สรุปความแตกต่างระหว่างภาพประกอบ กับ วิจิตรศิลป์ได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

ภาพประกอบ

1. ภาพประกอบ จัดเป็น ศิลปะเพื่อการพาณิชย์
2. ภาพประกอบเรื่องมักเป็นภาพเชิงวิเคราะห์หรือบรรยายการสร้างสรรค
3. ภาพประกอบ มีลูกค้าเป็นตัวกำหนด

วิจิตรศิลป์

1. วิจิตรศิลป์ไม่มีวัตถุประสงค์ทางการค้า ตัวศิลปินเป็นผู้สร้างจินตนาการขึ้นมา
2. วิจิตรศิลป์สร้างสรรค์ภาพด้วยความอิสระ
3. การสร้างสรรคงานมีแนวความคิด (Idea) เป็นตัวกำหนด

มีข้อโต้แย้งว่าการทำงานเพื่อการพาณิชย์ไม่สามารถเรียกผู้สร้างภาพประกอบ (Illustrator) ว่าเป็นศิลปิน (Artist) โดยเฉพาะความเป็นศิลปินนั้น การทำงานไม่สนใจเรื่องเงินแต่อย่างไรก็ตาม การหาเลี้ยงชีพโดยความสามารถที่จะถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นรูปภาพโดยใช้ทักษะที่เหมาะสม ก็เป็นคุณลักษณะของศิลปินอยู่แล้วเพียงแต่ว่า ศิลปะที่ออกมานั้นดีหรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือความคิดสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์แบบจะอยู่ภายในจิตใจของ Illustrator ผู้สร้างสรรค์ตลอดไป

ประเภทของภาพประกอบ

1. ภาพประกอบบทความ Editorial Illustration
2. ภาพประกอบในงานโฆษณา Illustration for Advertising
3. ภาพประกอบแฟชั่น Fashion Illustration
4. ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ Natural History Illustration
5. ภาพประกอบทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ Medical Illustration
6. ภาพประกอบทางด้านเทคนิค Technicat Illustration
7. ภาพประกอบข้อมูลทางสถิติ Illustration for Information
8. ภาพประกอบการ์ตูน Cartoon Illustration

ภาพประกอบบทความ Editorial Illustration

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการเริ่มใช้ภาพประกอบอย่างจริงจังในนิตยสารและหนังสือพิมพ์นั้น ไม่ได้มีปรากฏย้อนหลังเกินกว่าศตวรรษที่ 19 ซึ่งแตกต่างจากภาพประกอบในหนังสือที่ใช้การพิมพ์ ซึ่งค้นพบในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลังจากที่ได้มีการประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ขึ้นมาในช่วงศตวรรษที่ 15 การใช้ภาพประกอบในหนังสือพิมพ์ ต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่าน และผู้โฆษณาที่เผยแพร่งานเขียนภาพประกอบในหน้าหนังสือพิมพ์และนิตยสารด้วย

การใช้ภาพประกอบในนิตยสาร ได้ประสบความสำเร็จในยุโรปตะวันตก และอเมริกาเหนือ และในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 นิตยสารภาพประกอบได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของหนังสือตระกูล “Once a Week”, “The Combill Magazine” และ “Good Work” ประกอบด้วยภาพประกอบชั้นเยี่ยมของประเทศอังกฤษ

ในช่วงศตวรรษที่ 20 การใช้ภาพประกอบในงานบทความจำเป็นต้องแข่งขันกับงานภาพถ่ายที่มีความสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นใจของภาพถ่าย แต่ในการเลือกนักถ่ายภาพหรือนักเขียนภาพประกอบบทความ เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโอกาสและจังหวะ นักเขียน

ภาพประกอบที่เขียนภาพได้อย่างมืออาชีพและมีคุณภาพจะมีโอกาสมาก ทั้งนี้ปริมาณการพิมพ์จำหน่ายจะขึ้นอยู่กับสังคมผู้บริโภคสมัยใหม่ด้วย

ภาพประกอบบทความ คือภาพที่ใช้ประกอบบทความ และหน้าปกนิตยสาร นิตยสารใดก็ตามที่มีบทความการนำเสนอ ตลอดจนถึงหน้าปกที่มีลักษณะความเป็นอิสระ จะสามารถเขียนภาพประกอบได้ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่นิตยสารฉบับเดียวจะมีผลงานของนักเขียนภาพประกอบมากกว่า 1 คนขึ้นไป แต่นักเขียนภาพประกอบบางคนก็อาจเลือกทำงานเพียงอย่างเดียว และก็นับเป็น เรื่องปกติอีกเช่นเดียวกันที่นักเขียนภาพประกอบจะเขียนภาพให้นิตยสารหลายฉบับในเวลาเดียวกัน ในปัจจุบันนักเขียนภาพประกอบจำนวนมากพบว่า การเขียนภาพประกอบบทความสมัยใหม่ที่มีความน่าสนใจหลายประการ สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดคือ ความหลากหลายของงานที่นักเขียนภาพประกอบจะได้รับ

นักเขียนภาพประกอบที่มีประสบการณ์จะพบว่า เป็นงานที่ Art Director จะให้อิสระในการทำงานมากกว่าส่วนอื่น ๆ เช่น งานโฆษณา ซึ่งนักเขียนภาพมืออาชีพจะต้องมีขอบเขตในการทำงานที่แน่นอน จึงจะได้รับความเชื่อถือการเขียนภาพประกอบบทความนี้ เป็นเหมือนกับสนามทดสอบของผู้เขียนภาพ สามารถทดลองงานรูปแบบต่าง ๆ เพื่อขยายขีดความสามารถ รวมทั้งพัฒนาฝีมือให้อยู่ในระดับสุดยอด แต่ในโลกของการทำงาน ผู้เขียนภาพที่มีชื่อเสียง และ Art Director คือผู้ที่มักกะในการจะแปลและเข้าใจถึงจุดประสงค์และความต้องการของผู้ว่าจ้าง คือเพียงอ่านหัวข้อเรื่องหรือพูดคุยทางโทรศัพท์ก็สามารถสรุปแนวความคิดได้ และสร้างงานให้เสร็จตรงตามกำหนดเวลาสำหรับมืออาชีพที่มีความกระตือรือร้นสนใจต่อโลกภายนอก งานนี้น่าจะเป็นงานที่มีความน่าตื่นเต้นมากที่สุดงานหนึ่งด้วย

ภาพประกอบในงานโฆษณา Illustration for Advertising

การเขียนภาพประกอบในงานโฆษณานับเป็นงานอาชีพที่ทำขาย ซึ่งมีบทบาทเกินกว่าที่ผู้บริโภคจะตระหนักถึง โดยทั่วไปมีการใช้ภาพประกอบมากมาย นอกจากการใช้ข้อความบรรยายเทคนิคต่าง ๆ และภาพการ์ตูน (เหนือจริง) เข้ามามีส่วนร่วมในงานภาพประกอบในงานโฆษณา เป็นงานของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแขนงหนึ่ง ซึ่งนับว่ามีความสำคัญในการทำให้งานหลาย ๆ อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภาพประกอบในงานโฆษณามีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดในการสื่อสารทางเดียวระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค ภาพลักษณะที่ได้จากการใช้ภาพประกอบจะต้องมีส่วนช่วยในการชักจูงความสนใจในสินค้านั้น ๆ โดยกล่าวถึงประสิทธิภาพและเน้นถึงคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ภาพประกอบที่เข้าสมัยนิยมในงานโฆษณาไปไกลเกินกว่า เป็นแค่ส่วนประกอบของความสวยงามแปลกตาเท่านั้น อุตสาหกรรมโฆษณายังสัมพันธ์ไปถึงการวิจัยสำรวจทาง

จิตวิทยา ค้นหาวิธีการกระตุ้นการตื่นตัวของสาธารณชนในปี ค.ศ. 1960 โดยหนังสือชื่อ “The Hidden Persuaders” ของ Vance Packard ซึ่งไม่เพียงแต่แจกแจงเทคนิคการจูงใจที่ใช้ในการโฆษณาแล้วเท่านั้นแต่ยังประเมินการล่องหนไปถึงแนวทางจิตวิทยาการเข้าถึงผู้บริโภค เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมการขายสินค้า อันเป็นแนวทางปฏิบัติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

ภาพลักษณ์ของภาพประกอบในงานโฆษณาต้องเลือกสรรอย่างเอาใจใส่ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลในการเติบโตของสินค้า และเป็นผลจากการวางแผนงานอย่างรอบคอบและการคาดการณ์ล่วงหน้า ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของลูกค้าซึ่งสินค้าของเขาต้องการโฆษณา

ภาพประกอบแฟชั่น Fashion Illustration

วัตถุประสงค์หลักของภาพประกอบแฟชั่นคือการขายไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์หรือตัวสินค้า ดังนั้นการโฆษณาจึงจำเป็นต้องดึงดูดใจและเรียกร้องความสนใจจากลูกค้าที่มีศักยภาพ

การขายภาพแฟชั่น นักออกแบบจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกร่วมให้เกิดความประทับใจในเสื้อผ้า ไม่ใช่การแสดงรายละเอียดทั้งหมด แต่เป็นการแสดงความรู้สึกและสไตล์ของเสื้อผ้าในคอลเลกชันและอารมณ์ที่สร้างขึ้น ด้วยการใช้น้ำหนักเส้นเพียงไม่กี่เส้น ควรจึงใช้จินตนาการและสไตล์ที่สามารถทำให้เสื้อผ้านั้นเป็นที่ดึงดูดมากขึ้น รูปแบบการวาดภาพสามารถแสดงพลังและความเป็นตัวเอง ภาพวาดจำเป็นจะต้องมีลักษณะ โครงสร้างที่สามารถเข้ากันได้กับเสื้อผ้า เช่น ชูราตรี หรรษา กริยาท่าทางและประเภทของนายแบบหรือนางแบบต้องดูโก้หรู ใบหน้าในการวาดภาพก็มีความสำคัญยิ่งเช่นกัน และต้องมีลักษณะเฉพาะ เพราะผู้คนจะเชื่อว่าเป็นการแสดงสไตล์ของเสื้อผ้า ดังนั้นจึงต้องวาดให้ดูดึงดูดใจ และน่าสนใจให้มาเท่าที่จะเป็นไปได้ ภาพวาดควรแสดงให้ดูมีการเคลื่อนไหว เพราะรูปร่างที่ดูแข็งทื่อจะไม่ให้ความประทับใจในเสื้อผ้าได้อย่างแท้จริง จึงจะทำให้การขายผลงานเป็นไปได้เป็นอย่างดี การฝึกซ้อมวาดภาพจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ หากท่านไม่อาจหานายแบบที่มีชีวิตได้ก็ให้วาดภาพตัวท่านเองหรือสิ่งรอบ ๆ ตัวท่าน ฝึกการใช้สายตาและทดลองใช้สื่อชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะนำมาใช้

ภาพประกอบในงานประวัติศาสตร์ธรรมชาติ Natural History Illustration

การเขียนภาพประกอบงานด้านสัตวศาสตร์และพฤกษศาสตร์นั้น ไม่ควรกำหนดขอบเขตแนวความคิดในรูปแบบหรือหลักการ ดังคำกล่าวที่ว่า ไม่มีจินตนาการ ที่จะดีไปกว่าการเขียนภาพในถ้ำ ซึ่งในอดีตมีงานจิตรกรรมขึ้นดีเด่นหลายชิ้นที่ยังคงใช้เป็นมาตรฐานสำหรับนักเขียนภาพรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี เช่น ภาพคันทันห้วยและดอกไม้ป่าและงานศึกษารายละเอียดชีวิตความเป็นอยู่ของกระต่ายป่าของ Albrecht Durer และผลงานชิ้นยิ่งใหญ่ เช่น Birds of America ของ Audbon

และภาพเขียนของ Beatrix Potter ในช่วงศตวรรษที่ 19 John G. Wood ก็ได้มีส่วนช่วยในการเผยแพร่เพื่อนุรักษ์ทรัพยากรประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติในประเทศอังกฤษและอเมริกาด้วย

นับว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับนักเขียนภาพประวัติศาสตร์ธรรมชาติ เนื่องจากพวกเขาได้อยู่ในช่วงที่สิ่งมีชีวิตของโลกถูกทำลายและการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ได้ทวีจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ศิลปินจึงควรตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปกป้อง คุณแลรักษาสืบเหล่านี้ หลายสิ่งในปัจจุบันที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา นั้น หากไม่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ อาจสูญพันธุ์ไปในที่สุด หรืออาจจะเหลือให้เราเห็นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

โครงสร้างระบบกริด (Grid)

ปัญหาของงานต้องถูกพิจารณาก่อนที่จะลงมือทำ ปัญหาจะอยู่ที่รูปแบบ เนื้อความ ภาพประกอบ แบบตัวอักษร วิธีการพิมพ์และคุณภาพกระดาษ จะต้องชัดเจน ผู้ออกแบบจะเริ่มแก้ปัญหาจากสเก็ชเล็กๆ โดยมีสัดส่วนที่ข้อมาจากงานจริง เมื่อทำการสเก็ช สิ่งหนึ่งที่พิจารณาคือจำนวนคอลัมน์ในหน้ากระดาษ ถ้ามี 1 คอลัมน์ สำหรับตัวอักษรและภาพ จะเป็นการให้อิสระน้อยที่จะจัดการภายใน ขนาดใหญ่ กลาง หรือเล็ก หากเป็น 2 คอลัมน์ ตัวอักษรและภาพก็จะมีโอกาสมากขึ้นและสามารถแบ่งย่อยเป็น 4 คอลัมน์ได้ 3 คอลัมน์ ก็จะมีโอกาสหลากหลายสำหรับจัดการกับตัวอักษร และภาพในขนาดต่างๆกัน และก็สามารถแบ่งเป็น 6 คอลัมน์ แต่ข้อเสียของ 3 หรือ 6 คอลัมน์ก็คือ บรรทัดของตัวอักษรจะแคบ การเลือกใช้ตัวอักษรควรเลือกใช้ตัวเล็ก ซึ่งการเลือกใช้ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ น้ำหนักของคอลัมน์ที่มีผลต่อขนาดตัวอักษร ในขณะที่หากคอลัมน์นั้น แคบลง ตัวอักษรก็ต้องเล็กลง หากคอลัมน์แคบแต่ตัวอักษรใหญ่ก็จะมีค่าน้อยในหนึ่งบรรทัด การอ่านจากบรรทัดต่อบรรทัดก็จะเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

จากการทดลองสเก็ชด้วยคอลัมน์แบบต่างๆ และขนาดของตัวอักษรแบบต่างๆ ปัญหาที่แก้ไขลงตัวมากขึ้นและนำมาปรับปรุงสู่ขนาดจริงในที่สุด โดยปกติเมื่อถึงขั้นนี้แล้ว เราก็จะทราบว่ามี 1 หน้ากระดาษของเรา บรรจุตัวอักษรไว้กี่บรรทัด โดยบรรทัดแรกก็จะชิดอยู่ด้านบนจนถึงพื้นที่ใช้งาน (ใน margin) ส่วนบรรทัดสุดท้ายก็จะชิดอยู่ด้านล่าง ซึ่งในขณะนี้ก็จะมองเห็นตัวอักษรเสมือนพื้นผิว

แบบจำลอง (Dummy)

2.1 ความหมายของคำ “คัมมี” ในการจัดทำสิ่งพิมพ์ “คัมมี” มีความหมายเป็น 2 นัยคือ

ก. นัยที่หนึ่ง “คัมมี” มีความหมายเช่นเดียวกับคำ “เลย์เอาต์” คือเป็นต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์ แต่คำว่า “คัมมี” มักนิยมใช้กับสิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร

ส่วนคำว่า “เลย์เอาท์” มักจะนิยมใช้กับสิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือเล่ม และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่มีใช้หนังสือพิมพ์กับนิตยสาร-วารสาร

ข. นัยที่สอง “คัมมี้” หมายถึง “แบบจำลองสิ่งพิมพ์ ที่แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่าง ๆ องค์ประกอบที่สำคัญของหน้า การลำดับเนื้อหา ลักษณะการพับ การเก็บเล่ม และรายละเอียดอื่นๆ เพื่อให้เป็นต้นแบบในการจัดทำสิ่งพิมพ์นั้น ๆ

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสิ่งพิมพ์ในทุกขั้นตอน สามารถเข้าใจถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามแบบที่ผู้ออกแบบสิ่งพิมพ์ต้องการ ผู้ออกแบบควรจะได้จัดทำคัมมี้ เพื่อแสดงลักษณะจำลองของสิ่งพิมพ์ที่ออกแบบไว้แล้วนั้นทั้งหมด โดยอาจจะทำแบบย่อส่วน หรือขนาดเท่าของจริงก็ได้ แต่ต้องให้มีรายละเอียดสมบูรณ์พอที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจถูกต้องและสามารถปฏิบัติงานไปได้อย่างราบรื่น

หลักในการออกแบบ

องค์ประกอบ การวางองค์ประกอบมีส่วนช่วยให้คนอ่านมีความรู้สึกคล้อยตาม เช่น การโน้มน้ำหนักทำให้เกิดความรู้สึกน่าสะพรึงกลัว ความสงบ ตื่นเต้น

ขนาด การทำให้ภาพที่ต้องการจะเน้นดึงความสนใจอาจทำได้โดยการเน้นขนาดของภาพนั้นๆ ให้ใหญ่ขึ้นเกือบเต็มกรอบ ถ้าภาพที่มีทัศนียภาพเป็นส่วนสำคัญของเรื่องเราอาจใส่ตัวละครให้เป็นส่วนหนึ่งของฉากหลัง จุดสนใจของภาพอาจทำให้เด่นได้ชัดโดยการทำให้วัตถุนั้นมีขนาดที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง เช่น เด็กที่ยืนข้างข้าง เราสามารถทำให้เด็กตัวเล็กเกินความจริงและทำให้ข้างขนาดใหญ่โตเกินกว่าปกติ

จุดสนใจ ผู้ที่ดูภาพนั้นมักมีความหวังว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับภาพก่อนที่จะย้อนกลับไปดูข้อความอ่านคำบรรยายดังนั้นอะไรที่เป็นจุดสนใจในภาพควรที่จะเห็นได้อย่างชัดเจนเพื่อที่จะนำสายตาสู่จุดสนใจได้โดยตรง .

องค์ประกอบ ของเส้นสายตาของคนอ่านนั้นถูกนำไปสู่การเกิดเหตุการณ์ของภาพโดยองค์ประกอบของเส้นเส้น (Line) เป็นส่วนประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการออกแบบ เฉพาะเส้นจะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดรูปทรง รูปร่างที่จะนำไปใช้ในการตกแต่งเส้นแต่ละชนิดมีความสำคัญในตัวเองทั้งนั้นลักษณะของเส้นจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

- เส้นตรง ให้ความรู้สึก แข็ง ตรงไปตรงมา
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก อ่อนไหว
- เส้นซิกแซก ให้ความรู้สึก ยกย่อง รุนแรง
- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึก ในทางสูง เด่น สง่างาม

- เส้นระดับ ให้ความรู้สึก ทางกว้างยาว
- เส้นโค้งเป็นแนวคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว
- เส้นตรงตัดกันเป็นกากบาท ให้ความรู้สึก ชัดแจ้ง
- เส้นกันหอย ให้ความรู้สึก หมุนเวียน
- เส้นแย้ง ให้ความรู้สึก กระจาย หรือการแตกแยก

รูปทรง (Form) รูปทรงต่างๆ เกิดจากการนำเส้นมาต่อกันเป็นรูปทรงแปลกๆ มากมาย และให้ความรู้สึกต่างกันออกไป นอกจากนี้ เราได้รูปทรงจากธรรมชาติที่มีความงามในตัวเอง เสมอ เช่น รูปทรงของคน สัตว์ ดอกไม้ ต้นไม้ ใบไม้ ดวงอาทิตย์ ก้อนหิน ก้อนกรวด ฯลฯ รูปทรงที่ได้จากการนำเส้นมาต่อกันเป็นรูปทรงใหม่ เรียกว่า รูปทรงเรขาคณิต (Geometrical Form) รูปทรงเรขาคณิต ได้แก่

- รูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ให้ความรู้สึก แข็งแรงไม่เอนเอียง
- รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้ความรู้สึก กว้างขวาง สง่างาม
- รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตรง ให้ความรู้สึก สูงเด่นและไม่ปลอดภัย
- รูปสี่เหลี่ยมคางหมู ให้ความรู้สึก มั่นคง ปลอดภัย
- รูปสามเหลี่ยม ให้ความรู้สึก เด่น สง่า รุนแรง
- รูปทรงกลม ให้ความรู้สึก กลมกลืนนุ่มนวล
- รูปทรงอิสระ (Free Form) ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวไม่แน่นอน

สี (Colour) กล่าวโดยทั่วไปแล้วสีต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ทุกคน อาจมากหรือน้อยก็ย่อมแล้วแต่ความรู้สึกของแต่ละบุคคล ฉะนั้น ในการศึกษาการออกแบบตกแต่ง จึงควรจะต้องทราบถึงจิตวิทยาของสีต่างๆ ซึ่งให้อิทธิพลต่อสายตาและความรู้สึกของมนุษย์

ทฤษฎีสี การระบายสีมีอยู่หลายวิธีเช่นเดียวกันกับการใช้เส้นการเลือกสีต้องคำนึงถึงระบบการพิมพ์ ไม่ว่าจะใช้รูปแบบการลงสีอย่างไร สิ่งหนึ่งที่ควรรู้คือเรื่องของทฤษฎีของสีที่ใช้เป็นประโยชน์พื้นฐาน

สีร้อนสีเย็น ศิลปินสามารถเลือกโทนสีใดๆก็ได้เพื่อให้เกิดผลต่อผู้ดู เช่น น้ำเงินและสีเขียวจะมีผลให้ความรู้สึกสงบ ขณะเดียวกันสีแดงและส้มจะทำให้เกิดความรู้สึกของความตื่นเต้นและรุนแรงซึ่งอาจจะเป็นสีที่จะนำไปใช้ไปในแง่ดีได้ยากก็ตาม สีสามารถที่จะใช้ในการสร้างอารมณ์ไม่ว่าในเรื่องการปลุกอารมณ์หรือปลอบประโลมให้อารมณ์ที่ตื่นเต้นสงบลงได้

การลดและเพิ่มสี โดยทั่วไป สีร้อนเป็นสีที่มีความโดดเด่นในตัวเอง ในขณะที่สีเย็นเป็นสีที่เรียบ ดูไม่สะดุดตา จากหลักการนี้ศิลปินสามารถทำให้องค์ประกอบภายในภาพมีจุดสนใจได้โดยใช้สีร้อนนำสายตาไปสู่จุดเด่นของภาพและระบายส่วนอื่นๆโดยใช้โทนสีเย็น

การใช้สีที่เข้มจ้ำๆกันยังสามารถใช้นำสายตาและจัดได้สำนึกไปสู่องค์ประกอบของภาพที่ยิ่งเหยียง

น้ำหนักโทนสี การใช้น้ำหนักของสีและแสงเงานั้นกับจุดสำคัญของภาพเพื่อให้แตกต่างจากฉากหลัง

ระดับสายตาและมุมมอง ส่วนสำคัญของการจัดภาพอีกส่วนหนึ่งนั่นก็คือเรื่องของระดับสายตา ศิลปินมักจะตัดสินใจว่าจะใช้ระดับสายตาของนก ของตัวหนอน หรือของคนธรรมดา การตัดสินใจเลือกมุมมองของภาพไม่เพียงแต่จะทำให้โครงสร้างของภาพเปลี่ยนไป ยังทำให้มีผลกระทบในด้านอารมณ์ได้อีกด้วย ซึ่งเราจะเห็นคือไปในภาพประกอบเรื่อง การสร้างภาพโดยใช้มุมมองจากมุมสูงจะทำให้ความรู้สึกของการบุกกรุก ในขณะที่เดียวกันการมองจากมุมต่ำทำให้ผู้นั่งอยู่หลังโต๊ะทำงานดูมีอำนาจทำให้ผู้ที่มองดูมีความรู้สึกที่ด้อยกว่า

มุมมองและระดับของสายตาสามารถทำให้เกิดผลกระทบขององค์ประกอบของภาพขึ้นอยู่กับว่ามุมมองนั้นอยู่ทางซ้าย ทางขวา หรือตรงกลาง

ทัศนียภาพ การเลือกมุมมองของเราจะมีอิทธิพลต่อมิติของภาพ การใช้เส้นตรงจำทำให้เกิดความรู้สึกเป็น 3 มิติบนพื้นที่ 2 มิติ ที่สามารถใส่ตัวจุดสำคัญไม่ว่าคนหรือสิ่งของอื่นลงในภาพได้

แสงและเงา แสงและเงาที่ตัดกันสามารถใช้ในการจัดภาพ แสงที่สว่างจะทำให้เกิดเงาที่เข้มตัดกันและสร้างสรรค์ให้เกิดจุดสนใจในการวาดภาพ แสงที่สว่างมากยังสามารถสร้างเงาที่น่าสนใจซึ่งอาจจะควบคุมการจัดภาพให้ถูกทิศทาง และเป็นจุดนำสายตาดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น

ความรู้สึกถึงความลึกของภาพยังสามารถทำได้ด้วยการใช้เงาฉากหลังที่ตัดกันกับฉากด้านหน้า โดยเพิ่มให้เห็นแสงเงาที่ด้านหน้าและลดแสงเงาที่ฉากหลัง

การสร้างภาพลวงตาในลักษณะของทัศนียภาพ (Perspective) เป็นการช่วยให้แผ่นภาพเกิดมิติ (Dimension) ในเรื่องของความลึก ใกล้ - ไกล และเป็นตัวช่วยในการกำหนดระดับตาหรือ

ภาพที่ปรากฏเป็นระดับสายตาในลักษณะต่างๆ เช่น มองต่ำกว่าระดับสายตา หรือสูงกว่าระดับสายตา เป็นต้น

โดยทั่วไปการเขียนภาพในลักษณะของ Perspective จะกำหนดจุดรวมสายตา หรือ เส้นระดับตา ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ทศนิยมภาพจุดเดียว (One Point Perspective)
2. ทศนิยมภาพ 2 จุด (Two Points Perspective)
3. ทศนิยมภาพ 3 จุด (Three Points Perspective)

ในการเขียนทศนิยมภาพแต่ละอย่างนั้นจะมีจุดและเส้นที่บังคับเพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละลักษณะของทศนิยมภาพนั้นเป็นอย่างไร ลักษณะของจุดและเส้นนั้นเรียกได้ดังนี้

- เส้นราบที่กำหนดระดับตา เรียกว่า Horizon Line ย่อว่า H.L.
- จุดรวมสายตา เรียกว่า Vanishing Point ย่อว่า V.P.

ลักษณะมุมมองของทศนิยมภาพ แบ่งออกเป็น

- ภาพระดับตา เรียกว่า Eye Level
- ภาพมุมมองที่อยู่ในที่สูงหรือใต้ระดับตา เรียกว่า Bird's Eye View มองอย่างนก
- ภาพมุมมองที่อยู่ในที่ต่ำกว่าหรือเหนือระดับตา เรียกว่า Worm's Eye View มอง

อย่างนอน

ทศนิยมภาพจุดรวมสายตาเดียว (One Point Perspective) แสดงให้เห็นทั้งที่อยู่ระดับตา ต่ำกว่าตา และสูงกว่าระดับตา จุดรวมสายตาแบบจุดเดียว หมายถึง มีจุดรวมสายตา V.P. อยู่บริเวณใดบริเวณหนึ่งเพียงที่เดียว

ทศนิยมภาพแบบจุดรวมสายตา 2 จุด (Two Points Perspective) คือ การกำหนดจุดรวมสายตา V.P. อยู่ซ้ายและขวาข้างละจุด

ทศนิยมภาพแบบจุดรวมสายตา 3 จุด (Three Points Perspective) หมายถึงการกำหนดจุดรวมสายตา หรือ V.P. เป็น 3 จุด

การกำหนดจุดรวมสายตาหรือ V.P. นั้นจะให้ภาพอยู่ระดับใดก็ให้ลากเส้นหรือกำหนดจุดให้เท่ากัน เช่น ถ้าจุดและเส้นร่างรูปอยู่พอดีหรือเส้น H.L. อยู่กลางแสดงว่าภาพนั้นอยู่ระดับพอดีสายตา ถ้าเส้น H.L. อยู่สูงแสดงว่าภาพต่ำกว่าระดับตา และถ้าเส้น H.L. อยู่ต่ำแสดงว่าภาพนั้นอยู่สูงกว่าระดับตา

ภาพสะท้อนสังคม

หัวข้อหนึ่งที่การ์ตูนตลกจะกล่าวถึง คือ การเขียนวิพากษ์วิจารณ์สังคม กล่าวโดยง่าย ๆ ก็คือ นักเขียนได้แสดงความคิดเห็นนั่นเอง นักเขียนการ์ตูนมักจะตั้งคำถามการณ่ว่า มีอะไรเกิดขึ้นด้วยสาเหตุที่เจ็บปวด ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ แนวโน้ม แฟชั่น ทัศนคติต่างๆ ไป แล้วเขาก็ใช้ปากกาเขียนภาพเพื่อวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่เขาประทับใจหรือสิ่งที่สมควรจะได้รับการเอาใจใส่ อารมณ์ขันจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับผู้อ่านเพราะภาพจะเต็มไปด้วยสิ่งที่ขบขันอยู่แล้ว

ผู้อ่านมักจะคอยรับรู้เหตุการณ์และแนวโน้มของเรื่องที่นักเขียนจะเขียนภาพออกมา ถ้ามีความรู้สึกตรงกันผู้อ่านก็จะคิดว่านักเขียนคนนั้นฉลาดและมีอารมณ์ขัน แต่ถ้าภาพที่เขานอกออกมาเหมือนกันอย่างคายนั่นแล้วละก็ ความพยายามของนักเขียนที่แสดงออกมาก็เป็นเพียงเรื่องปัญหาอ่อนธรรมดาๆ เท่านั้น ภาพที่บอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมเกษตร ปศุสัตว์ โดยทั่วไปจะดูตลกขบขันหรือไม่ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้อ่านต่อลักษณะอาชีพกิริยาของสัตว์ที่แสดงออกมา บางครั้งชาวนา ก็จะสะท้อนภาพความเป็นการ์ตูนอย่างแตกต่างกันมากกว่าที่จะสนับสนุนสิทธิอันชอบธรรมของสัตว์

ภาพเขียนวิจารณ์สังคมมักจะออกเป็นลักษณะสองแง่สองมุม มันขบขันแต่ในขณะเดียวกันก็แฝงการวิจารณ์สังคม พฤติกรรมของมนุษย์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลานั้น ๆ ด้วยอารมณ์ขันอย่างรวดเร็ว ความรู้สึกที่บางครั้งขูชิงขัง บางครั้งก็ดูอ่อนโยนหรือ บางเวลาที่จะเป็นรูปแบบอื่น ๆ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผีในตำนาน

จากการศึกษาข้อมูลของผีในตำนานเราจะสามารถจำแนกจำพวกผีโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มตามพฤติกรรมเพื่อความสะดวกในการออกแบบเรียบเรียงหนังสือ ได้ดังนี้

1. พวกผีนางไม้ นางตานี นางตะเคียน ผีแม่ม่าย เป็นผีที่หลงใหลในความรักมักจะใช้เสน่ห์ช่วยวนชักจูงให้เหยื่อหลงใหล เกิดความใคร่
2. ผีปอบ ผีกระสือ ผีกระหัง ผีโพง เป็นผีที่ตะกละตะกราม ละโมบโลภมาก กินไม่รู้จุกอิ่มไม่รู้จุกพอ
3. เสือสมิง ผีจะกละ เป็นผีที่ใช้พลังกำลังทำร้าย ทำลาย ทุกสิ่งทุกอย่างหน้าอย่างบ้าคลั่ง
4. ผีเปรต ผีดิบ ผีตายซาก เป็นผีที่ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี มักจะมีลักษณะซุบผอม ซอบขอส่วน บุญวนเวียนรบกวนผู้คน

ปัญหาสังคมไทย

จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาถึงปัญหาสังคมที่เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์เลือกประเด็นปัญหาที่น่าสนใจได้ดังนี้

1. การค้าประเวณี
2. การล่วงละเมิดทางเพศ
3. ลี้อตามกและเทพผีชนิดีเถื่อน
4. คอรัปชั่น
5. การพนัน
6. ปล้น จี้ ฆก ชิง วังราว มิจฉาชีพ
7. การใช้ความรุนแรงในครอบครัว
8. การใช้ความรุนแรงในกลุ่มเด็กวัยรุ่น(ยกพวกตีกัน)
9. การใส่ร้ายกันทำให้เสียชื่อเสียง
10. การใช้เวลาว่างไม่เปลี่ยนประ โยชน์ คิดเกมส์ออนไลน์
11. ยาเสพติด
12. ต่วย ขูดรีดประชาชน

การดำเนินเรื่อง

ใช้เกิเลสพื้นฐาน 4 ประการของมนุษย์ คือ รัก โลภ โกรธ หลง ในการดำเนินให้เป็นหลักอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งหมด โดยวิเคราะห์ จำแนกประเภทดังนี้

1. รัก หมายถึง ตันหา ราคะ ความใคร่

การค้าประเวณี	ผีขุน
การล่วงละเมิดทางเพศ	ผีหื่น
การละเมิดลิขสิทธิ์และสื่อลามก	เทพผีซีดีเถื่อน

2. โลภ หมายถึง ความอยากได้ ละโมบ โลกมาก ไม่รู้จักพอ

การคอร์ปชั่น	ผีกินบ้านกินเมือง
การพนัน	ผีพนัน
ปล้น จี้ ฉก ชิง วิ่งราว มิจฉาชีพ	ผีตีนเบามือถาว

3. โกรธ หมายถึง ความผูกอาฆาต คิดร้าย คิดทำลายคิดจะค่าจะทำให้อาย

การใช้ความรุนแรงในครอบครัว	ผีบ้า
การยกพวกตีกันข้ามสถาบัน	ผีหัวขาด(สมอง)
การทำเสียชื่อเสียง ใส่ร้าย	ผีเจาะปาก

4. หลง หมายถึง ความหลงผิด จิตมืดมน ไม่รู้จักบุญบาป

ติดเกมออนไลน์	ผีเกมออนไลน์
ยาเสพติด	ผีจี้ยา
ขูดรีดประชาชน	ผีส่วย

หลักการสร้างภาพ

การสร้างภาพที่ทำให้ดูน่ากลัว

1. ทำให้ผู้คิดปกติจากความเป็นจริงเพิ่มขนาด หรือทำให้บิดเบี้ยวไป
2. มนุษย์มักจะกลัวมนุษย์ด้วยกันเอง ใส่องค์ประกอบของมนุษย์ลงไปในภาพ
3. แสงจะช่วยทำให้ภาพเพิ่มความลึกถึบ น่ากลัวขึ้น มาจากหลักการที่ว่ามนุษย์มักจะกลัวความมืด
4. แสงสีที่ตัดกันแรงของสีคู่ตรงกันข้ามให้ผลลัพธ์ในด้านอารมณ์ความรุนแรงของภาพได้ดี
5. ของเหลวเมื่อเคลื่อนไหวและความมันแววทำให้ภาพดูสมจริง ดูน่าขยะแขยงได้ดี

วิเคราะห์การสร้างผีจากข้อมูล

ศึกษาจากข้อมูลแวดล้อมของปัญหานั้น ประกอบกันขึ้นมาเป็น ผีแต่ละชนิด

ผีขนุน

เกี่ยวกับการค้าประเวณี เป็นโสเภณีที่ทำมาหากินมีหลักแหล่งที่ทิวขนุนริมคลองตลอดจากการศึกษา ระบุได้ว่าผีตัวนี้จะต้องสื่อว่าเป็นเพศหญิง ใช้เส้น ไค้งเว้าสรีระของผู้หญิงผสมกับต้นขนุน ให้เห็นภาพเป็นคองแห่งประเวณี

ผีหีน

เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ การลวนลาม และ การข่มขืน ใช้ภาพของสัตว์เซลเดียวที่มีระบบชีวิตที่ไม่ซับซ้อนเกิดมาเพื่อขยายพันธุ์แล้วก็ตาย สื่อภาพเป็นเพศชาย ไร้สมองในหัวมีแต่ อสุจิ

เทพีซีดีเลื่อน

เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์และสื่อลามก ไขว่ตดูแวดล้อมคือซีดีสื่อสาร โดยตรงถึงคำว่าลอกเลียนแบบใช้ลักษณะพิเศษของซีดีที่สามารถสะท้อนภาพได้ สร้างเป็นภาพซ้อนเหมือนเวลาเรามองเข้าไปในซีดี 2 แผ่นที่หันด้านสะท้อนแสงชนกัน ตัวซีดีเป็นอุปกรณ์คู่กายของผีตนนี้ หน้าผีให้ดูเจ้าเล่ห์ หีนกาม

ผีกินบ้านกินเมือง

เกี่ยวกับการคอร์รัปชัน โกงกินของนักการเมือง สื่อให้เห็นภาพของความตะกละไม่รู้จักอึด จักพอ โดยใช้ภาพของคนอ้วนที่อ้วนมากๆ ให้มีปากอยู่ที่ท้อง ภายในเป็นหลุมดำที่พร้อมจะ ดูดกลืนกินทุกอย่างเข้าไปอย่างไม่เคยพอ กำลังนั่งกินศึก ใช้ศึกแทนบ้านเมือง ประเทศชาติ

ผีพนัน

เกี่ยวกับการพนัน สื่อที่อุปนิสัยของบุคคลประเภทนี้ หูตาคือคบคิดด้วยความโลภ ใช้ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นการพนันมาเป็นองค์ประกอบของผีคนนี้

ผีตีนเขามือขาว

เกี่ยวกับเรื่องปล้น จี้ ฉก ชิง วิ่งราว มิจฉาชีพ ใช้อุปนิสัยลักษณะของบุคคลในการจินตภาพ เป็นนักข่องเบา มือเป็นเหมือนมือตุ๊กแกที่มีรูคูด มีถุงกันเจาะที่ใส่เท่าไรก็ไม่พอทรัพย์สินที่ได้มา ง่ายก็หมดง่าย

ผีบ้า

เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ใช้อุปนิสัยของบุคคล ความโกรธเกรี้ยว ก้าวร้าว ใช้ภาพหน้าที่ย่นๆด้วยความโกรธ เปรียบเป็นยักษ์ใช้พลังอำนาจที่มีเปลวเพลิงแห่งความโกรธ ทำลายและเผาผลาญทุกอย่าง

ผีหัวขาด เกี่ยวกับ การยกพวกตีกันข้ามสถาบัน ของนักเรียนนักศึกษาเทคนิค อาชีวะ เปรียบ พฤติกรรมของคนกลุ่มนี้ จะต้องอยู่รวมกันเป็นฝูง ไม่มีสมองชีวิตไม่มีอะไรอยู่อย่างไรถ้ามีชีวิตเป็น หมาในที่รุ่มทั้งสังคม ก่อความเคืองร้อน มีชีวิตแบบป่าเถื่อน

ผีเจาะปาก

เกี่ยวกับการทำเสียชื่อเสียง ใส่ร้าย ใช้ปากในการทำร้ายทำลายผู้อื่น ใช้ปากสร้างเป็นผีที่มี ปากเต็มตัว มีปาก 2 ซีก อากัปกริยาของการเลบลิ้นมีการม้วนลิ้นสื่อถึงการปลิ้นปล้อนหลอกลวง ใช้กล่อ่งข้อความแบบการ์ตูนในการสื่อความรุนแรงของคำพูดที่ตัวผีพูดออกมา ว่ารุนแรงกระแทก กระแทน ภาพตัวอักษรที่สั้นๆ มีสื่อถึงความหยาบคายของคำพูดนั้นๆ

ผีเกมออนไลน์

เกี่ยวกับปัญหาการติดเกมออนไลน์นี้ใช้อุปนิสัยและลักษณะของบุคคลประเภทนี้ที่หันหลังให้สังคมมีชีวิต มีชีวิตอยู่กับคอมพิวเตอร์ทั้งคืนทั้งวันกินนอนหน้าคอมพิวเตอร์ จึงสื่อโดยใช้ทำนองเวลาใช้คอมพิวเตอร์นำคอมพิวเตอร์มาผสมผสานกับคนใช้สายไฟงอกที่มลงไปบนพื้น สื่อว่าเล่นเกมส์มากๆแล้วมันจะดูคลั่งความเป็นมนุษย์ให้ลดลงจนกลายเป็นเหมือนเครื่องจักร

ผีขี้ยา

เกี่ยวกับเรื่องปัญหาเสพยาเสพติดใช้ร่างกายของมนุษย์ผสมผสานกันอุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพยา สื่อให้เห็นความทรุดโทรมของร่างกาย

ผีสวย

เกี่ยวกับปัญหาตำรวจที่เมาแล้วไม่ทำงานในหน้าที่ของตน ขูดรีดประชาชน ดีเป็นผีเปรตที่มีในตำนานมาประยุกต์

บทที่ 5

แบบร่าง

ผีขนุน

แบบร่างที่ 1 เหมือนเหล่านางไม้ นางผีขนุนออกมาเดินรำช่วยยวน จะยังดูสดใสไปหน่อยไม่น่ากลัว

ร่างแบบคงไม้แบบที่ 2 ร่างเป็นคงไม้แบบที่ 1 ลักษณะแบบนี้มันดูเรียบๆ ไปไม่ถึงดิ่งสายตา

ใช้มุมมอง ใช้น้ำอกด้านหน้าดิ่งสายตาไปสู่หัวถักด้านหน้า นำแบบร่างอันนี้ไปตกแต่งและจัดแสงเงาอีกที

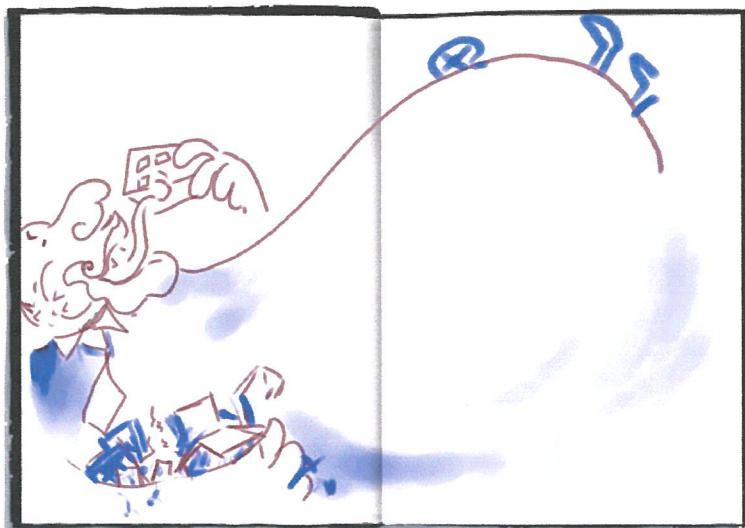
เทพผิซิดีเดือน

แบบร่างที่ 1 ก็วาดผิหน้าตาดูหื่นๆแต่ใช้เป็นปากยิ้ม

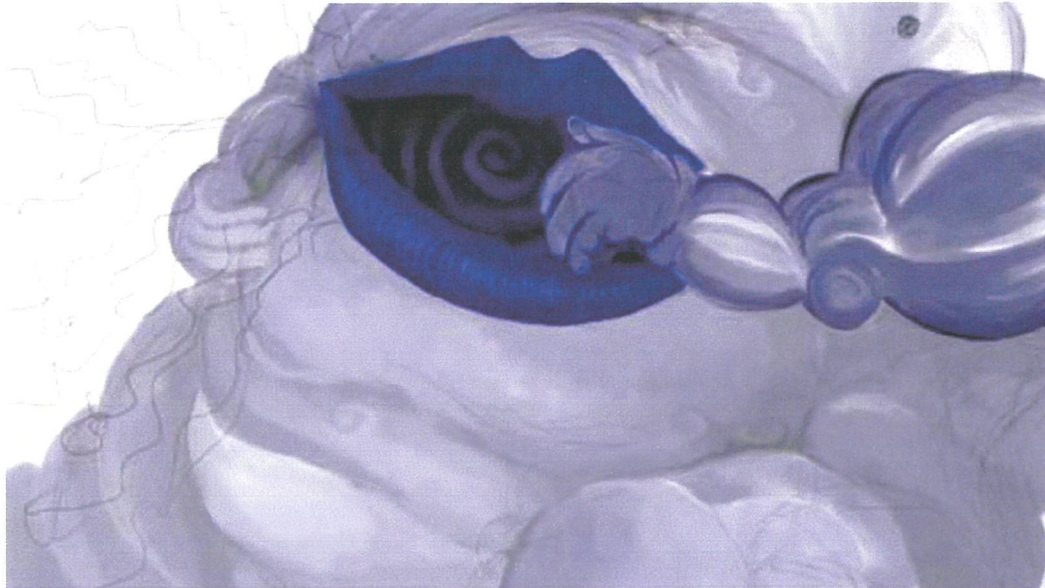

ผิกินบ้านกินเมือง

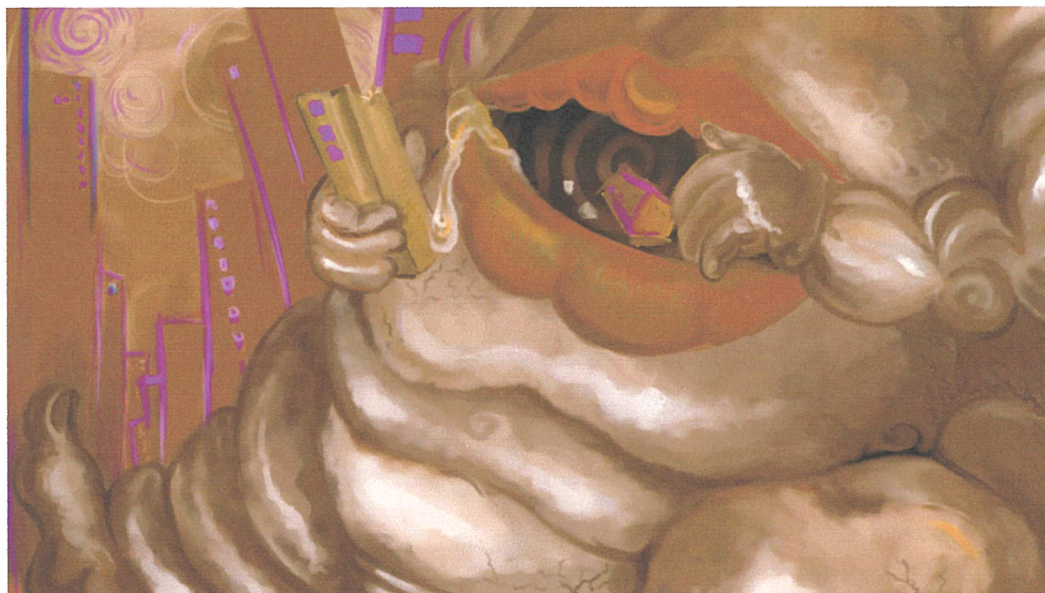
บางร่างที่ 1 ผีร่างอ้วนๆปรึกษาอาจารย์อาจารย์ให้เพิ่มความเป็นกินบ้านกินเมืองตามชื่อ

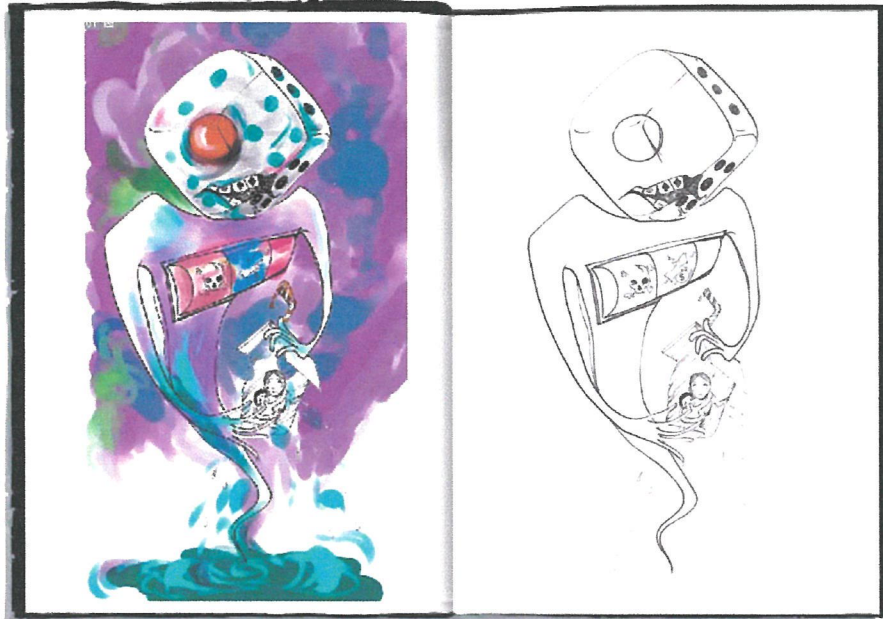
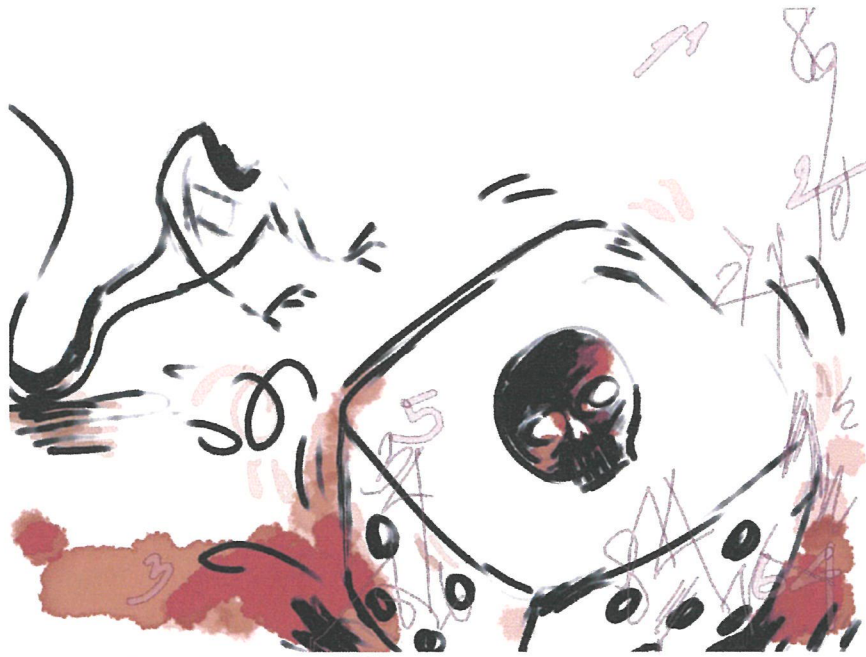
แบบร่างที่ 2

แบบร่างที่ 2 ไปเพิ่มเมืองมา เป็นที่พองใจนำไปตกแต่งแก้ไขนิดหน่อย

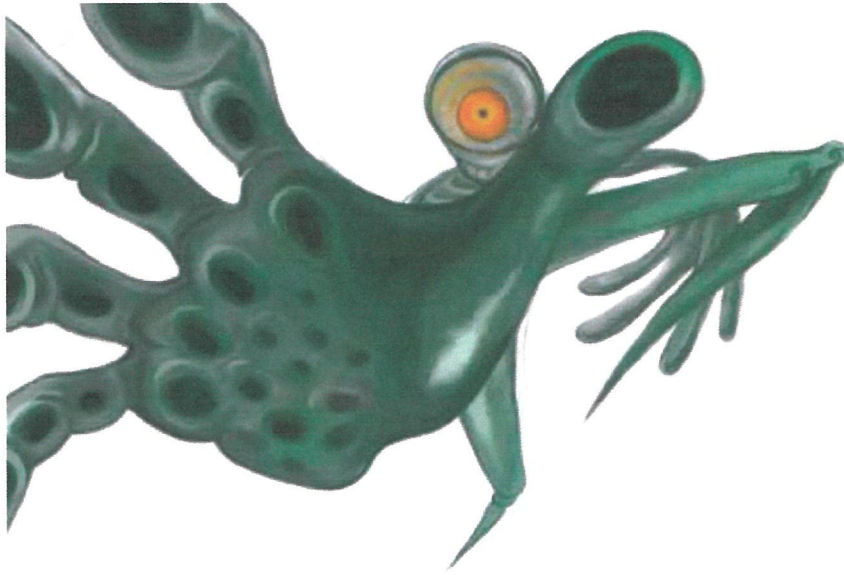

ผีพ่น
แบบร่างที่ 1

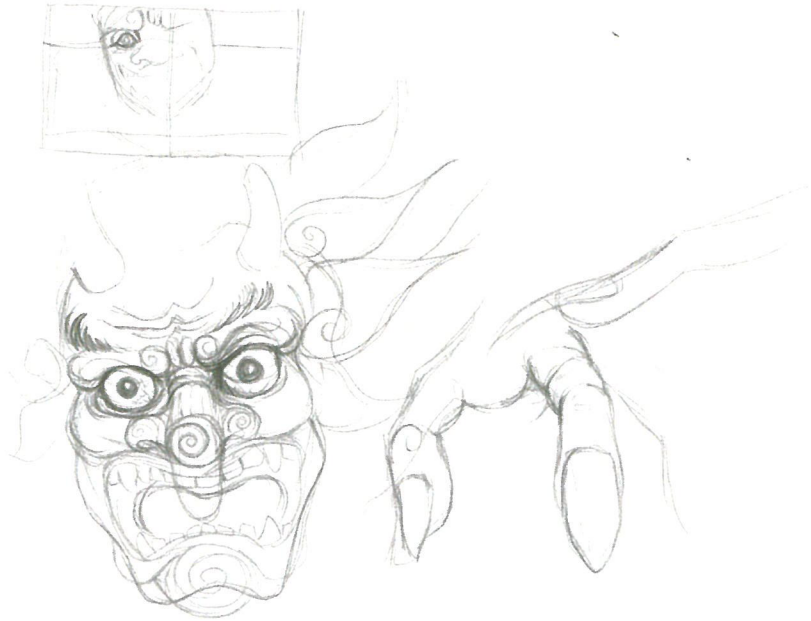
ผีตีนเบามือกา

แบบร่างที่ 1 ร่างตัวผีขึ้นมาคิดภาพนัยของเบาๆ ไว้ในใจแบบนี้พอใจแต่ต้องเพิ่มรายละเอียดให้ภาพอีก

ผีบ้า

แบบร่างที่ต้องการวาดให้ดูโมโหๆหน้าบิดๆเบี้ยวๆ เอกลักษณ์แบบไทยบวกกับแบบญี่ปุ่น เป็นแบบรูปหน้าที่สื่อถึงพลังกำลังและความก้าวร้าวได้ดี

พัฒนาสู่แบบที่2 ให้นำตาดูๆแต่ต้องเพิ่มรายละเอียดของภาพอีก

ผีหัวขาด

วาดให้หัวขาดไปเลยไม่มีสมองดูเถื่อนๆพอใจเพิ่มรายละเอียดตกแต่งเพิ่ม

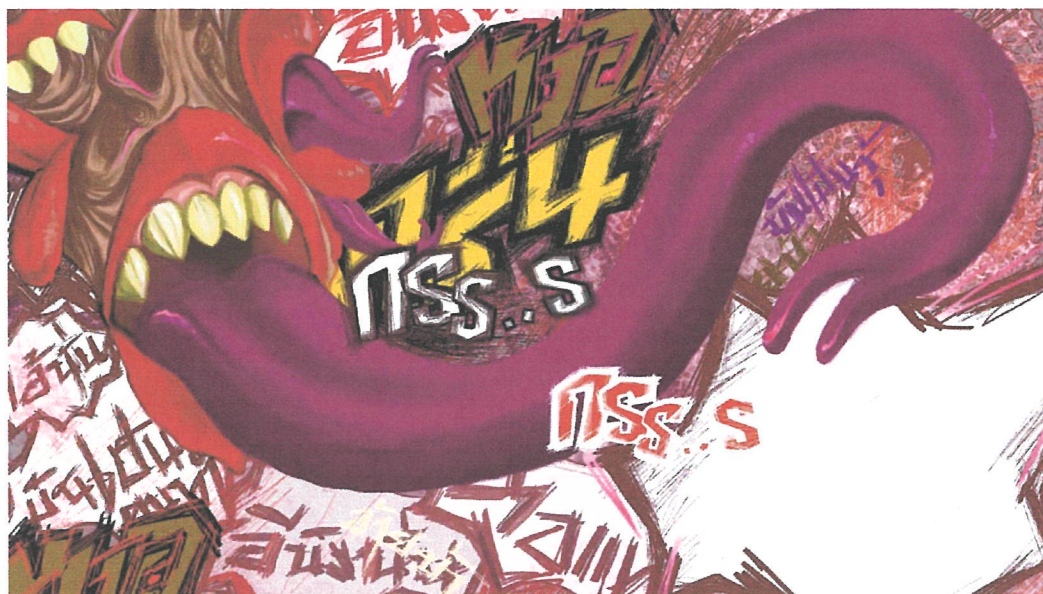
ผีเกาะปาก

แบบที่ 1 ให้เป็นผีร่อยๆปากสื่อความเปลี่ยนแปลงโดยใช้เส้นเพิ่มรายละเอียดพัฒนาสู่แบบที่ 2

พ้อใจในระดับหนึ่งมาปรึกษาอาจารย์ ได้รับคำชี้แนะว่ามันดูเป็นการตุนไปนำไปแก้ไข

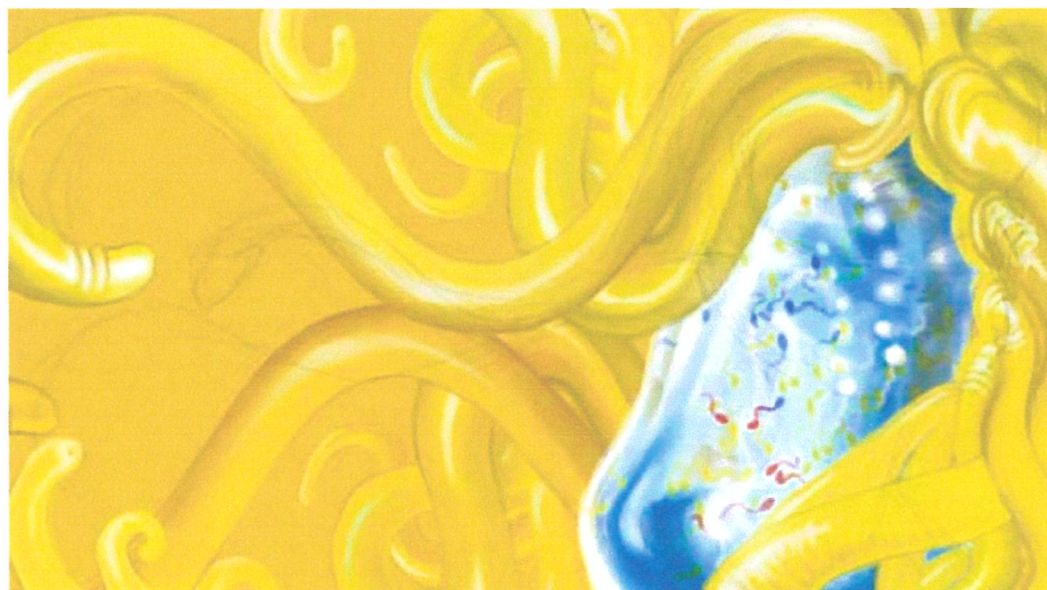
นำไปแก้ไขแล้วพ้อใจกับภาพร่างนี้นำไปตกแต่งแสงเพิ่มเติม

ผีเสื้อ

แบบร่างที่ 1 เกือบพอใจแต่ยังไม่ได้อารมณ์

แบบร่างที่ 2 เพิ่มรายละเอียดจากแบบแรกพอใจนำไปพัฒนาจัดแสงสีอารมณ์ต่อไป

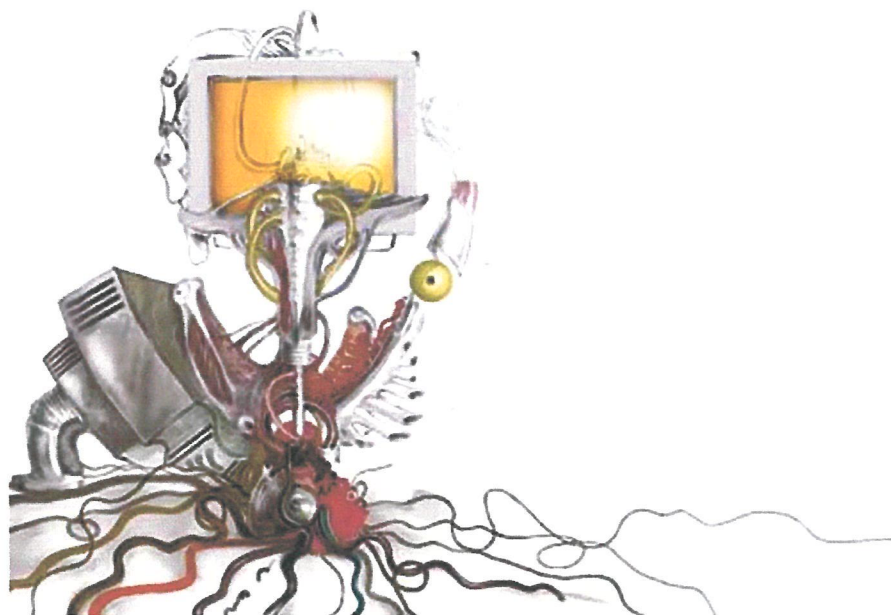
ผีเกมออนไลน์

แบบร่างที่เดียวผ่านแต่เพิ่มรายละเอียดของภาพอีกนิด

ผีเกมออนไลน์
แบบร่างที่เดียวผ่านแต่เพิ่มรายละเอียดของภาพอีกนิด

ลองลงสีดู

ผีข้างขอ

แบบร่างที่ 1 ร่างแยกเป็นส่วนๆปากเท่ารูเข็ม แขนแห้งๆผอมๆแบ่มือขอ

ประกอบกันแล้วลงสี แบบเป็นที่พอใจแล้ว แต่งแก้มมือและจัดแสงต่อไป

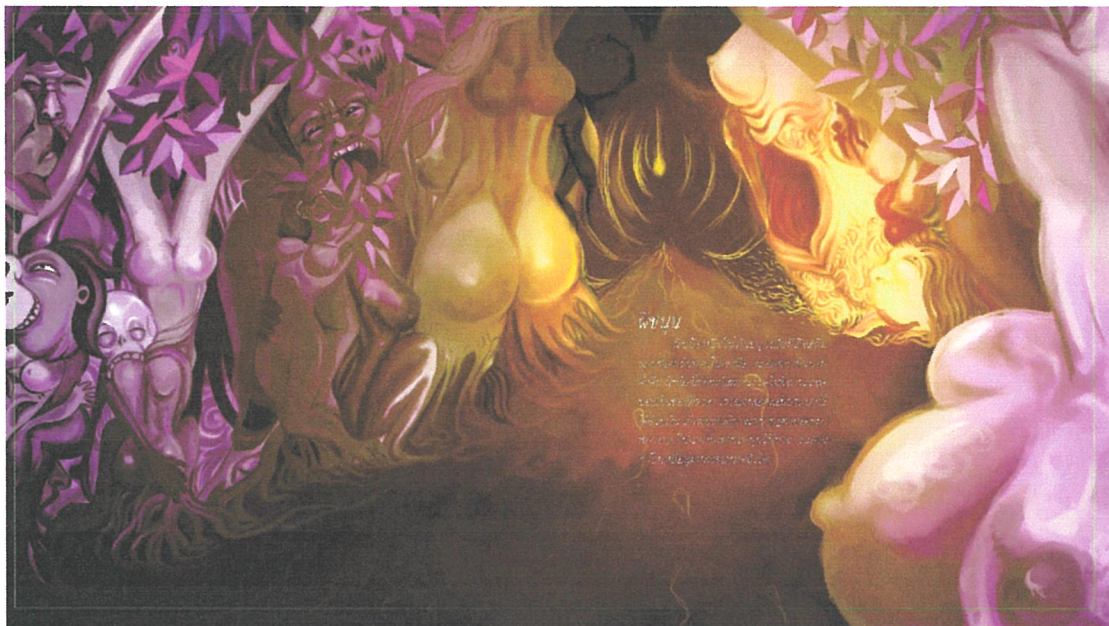

บทที่ 6 ผลงานสำเร็จ

แบ่งเนื้อหาและภาพออกเป็น 4 ประเภท รัก โลภ โกรธ หลง

รัก

ฝิชนุน

คำบรรยายในภาพ

ฝิชนุนหนึ่งใช้คั้นขนุนเป็นที่ลึงสติต แอบซ่อนเร้นกายในเงามืด จะออกหากินยาม
ค่ำคืน ฝิชนุนนี้ก็ยังเป็นพาหะโรคไม่พึงประสงค์ ชอบเงินของมีราคา เราจะล่อฝิประเภทนี้ ได้ด้วย
เงิน เมื่อมันเห็นเงิน จะปรากฏกายออกมา พยายามใช้เสน่ห์เหล่าก่ล ทุกวิถีทางจนอาจทำให้เหยื่อ
ลุ่มหลงจนหมดตัวได้

ผีพัน

คำบรรยายในภาพ

ผีอันตรายชนิดหนึ่งที่แฝงอยู่ในกายมนุษย์ เกิดมาจากสาเหตุญาณการสืบพันธุ์ ที่มีมากเกินไป ขาดจิตสำนึก และ ความยั้งคิด หาทางระบายความใคร่ออกกับเหยื่อที่จับมา มีพัฒนาการหลายระดับชั้น มีลักษณะพฤติกรรม ที่เด่นชัด ทั้งล่องลี้ ลวนลาม ไปจนถึง ได้ข่มขืน เหมือนสัตว์เซล์เดี่ยว

เทพีซีดีเลื่อน

คำบรรยายในเรื่อง

หมายถึงแผ่นซีดี (หรือดีวีดี) ที่สามารถดูได้ ฟังเพลง เล่นเกม ได้เหมือนของจริงทุกประการ แต่กฎหมายเขาวัวมัน "ผี" ก็ต้องผีแหละหนอ พวกค่ายเพลงว่าพวกมันเป็นผีร้ายทำลายวงการเพลงไทย ก็อบบี้ให้จับหายวายป่วง ย่อยยับอัปรา แถมเร่ขายแบบถึงเนื้อถึง เคนขายแผ่นซีดีลามกได้นำตาเฉย อู่ววว น่ากลัวน่ากลัว

โลก

ผีกินบ้านกินเมือง

คำบรรยายในภาพ

ผีชนิดนี้ มักจะลงในกระเพาะของคน ทำให้เกิดอาการกินแบบ ตายอดตายอยาก พวกผีปอบ
 ลงท้องนี้ เป็นที่รังเกียจของร้านบุฟเฟ่ต์ทั่วไป บางครั้งหากผีชนิดนี้ ไปลงท้อง ผู้มีอำนาจในบ้านใน
 เมือง พฤติกรรมการกินอาจจะเปลี่ยนไป กินอะไรที่คนธรรมดาเขาไม่กินกันก็ได้เช่น ประเทศทั้ง
 ประเทศ

ผีพนัน

คำบรรยายในภาพ

ผีพวกนี้มีความจำเป็นเลิศ คือสามารถจำสถิติการออกสลากกินแบ่งย้อนหลังไปได้หลายปี หรือสามารถจำได้ว่านักเตะคนไหนย้ายเข้าย้ายออกสโมสรไหนบ้าง แต่ไม่เคยจำได้เลยว่าลูกเมียเกิดวันที่เท่าไร หรือเรียนชั้นไหนแล้ว ผีพวกนี้หายใจเป็นตัวเลขตลอดเวลา ในยามที่ผีพนันอาละวาด นั้นจะส่งผลกระทบยิ่งกว่าผีใดๆ กล่าวคือสามารถทำลายเงินทองทรัพย์สิน บ้านช่อง ที่ดิน หรือกระทั่งชีวิตลูกเมียตัวเองก็ได้

ผีตีนเบามือขาว

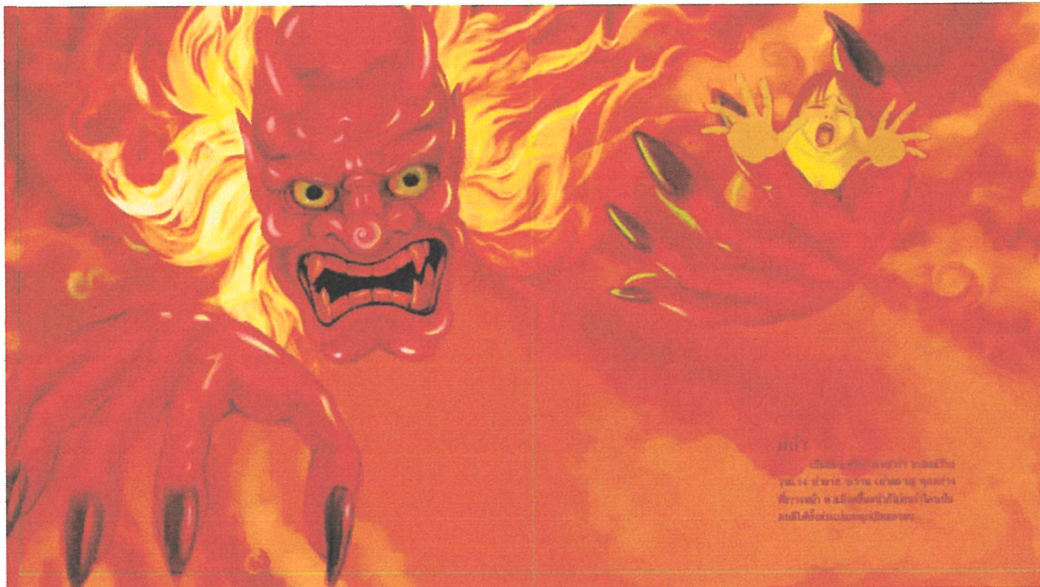
ผีตีนเบามือขาว

ผีตีนเบานี้เป็นผีที่มีความอยากได้ ใครมี อยากมี บ้าน มีรถ มีเงิน มีทอง กลับไม่รู้จักทำมาหากิน คอมนๆมองๆ อยากได้ของๆผู้อื่นมาเป็นเป็นของตน จึงมีพฤติกรรมต๊บบๆล่อๆ แอบย่องเขาไปลักขโมยทรัพย์สิน

คำบรรยายในภาพ

ผีจำพวกนี้ เป็นผีที่ความอยากได้ ใครมี อยากมี บ้าน มีรถ มีเงิน มีทอง กลับไม่รู้จักทำมาหากิน คอมนๆมองๆ อยากได้ของๆผู้อื่นมาเป็นเป็นของตน จึงมีพฤติกรรมต๊บบๆล่อๆ แอบย่องเขาไปลักขโมยทรัพย์สิน

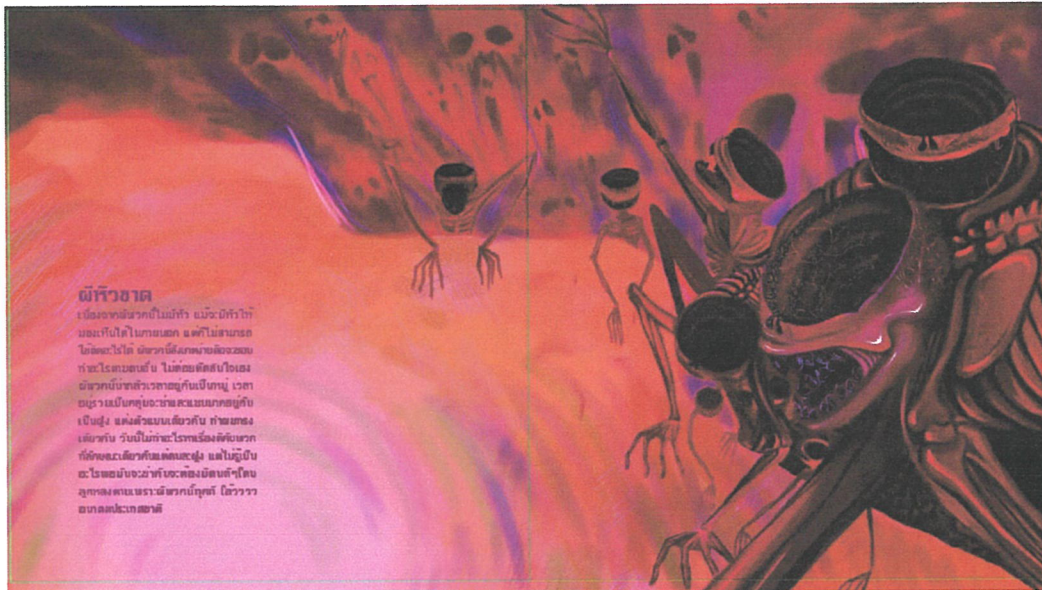
โกรธ
ผีบ้า

คำบรรยายในภาพ

เป็นผีพวกที่ใช้กำลังเข้าว่า อารมณ์ร้าย รุนแรง ทำลาย ทรัพย์สิน เผาผลาญ ทุกอย่าง
ที่ขวางหน้า พอเลือดขึ้นหน้าก็ไม่สนว่าใครเป็น ตบตีได้ทั้งพ่อแม่และลูกเมียของตน

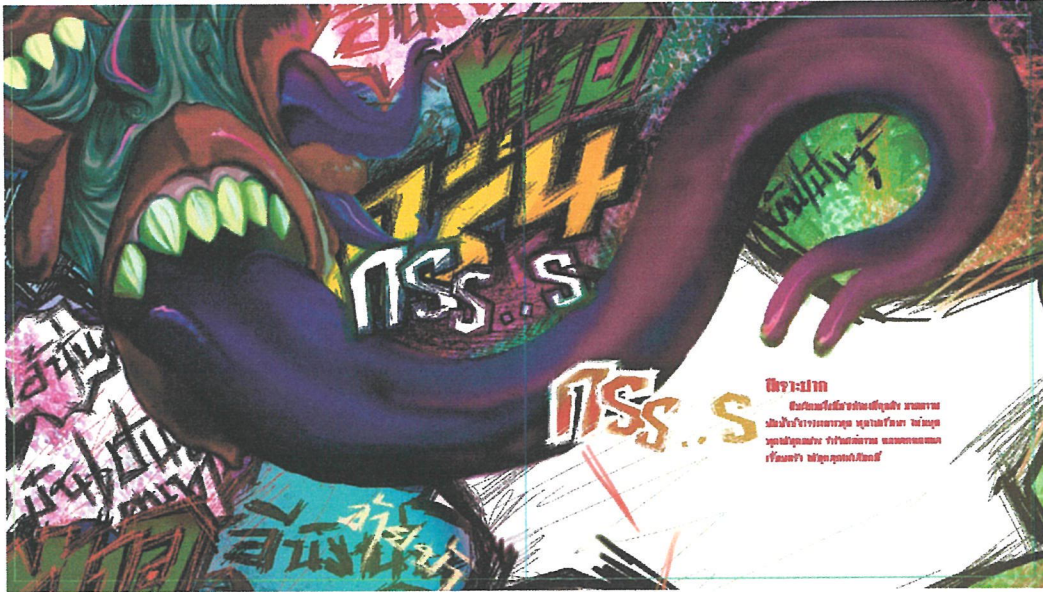
ผีหัวขาด

คำบรรยายในภาพ

เนื่องจากผีพวกนี้ไม่มีหัว แม้จะมีหัวให้มองเห็นได้ในภายนอก แต่ก็ไม่สามารถใช้คิดอะไรได้ ผีพวกนี้สังเกตุง่ายคือจะชอบทำอะไรตามคนอื่น ไม่ค่อยตัดสินใจเองผีพวกนี้น่ากลัวเวลาอยู่กันเป็นหมู่ เวลาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะซ่าและแสบมากอยู่กันเป็นฝูง แต่งตัวแบบเดียวกัน ทำผมทรงเดียวกัน วันหนึ่งไม่ทำอะไรหาเรื่องตีกับพวกที่ลักษณะเดียวกันแต่คนละฝูง แต่ไม่รู้เป็นอะไรพอมันจะฆ่ากันจะต้องมีคนตายโดนลูกหลงตายเพราะผีพวกนี้ทุกที ไอ้ว้าว อนาคตประเทศไทย

ผีเจาะปาก

คำบรรยายในภาพ

ผีชนิดหนึ่งที่ทำให้คนบางคนเกิดความขยับยั้งชั่งใจในการพูด หรือใช้โทรศัพท์มือถือ สามารถพูดโทรศัพท์มือถือได้เฉื่อยเฉียวตุตตุตไม่เลือกที่ ไม่ว่าจะในห้องน้ำห้องส้วม บนรถเมล์รถตู้ ในโรงหนัง หรือแม้กระทั่งในงานศพญาติตัวเอง

หลง

ผีเกมออนไลน์

คำบรรยายในภาพ

ผีจำพวกนี้จำเป็นเสมือนกิ่งเครื่องจักรไม่ค่อยกินไม่ค่อยนอน หันหลังให้สังคมนั่งเล่นเกมอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ทั้งวันทั้งคืน

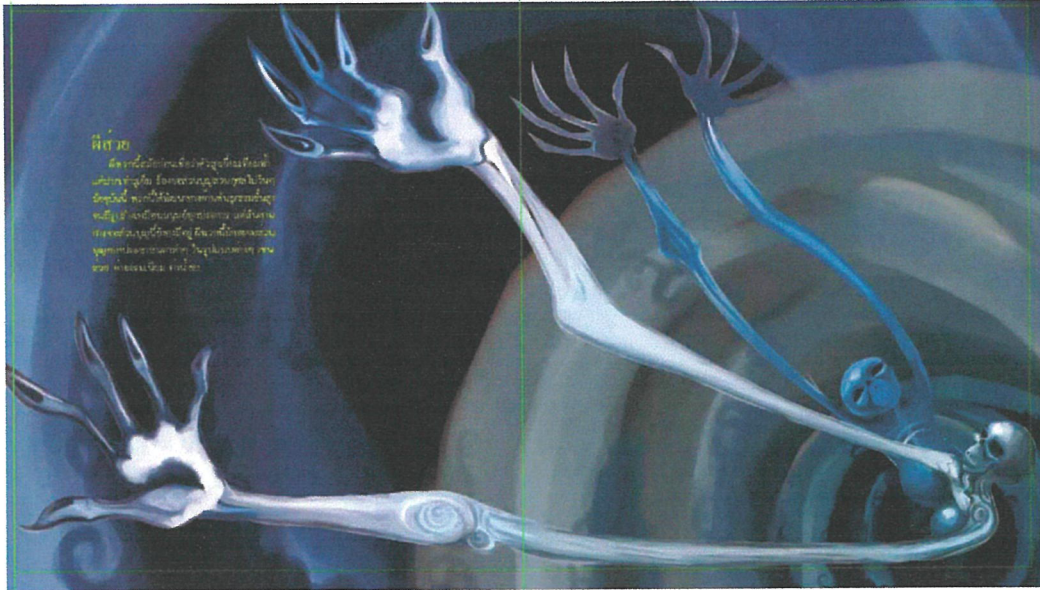
ผีขี้ยา

คำบรรยายในภาพ

เป็นผีพวกนี้เป็นผีปัญหาอ่อน รู้ว่าสูบไป เสพ ไปมัน ไม่ได้แต่ก็ยังทำ มักมีข้ออ้างว่าบ้านแตก
หรือเพื่อความเท่ เสพเองจะไม่เร่าใจพอจะต้องหาเหยื่อมีติตมาเสพเป็นเพื่อนด้วย ลากเพื่อนลงเหว
ได้ด้วยกัน

ผีเสื้อ

คำบรรยายในภาพ

ผีพวกนี้สมัยก่อนเชื่อว่าตัวสูงเยิ้มเทียมฟ้า แต่ปากเท่ารูเข็ม รองขอส่วนบุญส่วนกุศลไป
วันๆปัจจุบันนี้ พวกนี้ได้พัฒนาทางด้านพันธุกรรมชั้นสูง จนมีรูปร่างเหมือนมนุษย์ทุกประการ แต่
สันดานการขอส่วนบุญนี้ยังคงมีอยู่ ผีพวกนี้มักจะขอส่วนบุญจากประชาชนตาต่างๆ ในรูปแบบต่างๆ
เช่น ส่วย คำธรรมเนียม ค่าน้ำชา

บทสรุป

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้ผู้จัดทำเข้าใจถึงการปฏิบัติงานจริงของการออกแบบ ภาพประกอบ กระบวนการขั้นตอนต่างๆก่อนจะเป็นภาพขึ้นมาหนึ่งภาพ การวาดภาพที่แฝงความหมายและแง่มุม สะท้อนสังคม จะต้องมาจากการหาข้อมูลแวดล้อม จะทำให้ง่ายต่อการคิดและวิเคราะห์ ศึกษาใน แบบหลายมิติถึงปัญหานั้นๆเพื่อทราบมุมมองแปลกๆที่แอบซ่อนอยู่ในประเด็นศึกษา ด้านการวาด ภาพสีเส้นที่ใช้จะสามารถดึงอารมณ์ของผู้อ่านผู้ดูได้ แสงที่ทำให้ดูสลัวๆ ทำให้มองเป็นภาพแนว สยของขวัญ ประเด็นที่น่าจะเก็บไปคิดต่ออันนี้น่าจะเป็นการที่เป็นไปได้ใหม่ที่เราจะสร้างภาพที่สื่อ อารมณ์ในแบบนามธรรม ออกมาเป็นรูปธรรมที่มีความแยกขงทางความคิด แฝงข้อความบางอย่างที่ ต้องการสื่อสารกันผู้อ่านผู้ดูได้อย่างลงตัว

บรรณานุกรม

ชนากิต. เปิดกรุผีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปี่รามิด, พ.ศ. 2547.

วรรณย์ วรรณชาติอุดมพงษ์. การออกแบบกราฟฟิก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร, พ.ศ. 2535.

กฤษดา ภาควัตสุนทร. การออกแบบนิตยสารเฉพาะด้านเกี่ยวกับค่านิยมแฟชั่นชื่อ “New Arrival”, ระดับปริญญาตรี, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ. 2544

The Illustrated, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://lipus.northern.edu:90/hastingw/illusbks.html>. 27 พย. 46

โพล "ล้วงละเมิดทางเพศ", [Internet]. สืบค้นได้จาก : http://dusitpoll.dusit.ac.th/2546/2546_028.html. 25 พย. 47

สื่อลามก, [Internet]. สืบค้นได้จาก : http://www.healthnet.in.th/text/forum1/sex_life/sex%5B42%5D_v2.htm. 27 พย.47

โสมณี อาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก, [Internet]. สืบค้นได้จาก : <http://www.rongwongsawan.com/work/b-04sn08.shtml>